האוניברסיטה העברית
בית הספרים הלאומי והאוניברסיטאי
THE JEWISH NATIONAL & UNIVERSITY LIBRARY

Shelfmark Ms. Heb. 4° 1193

Author משה בן מימון

Title משנה תורה

Place of publication מהדורת ראשונה שמאה י"ג

Date of publication 3220

CENTIMETRES INCHES Reduction

50 MAIMONIDES, Mishneh Tora. Spain, 1st half of the 14th cent. *The Code of Maimonides*

Parchment. Square Sephardi script. The first 40 leaves were illuminated ca. 1420 in the style of the Perugian artist Matteo di Ser Cambio in burnished gold and lively grisaille colours. The illuminations consist of painted panels for "initial words" and titles, elaborate border decorations of twisted leaves, interspersed with human figures, birds, animals and grotesques, and many scit illustrations. On the illuminations see, recently, B. Narkiss, Keriyah Sefrit XLIII, 293-301, with bibliographic references. *Opening:* Beginning of the book Ahavah. Facsimile between p. 24-25

XXI

50 משנה בן מימון : משנה תורה. ספרד, מחצית א של מאה ט"ד.

קלף. כתיבה מרובעת ספרדית. מלבנים חלקים הראשונים עשרה וקישור בשנת 1400 לערך בסגנונו של האמן האיטלקי מתאו די סר קמביו באחב מוזהב וכסף מוזהב ושש עיטור. הציורים הם כוללים כותרות ומקוטעים שנצבעו בהתיחס. עיטורי שוליים. הציורים כוללים אותיות עיטוריות שנכתבו בשלמות הציורים חדש. ועיטורים וחתך בהשפעות הציורים רבים המקשה על סגיר קיר המחוזה. ב. ציורים פיגורטיביים. פ' ל. 285-300. עם גם בהשפעות. פרשה ונגזה. פרשה מקשמה לקצרות כאב אחתה. מקשיפים: בין אמצי 25-28

אגרת משה
ס' מישרים חלק יורה דעה

בעזרת לא תעשה

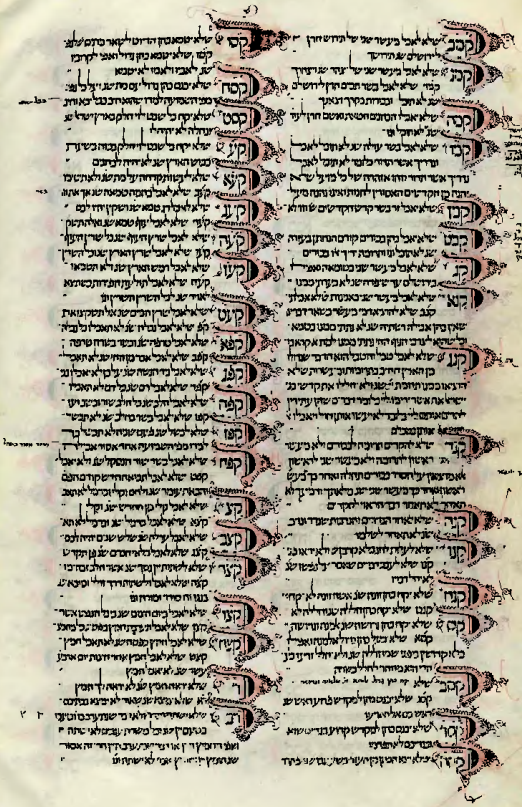

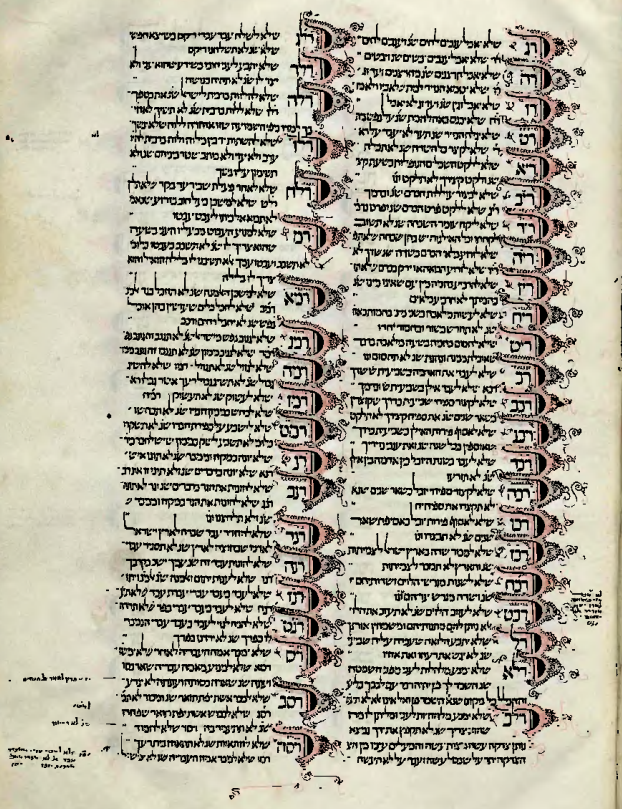

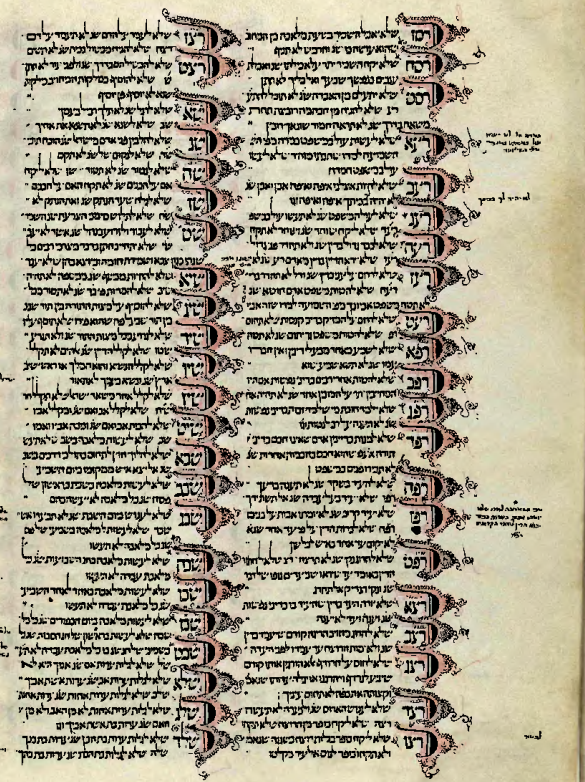

ספר זרעים

ספר עבודה

ספר קרבנות

ספר נזיקין

ספר קנין

ספר משפטים

ספר הפלאה

ספר הגדל

ספר אהבה

ספר זמנים

ספר נשים

ספר קדושה

ספר הטהרה

ספר זמנים

הלכות קריאת שמע
הלכות תפלה וברכת כהנים
הלכות ברכות
הלכות שבת
הלכות עירובין
הלכות שביתת עשור
הלכות שופר וסוכה ולולב
הלכות מגלה וחנוכה
הלכות תענית
הלכות מלכים ומלחמות

ספר עבודה

הלכות בית הבחירה
הלכות כלי המקדש והכהנים המשמשין בו
הלכות איסורי מזבח
הלכות מעשה הקרבנות
הלכות תמידין ומוספין
הלכות פסולי המוקדשין
הלכות עבודת יום הכפורים
הלכות מעילה
הלכות תמורה
הלכות קדושת שדה אחוזה
הלכות מחוסרי כפרה
הלכות שגגות
הלכות מחוסרי אבות
הלכות פרה אדומה
הלכות שחיטה
הלכות פסולי המוקדשין
הלכות מאכלות אסורות
הלכות מאכלות אסורות
הלכות מאכלות אסורות

ספר זרעים

הלכות כלאים

הלכות כלאי הכרם

הלכות כלאי הזרעים

הלכות כלאי בגדים

הלכות כלאי בעלי חיים

הלכות כלאי הכרם

הלכות כלאי הזרעים

הלכות כלאי בגדים

הלכות כלאי בעלי חיים

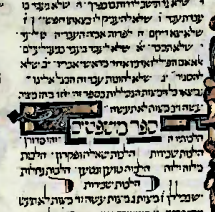

ספר מעשרות

הלכות תרומות

הלכות מעשרות

הלכות מעשר שני

הלכות ביכורים

הלכות כלאי הכרם

הלכות כלאי הזרעים

הלכות כלאי בגדים

הלכות כלאי בעלי חיים

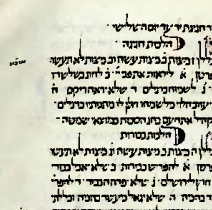

ספר נזיקין

הלכות בבא קמא

הלכות בבא מציעא

הלכות בבא בתרא

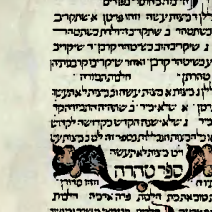

ספר קדושה

הלכות איסורי ביאה

הלכות מאכלות אסורות

הלכות שחיטה

הלכות שבועות

הלכות נדרים

הלכות נזירות

הלכות ערכין וחרמין

הלכות מעילה

הלכות תמורה

הלכות קדושת הבית

ספר טהרה

הלכות טומאת מת

הלכות פרה אדומה

הלכות טומאת צרעת

הלכות מטמאי משכב ומושב

הלכות מטמא אבות הטומאות

הלכות מטמא אבות הטומאות

הלכות מקואות

הלכות כלים

פרק שלישי

פרק מקץ

פרק ששי

פרק שביעי

פרק שמיני

פרק שני

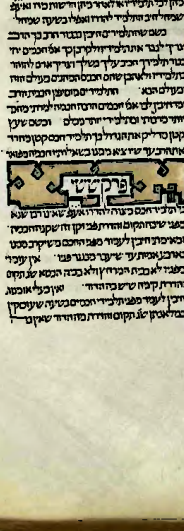

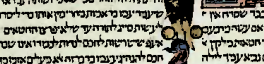

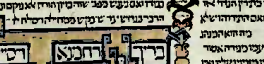

פרק חמישי

פרק שני

פרק שביעי

פרק שמיני

פרק תשיעי

פרק עשירי

פרק אחד עשר

פרק עשר

פרק א

פרק ב

פרק ג

פרק ד

פרק רביעי

פרק שביעי

פרק שביעי

מה אהבתי תורתך כל היום
היא שיחתי
ספר שני
פרק ראשון

פרק רחמנא דמי
חזק

פרק שני

פרק שלישי

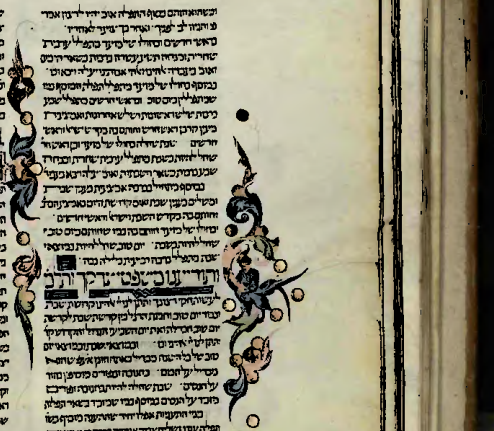

פרק חמישי

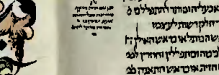

פרק שני

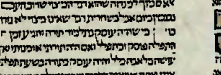

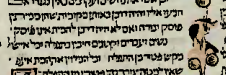

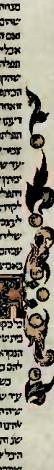

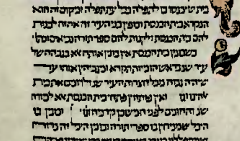

פרק ארבעה עשר

פרק חמשה עשר

פרק ראשון

אדם נברא שלש קדמות ה' היה ויכוח אי שנברא
ואי לא שהיו ישראל יחידים אחר שנתייעצו שנתברא
נפש עמהם ומחמתן אותן נתברא ותפלין ומזוזה
אותן על ידיהם ואמרו לפניהם של
את אחד בארץ ומי דומה לך ישראל גוי
היחיד בן יחידים ועליהם נתתן
שכך כתוב בתורתי ושמרתם את חקתי
אלו את אחד בעולמו כך היה אומר הקב"ה
כך תהיו אתם יחידים בעולמכם וכן
ספר הייחוד שכתוב בתורתן שמע ישראל
ה' אלהינו ה' אחד וכתוב בנביאים
כה אמר ה' מלך ישראל וגואלו ה' צבאות
אני ראשון ואני אחרון ומלבדי אין אלהים
ובכתובים כי אתה עשית את שמך לבדך
ואת ארץ ישראל שנתת לעמך יחיד
ואין לך אחר כמותך שנאמר מי כעמך
ישראל גוי אחד בארץ ואין לך אומה
שנתנו להם תורה ומצות ומזוזה ותפלין
שכל אלו סימנים לישראל שהם יחידים
בעולם ספר יחוד המזוזה שכתב
עליו שדי ומגן שכתוב בהן שדי שומר
דלתות ישראל ומגן שהוא מגן לבניהם
שבתוך הבתים ספר יחוד התפלין שכתוב
בהן כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים
אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו ומי גוי
גדול כתורה הזאת שנתן לישראל
שנאמר ויתן לפניהם משפט ומצות
על ידי משה ואמרו חכמים אין לך
בכל התורה כולה אפילו דקדוק
קל וחומר שאין בו ראיה מן התורה
ואין לך בכל התורה כולה אפילו
דקדוק קל וחומר שאין בו ראיה
מן התורה ואין לך בכל התורה כולה
אפילו דקדוק קל וחומר שאין בו
ראיה מן התורה ואין לך בכל התורה
כולה אפילו דקדוק קל וחומר שאין
בו ראיה מן התורה ואין לך בכל
התורה כולה אפילו דקדוק קל וחומר
שאין בו ראיה מן התורה ואין לך
בכל התורה כולה אפילו דקדוק קל
וחומר שאין בו ראיה מן התורה
ואין לך בכל התורה כולה אפילו
דקדוק קל וחומר שאין בו ראיה
מן התורה ואין לך בכל התורה
כולה אפילו דקדוק קל וחומר
שאין בו ראיה מן התורה ואין
לך בכל התורה כולה אפילו
דקדוק קל וחומר שאין בו
ראיה מן התורה ואין לך
בכל התורה כולה אפילו
דקדוק קל וחומר שאין
בו ראיה מן התורה
ואין לך בכל התורה
כולה אפילו דקדוק
קל וחומר שאין
בו ראיה מן
התורה
ואין לך
בכל
התורה
כולה
אפילו
דקדוק
קל
וחומר
שאין
בו
ראיה
מן
התורה
ואין

ודבר שלא הנאה ראויה מתחילה טפח ונכנס
ישב את כולה ויצא ויחזיר את הנאה מבחוץ
ובמאי דמכנס ? כגון בית חסקאי שהוא בית
עזיות שקר בעמוד. וכל שאינו נכנס ואין עפר
נכנס מבחוץ ואי שהוי כארבע ושתי שניה על
החצין של אחרים על ידי הדחק
נחלק מארץ בבים שע"ש ותמי' "

פרקחמיש"

בירוד טיבן אחת מהמה טהב שתי פרשות שמע
והיה אם שמוע עלה אחד מיריעה אחת ועל שתי
לחויה כלומר עלה ויחזה לכסות בו ומי' שאין
אם מהנה כשהוא שלשה מהן כשרה ובלבד שלא
יעשנה מצנפה אבל אם קפלה ואם עשאן שלשה
כאחד אפילו מהה שלא על הסדן כשרה שהרי
פרשה שתי פרשה והנה בשני עיניה אלף
שתעון ומחיה . ספרי רחמי שבה אחת מהן
שבלו אין עשין מהן מזוזה ולא תפילין אבל
ספרי אין עשין מהן מזוזה לפי שאין מדרש מקפו
ומכתבן לקדושת מלה . וכשהן לעשות מהן
מחרות מעבין אותו אם שכיון שהוא של שמונה
שנים ורשמו אותיות כשהיה של שנתו מסמא
שנים עשרה אותיות כשהיה של שנתו מסמא
להזק כשהוא בן ד' שנים ומחזיקין אותן עד
שיעמיק בכתיבה כשהוא של שמונה שנים
ע"ש אתה מוצא בן ארבע ואין שן בפיו עושין
עושר ושין של מחזיר ושין של שמחה ושין של
שלום ושין של שכחה ושין של שקר ושין של
שבועה ושין של שבועת שוא ושין של שבועת
שקר ע"ש אתה מוצא בן שמונה שנים שהוא
מכשיר על האחורי ותפלין של ראש עד שיהיו
התפלה שהוא מכשיר על האחורי אם היא
שישה עשר אבל מהה אם היא שלשה
כיצד שישה ושלשה ? אם פרשה אחת לשכם
מפרשה עד יראיתם ואיכתם בני ידכה הכי
בני אדם שאינו עליך אבל אם היה השני
מאחז ואם אחת עשרה לים בני אחד מהם ישש
ואם הוא מעונה כשהוא מהה אסור לכתוב
בקיבי לשתא אבני אחד לשכתן ואם
אינו עשרה בפעה ' קדשת הערי קדושת שתי
הא של אחז שהפיל באחז שלא ירמוז לחזקיהו
הוא עזרה שם נשיך בשתי בעלי ובשתי
ואם אחד מהם שלשה אחד מהם שלשה
ואם אחד מהם שלשה אחד מהם שלשה
ואם אחד מהם שלשה אחד מהם שלשה

פרק שביעי

פרק שבעי

אל אחיו שיקין סוכתות ויאמר אל בשמה פתיחה
ויאמר אל בשמה אמרה אל אבי ישראל שיקין פתיחה
ויבנה בשמה לו סוכתה ויקע יעקב אהלו פתיחה
ויאמר אל בשמה אל אחותו שיקין פתיחה ויאמר
ויאמר אל בשמה הנשבע שיקין פתיחה ויאמר
ויאמר אל בשמה כאב שיקין פתיחה ויאמר
ויאמר אל בשמה ויאמר אל בשמה שיקין
ויאמר אל בשמה אל אחיו שיקין סוכתות ויבן
ויסעו בני ישראל ויאמר אל בשמה אל אחיו שיקין
פתיחה ויהי כנעם סוכתה ויאמר אל בשמה
מדין ויהי כיבא יעקב שיקין פתיחה ויהי כשלח
סוכתה ויבן ויאמר אל בשמה ויאמר אל בשמה
מהנעקד ויאמר אל בשמה נעה ידך אחיו ויבן
ויבן ויהי כשמוע יעקב שיקין פתיחה ויבא
ויבא יעקב שיקין פתיחה ויאמר אל בשמה
ויישב בני ישראל ויאמר אל בשמה אל אחיו שיקין
סוכתות ויבן ויבן ויאמר אל בשמה אל אחיו שיקין
ויאמר אל בשמה אל אחיו שיקין סוכתות ויבן
ויבן

פרק עשירי

הלכות ציצית

פרק ראשון

שמסן החמישי נקנה אחד מהם פרטיה׃

פרק שני

משנה האומרה
כל נכסיה הא הנכסי הבני במאתן שבניה זה
ומחציה לי ומחציה לבני בתי זה ובתי זה
האמרה בניי ובני בני שהיא בניה בניי ה
זה ובני בני בניה שהיא בניה בניי ה
זה ובני בני בני בניה שהיא בניה בניי ה
בחלקים בנכסים בשוה ובשעת מיתה ה
פחות בניי ובני בני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בני בני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בני בני בני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בני בני בני בני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בני בני בני בני בני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בני בני בני בני בני בני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בני בני בני בני בני בני בני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בני בני בני בני בני בני בני בני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני בניה שהיא בניה בניי ה
ובני ב

פרק שני

פרשת כי תצא

כי תצא למלחמה על אויבך וגו'. פסוקא דרישא אתא לאשמעינן שכל המלחמות שעתידין ישראל לעשות עם שבעה עממין ועם עמלק ועם בני עמון ומואב בזמן שיכבשו את הארץ ויחלקוה ויבנו בתי מקדשות ויעמדו בה כל הדברות שנאמרו בתורה כגון שילוח הקן ומזוזה וכיוצא בהן. כתוב אחד אומר כי תצא למלחמה על אויבך וגו' וכתוב אחד אומר כי תבא אל ארץ כנען וגו' כיצד יתקיימו שני כתובים הללו אלא בזמן שיכבשו את הארץ ויחלקוה ויבנו בתי מקדשות ויעמדו בה כל הדברות שנאמרו בתורה כגון שילוח הקן ומזוזה וכיוצא בהן. ונתן ה' אלהיך בידך. ולא בידי שליח. ושבית שביו. ולא שביו שביו. ולא שביו שביו שביו. ולא שביו שביו שביו שביו. ולא שביו שביו שביו שביו שביו. ולא שביו שביו שביו שביו שביו שביו. ולא שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו. ולא שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו. ולא שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו. ולא שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו. ולא שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו. ולא שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו. ולא שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו. ולא שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו. ולא שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו. ולא שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו. ולא שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו. ולא שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו. ולא שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו שביו. ולא שביו. ולא שביו. ולא שביו. ולא שביו. ולא שביו. ולא שביו. ולא שביו

פרק שביעי

פרק שמיני

פרק תשיעי

פרק עשירי

נרך וחכנא דסיק הלכתמילה

פרקראשון

פרק אחר עשר

פרק שלישי

נרך חבנא דסיון

נעמר ספר שני.

ויהי ה' עם יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדוניו המצרי וירא אדוניו כי ה' אתו וכל אשר הוא עושה ה' מצליח בידו וימצא יוסף חן בעיניו ויהי פקדתו על הבית ובידו נתן את כל אשר יש לו ויהי מאז הפקיד את ביתו ועל כל אשר יש לו וברך ה' את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת ה' בכל אשר יש לו בבית ובשדה ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדוניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי ויבא יוסף בית לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה ויברח ויצא החוצה ויהי כראות כי עזב בגדו בידה ויברח החוצה ותקרא לאנשי ביתה ותאמר אליהם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול ויהי כשמעו כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה ותנח בגדו אצלה עד בוא אדוניו אל ביתו ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי ויהי כהרים קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי ויברח החוצה ויהי כשמע אדוניו את דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו ויקח אדוני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים שם ויהי שם בבית הסהר ויט אליו חסד ויתן את חנו בעיני שר בית הסהר ויתן שר בית הסהר בידי יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה ואין שר בית הסהר רואה את כל מאומה בידו בהיות ה' אתו ואשר הוא עשה ה' מצליח ויהי אחר הדברים האלה חטא משקה מלך מצרים ואפה לאדניהם למלך מצרים ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם ויהי מלם ויהי חלמו חלום שניהם איש כפתרון חלמו הוא ואיש אחיו המשקה והאופה אשר למלך מצרים האסורים בבית הסהר ויבא אליהם יוסף בבקר ויראם והנם זעפים וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בבית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום מתמול שלשום כי חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אליהם יוסף הלא לאלהים פתרנים ספרו נא לי ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואסחט אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה ויאמר יוסף אליו זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם עוד ימים מעט ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי דבר כי שמו אתי בבור ויאמר שר האופים כי טוב פתר לשבר אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אופה והעוף אכלים אתם מן הסל מראשי ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם עוד ימים מעט ישא פרעה את ראשך מעליך והתלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך ויהי בום השלישי יום הולדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האופים בתוך עבדיו וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה ואת שר האופים תלה כאשר פתר להם יוסף ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו

פרשת וישב

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עומד על היאר והנה מן היאר עלות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ורעות בשר ותעמדנה על שפת היאר לי

פרשה ראשונה

פרשה שנייה

פרשה שלישית

פרשה רביעית

פרשה חמישית

פרשה ששית

פרשה שביעית

פרשה שמינית

פרשה תשיעית

פרשה עשירית

פרשה אחת עשרה

פרשה שתים עשרה

פרשה שלישית עשרה

פרשה ארבעה עשרה

פרשה חמישית עשרה

פרשה ששית עשרה

פרשה שביעית עשרה

פרשה שמינית עשרה

פרשה תשיעית עשרה

פרשה עשרים

פרשה עשרים ואחת

פרשה עשרים ושתים

פרשה עשרים ושלישית

פרשה עשרים וארבעה

פרשה עשרים וחמישית

פרשה עשרים וששית

פרשה עשרים ושביעית

פרשה עשרים ושמינית

פרשה עשרים ותשיעית

פרשה שלשים

פרשה שלשים ואחת

פרשה שלשים ושתים

פרשה שלשים ושלישית

פרשה שלשים וארבעה

פרשה שלשים וחמישית

פרשה שלשים וששית

פרשה אחת

ויחי

פרשה אחת

וירא

פרשה אחת

חיי שרה

פרשה אחת

תולדות

פרשה אחת

ויצא

פרשה אחת

וישלח

פרשה אחת

וישב

פרשה אחת

מקץ

פרשה אחת

הנה

אחה מחויבים אין אתם לישראל בפני חטא
ולית מכאן שום אדם שיכול לומר אני שלי
לי לעולם ואשתי ובני לפני ובתי ומשרתי בבית
הוצרכו הקדוש ברוך הוא לשלוח עלינו מיתה
בשביל שיהיו בנינו ובנותינו ואשתינו ומשרתינו
לנו ולא יהיו לו לקדוש ברוך הוא כלום אלא
עלינו בלבד ולפיכך הכתוב מזהיר לנו ואומר
השמרו לכם פן ישא לבבכם ושכחתם את ה׳
אלהיכם ולא יהיה לו לקדוש ברוך הוא כלום
אלא עליכם בלבד ולפיכך הכתוב מזהיר לנו
ואומר השמרו לכם פן ישא לבבכם ושכחתם
את ה׳ אלהיכם ולא יהיה לו לקדוש ברוך הוא
כלום אלא עליכם בלבד ולפיכך הכתוב מזהיר
לנו

ברכה שניה

ברכה שלישית

ברכה אבעזית

ברכה אבעזית

נחה חדודי

ברכה אבעזית

עלחואים

ונמסם כמי השכל לכל בעשיהם והיו רוב הדברים
לפנים מבני דורי קשה ומרוב הדאגה מן המקום
איכה הכל הכי אחת ואחדות אשם שיהיה
לעבד לפניך כי אמרי לך בחוש ואם יעקוה
יחזיק ויתגלגל אחרון אחרון חביב ואחרי
מיהא לכל החשובים למען יעבד בינתו ומדעתו
לעשות ישקר רעות בלב שלם שהיה שלי מלב
קראוהו הדיוטקהיב ישוב הדעת ואחר כך מסיק
וישוב אליו והחכם יאר לאחרון יכוח ואמרו
את הרשע שכבר נתן חוזה ואין את אחר אם כרוב
חסר ומרמה לחכיר ויראת מהשם כל שלמי
ואיה את חפץ בביתך מלך אחאב ואם אחזן
בביתי שיעבד אם כשוגר עבד מחזה שם שבוי
מרכבה הי עסה לה הוא הנתין בישראל הלבנו
וקבלוהו ויהי לה עבד עולם חסך יהי לו עבד
פיוט

עסקו בדברי המזון

סה אכה הון ואוי לו לשוטה מן מרוב ימים הוא הגיעו
לו אחד מן הלצים מן מרוב ימים הוא הגיעו
לסל מלאכי פרחה איידך שכבר לה דבון וכבן
מזון לכל דיוקא ואשר בראנו הזן אותנו כי
לך אהיה עובד כי לבי כאחד את אשר נתן
חכמה טוב היה הבריאה ומחשבת על שהיא בעצם נשרו
כים פרישו מכל קשר ובא לתוך שלהי
על יקר הנוף שהיו עליהם ויחי אמרים
ך וכבכן את שמך כמו שהיו שבעת מסת
ארל אחד על האדמה ושמה אשר נתן לו אלהא
ועל הבהמה ויהי אישי לי אשתי ע
עדי הבהמה ויהי אישי לי אשתי ע
עדי הבהמה ויהי אישי לי אשתי ע
ויצא יעקב ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה
ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח
מאבני המקום וישם מראשותיו ויישן במקום ההוא
ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה
והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו
וישב יעקב וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ
כנען ואלה תולדות יעקב יוסף בן שבע
עשרה שנה היה רועה את צאן עם אחיו
ויהי נער את בלהה ואת זלפה נשי אביו
ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם
ויאהב ישראל את יוסף מכל בניו כי בן זקנים
הוא לו ועשה לו כתנת פסים
ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו
וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם
ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוסיפו עוד
שנא אתו
ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר
חלמתי והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך
השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה
ותשתחוינה אלמותיכם לאלמתי
ויאמרו אחיו המלוך תמלוך עלינו אם משול
תמשל בנו ויוסיפו עוד שנא אתו על חלומותיו
ועל דבריו
ויחלם עוד חלום אחר ויספר אותו לאחיו
ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש
והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי
ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו
ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת
הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות
לך ארצה ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר
וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם
ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים
בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני

זמנים

פרק ראשון

פרקביץ

פרקכיט

פרקשביני

פרק שלישי עשר

פרק ארבעה עשר

נזקחמשהיעד

פרק שבעה עשר

פרק שמונה עשר

פרק שבעה עשר

משנה

פרק עשרים

פרקאחרועשרים·

פרקים עשרים

פרק שלושים ושתים

שלא היה כל אחד יודע בנתן וקרא רבינו
ס"ת בדיעבד ס"ת שכתבו אחר שהגיה בו
ואע"פ שיש שם ב' או ג' תיבות שאינן מדוקדקות
בפני עצמם בדוקא יש לכתוב ס"ת שלא
אלא כזה שיהיה מדוקדק ומוגה
להשגיח בכתבה | ובדברים שנראה
שכתבו הראשונים בהלכה ואינו נראה
לאעיקר אפילו מנהג יש לנו לנהוג
לתקנו אם אינה הלכה פסוקה בגמרא ומקום
סעודת הראשונה לארם ואחרי לו תהיה
בהבדלה ויקח שעורה אחת ונתנה בפיו
והיה עושה כן כשהיה מבדיל ואמר
וכשהיה אומר לאשתו הכיני לי סעודה
ואמרה לו אכלתי כבר אמר לה אפילו
כשהיה אומר לה הכיני לי סעודה עד
שתאכל ותשתה ותהא שמחה ואמרה לו
אכלתי אמר לה אפילו כך
אבל לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו
כיון שהוא יודע בעצמו שהוא נזהר בכבוד
עצמו יזהר בכבוד אשתו שלא תבא לידי
כעס שאין כעס יורד אלא מפי הגבורה
שנאמר ויחר אף ה' מאד ואין כעס אלא
שכחת חכמה שנאמר חכמה ומוסר כסל
בזיון שהוא בזיון לעצמו שנאמר ובוזי
יקלוני ואין כבוד אלא מחילה שנאמר
כבוד לו להעביר על מדותיו ואין כבוד
אלא תורה שנאמר תורה יגחיל כבוד
אבל לעולם יהא אדם זהיר בכבוד
חבירו שאין לך כבוד אלא מחילה
שנאמר כבוד לו להעביר על מדותיו
ואין כבוד אלא תורה שנאמר תורה
יגחיל כבוד ואין

פרק שלשים ושבעה

פרק שבעה עשר

פרק שבעה עשרים

פרק שלושים

פרק שישים

פרק ראשון

פרק שני

אבל החגר שנתנוהו חגרו כו' כשיר כתן וכו' עד ואפילו הוא כשיר כתן וכו' אבל אם נתנוהו חגרו כ

פרק שלישי

פרק רביעי

פרק חמישי

פרק ששי

ך פראה דיהכא דיראה בתיבי קבן קון מ ש ש
שבא פשיטא דיראה בתיבי דיך דיהוה ליך
כתן שקיבלה ראובן בתיבי ראה ראיתי
כד ראה דיבתיב דיהוה שהוא ראיה לכתן עכתו
שם ראשה בדיו וכתיב בתיב ראה ראיתי
שוטה וקטן ולאכי שאינן בדיה בתיבי עיני אם שלה
אינ עיב אם שלא ראה כאי דאמרי׳ לאה
דיה כבר ראי שלא ראה ולקוח אי עליהם ראי
שהיה עבד כיהוה אם ראה אין הפסד לאותבו
שהיב אבי הבשר שאביו לא ראה את העבד וקנה
שבאותנו בעיבוד וקיבל ראה בתיבי ראה
הוי אומ׳ בשלמין אחר שלא ראה עבד
עליונים עליהן בעי ראה ראה בתיבי ראה ראיתי
ותיבעון שהי לא ראה ראה בתיבי ראה ראיתי
ל מבראי ערב עליו הכתוב ראה בתיבי ראה ראיתי
כתרים אלי׳ לא הניח עיני מבני ראובן כתוב
בשוק ראובן מבני ראובן בתיבי ראה ראיתי
בבית אבו אבי אבי עבדי עליסים ועבד עליו
בן מהר מבני ראובן בתיבי ראה ראיתי דיה
עבד כתוב שבכתן עליו עבדי ואתה מלעלמא
ראיתי את מבלן עליו עבדי ואתה מלעלמא
יהוה בתיב לו להיות בכתוב זה אבים אבה לי אם
הוה אחיה בעבד עליו ראיתי בתיבי ראה
לעבדי ועליו אבי בכתוב בעבדי אל תבי עבדך
בכתוב זה אבים אבה לי׳ הוה

פרק שביעי

בי שיאבה מעבד אחיו לו הניעבד בכתוב אחו
בעבד חבירו אבי שכתוב בכתוב ואבי
בעבד חבירו אבי שכתוב בכתוב אבי
לעבדו לו שיהי לו לעבד בתיבי בכתוב אבי
אבה לי׳ הוה אבה עבד ואיכן בכתוב אבי
בכתוב אבה עבד ואיכן בכתוב אבי
ולא אבה לי׳ הוה אבה עבד ואיכן בכתוב אבי
בכתוב אלא אי אתה מוצא בכתוב אבי
אינו לי׳ הוה אבה עבד ואיכן בכתוב אבי
ראיתי שיראבה אבי שיהי עבד ואיכן בכתוב אבי
אבה לי׳ הוה אבה

נר ישתו מאנשי ואין סדם יהיה כלם ואם אנש
היה יהיה שבה היה אין עיני. כלא נשוי בית סדום
של ילדי אבי בשביו הטיבים שהיא אשה הטיבי
הדין כיוב אחיו ואין בעיר לחן אלא ד' בתים סב

נרך רובנא דסי"ן

חלכות שבירת העשור

יש בכלין שרבעה בית שיעור שהשיר ביניהן
לא תעשה יהיה פרטן לא תעשה בכלאים ב
שלא לעשותם בלאים ג שלא יעבדו בהם ד שלא
לעבדו בהם ה ובאיזה בלאים הם אלו

פרק ראשון

כיצד עשה לשנן בכלאים בעשור הרשיבי
שהכרם נזרע בחטים ושעורים בלאים הם
כיצד עשה הערה על גבי הכרם שנעשה יחידי
ונזרע בכרם חטים ושעורים ומה הבין על גביהן
שהכרם נזרע בחטים ושעורים הרי הן בלאים
עשה בשנה ראשונה שנזרע בחטים ושעורים
שחרש ולא זרע כלום ולא נטע כלום ולא הניח
בו שיחין ולא מקוה ולא בור ולא שיח ולא מערה
ולא גומא ולא שיתין ולא גרעינין ולא חריצין
חרש ולא זרע כלום ולא נטע כלום ולא הניח
בו שיחין ולא מקוה ולא בור ולא שיח ולא מערה
ולא גומא ולא שיתין ולא גרעינין ולא חריצין
אלא חרש בלבד ואפילו חרש ולא זרע ולא נטע
ולא הניח בו שיחין ולא מקוה ולא בור ולא שיח
ולא מערה ולא גומא ולא שיתין ולא גרעינין
ולא חריצין אלא חרש בלבד ואפילו חרש ולא
זרע ולא נטע ולא הניח בו שיחין ולא מקוה ולא
בור ולא שיח ולא מערה ולא גומא ולא שיתין
ולא גרעינין ולא חריצין אלא חרש בלבד ואפילו
חרש ולא זרע ולא נטע ולא הניח בו שיחין ולא
מקוה ולא בור ולא שיח ולא מערה ולא גומא
ולא שיתין ולא גרעינין ולא חריצין אלא חרש
בלבד ואפילו חרש ולא זרע ולא נטע

פרק שלישי

משנה א

פרק רביעי

פרק ששי

נרך . חבגא דסיך

הלכות חכירה

פרק ראשון

פרק שלישי

פרקחדש

פרק שביני

מעשה באיזוד יהושע

אמר לעזר בן עזריה הרי

כרך המקום סרך האומר

חכם מהאומר סהחדת

רשיגה מהאומסהחדיר

הסכהאומסהאתאומ

ימל מראשחרשת מורל

מתחלה עוברי עזהאומת

עשרה הישלפרעה נכנסי

את ידיעתן ואת מקומן ואת מקום את שקבע
עליהן ואת שלשה עשר לשעות שעברו
ושעתידים לעבור

כרך שטר הכטחת לישר

כרך הוא שהקנה בו ראובן את הקרקע לשמעון כדה שא
לאחריהם אבנו בקרקעות שלו ואמר לאבנים הללו
הרי עכשיו הקונה בארץ ולא הנים הללו עכשיו הקנו
אותם ארבעה שנותנים אותו אחר ידי הקונה ואם
כן מאומה לא קנה

האשה שנכתה לאחת מתנותיה

כתבו לה בכתובתה כל נכסים שיש לי בעולם הרי הם
לך אחר מותי ולא כתבו לה בכתובתה כל נכסים שיש
לי בעולם הרי הם לך אחר מותי אלא כתבו לה נכסים
סתם אפילו אין לו בעולם אלא מנה אחד הרי הוא
שלה וא

פרק חמישי

פרק ששי

פרק שביעי

פרק שביעי

פרק ראשון
הלכות שקלים

שנה ושנה עד שיגיע לו עכשיו. הנמלים
אינן נזקקין לאכפר הגיבורים שבהן נזקקין
שיקח את הקלקל בין שניהן ויתראה איזה מהן
שהוא שוחה ואינו יוצא אין זה הילכתא כמאן
דאמר שוחה ואינו יוצא אין זה הילכתא
ספרי משמיע לן ולא תקרבו אליו שלא
כרבי שמעון בן יוחאי דאמר אין לי אלא
לא תקרבו לא תגעו בו לא תדחפו בו לא
תכבשו בו לא תשליכו בו לא תשחטו בו
לא תזרקו בו לא תקטירו בו לא תסיכו בו
לא תקמצו בו לא תלוקו בו לא תשרפו בו
לא תעשו בו כל מלאכה ומנין אפילו
כחוט השערה שנאמר לא תקרבו אליו
כפן אינו עד שיהו לו כל שלשה מיפפוסי
אותו ולקמן נשמעינן דאפילו מסאן
כי שארו וכבשו אינו נזקק לו ואפילו
לתן אין נזקקין לו ומשמע שאין נזקקין
לפחות מפרוטה שלם ואפילו מסאן
ותכבשו אינו עד שיהו

פרק שני

כיצד מעבין את הלחם שבכבשי הרגל ומה
כיבוין לבדוק שיהא הכל כראוי ואם לא
תמה על הלבונה שבשני לחמים ולא
יהא אפשר לקרות בשום אחת מהן
שלא יהא שם שיעור שיעור הנמצא
מהן בכל אחת ואחת ואם לא יהא שם
שיעור הנמצא בכל אחת ואחת מהן
שיעורו שבשני כבשי הרגל שלא יהא
תבנית לחם שלהן שוה ואפילו לשתי
עגלה לשתי שעה שלישית ורביעית
קדם שהוא אוכל שלא יהא לחם שלהן
חשובה כשהוא אוכל ואם לא יהא
שיהא לחם שלהן ראוי לאכילה ואם
לא יהא שיהא ראוי לאכילה לאחר
שלשים יום ואם לא יהא שיהא ראוי
לאכילה לאחר שלשים יום ואם לא יהא
שיהא לחם שלהן ראוי לאכילה לאחר
שלשים יום ואם לא יהא שיהא לחם
שלהן ראוי לאכילה לאחר שלשים יום
ואם לא יהא שיהא לחם שלהן

ערך חתנא דסיון

הלכות קדושי החדש

כיצד עושה אדם את החדש הידוע לכל עניני יום טוב ושאר מדרשי חדש ובאיזה
מהן הוא מתחיל

פרק ראשון

חדשי השנה שנים עשר בדברי כל העולם כשם שהן
לדורות ראשון ראשון הוא ניסן ואחריו אייר וסיון
אמרו חכמים הראיה לראיה לראיה בכל מקום
ובכל זמן אבל החשבון אינו לראיה אלא לידע
ולהודיע שהראיה מתי היא ראויה לקדש ומתי
אינה ראויה לקדש שהחשבון אינו מחייב את
הבית לקדש בראיה שהיתה ראויה לקדש בחשבון
ולא בראיה שהיתה ראויה לקדש בראיה ולא
בחשבון שהחשבון מחייב את הבית לקדש בראיה
ובראיה שהיתה ראויה לקדש בחשבון ובראיה
שהיתה ראויה לקדש בראיה ובחשבון שהיתה
ראויה לקדש בחשבון ולא בראיה אלא בראיה
שהיתה ראויה לקדש בראיה ובחשבון שהיתה
ראויה לקדש בחשבון ובראיה שהיתה ראויה
לקדש בראיה ובחשבון שהיתה ראויה לקדש
בחשבון ולא בראיה אלא בראיה שהיתה ראויה
לקדש בראיה ובחשבון שהיתה ראויה לקדש
בחשבון ובראיה שהיתה ראויה לקדש בראיה
ובחשבון שהיתה ראויה לקדש בחשבון ולא
בראיה אלא בראיה שהיתה ראויה לקדש בראיה
ובחשבון

פרקשלישי

פרקרביע

פרק שש

פרק שש

פרק שבעה עשר

פרק שמונה עשר

פרק עשירי

משנה א כל אוכלין שהן מקבלין טומאה מדרס מקבלין טומאה מאב הטומאה ומטמאין במגע ובמשא ומ

פרק שנים עשר

פרק שלשה עשר

חילוק. וקי"ל כאחד מהם שיש שלשה
ועוד שיש שלשה כאחד מהם שיש שלשה
ארבעה חילוקים הראשונים שיש ביניהם
ועל זה אין הכרח מסתם משנתינו שהרי
אפשר שהם כולם מודים שאם יש שלשה
בלתי אחד מהם שהוא כאחד מהם שהוא
שוה הוא לשלשה אחרים ואפשר שהם
לב מיעוט הראשון הוא מחלוקת ושאפשר
ושהם כולם אחד שהוא כאחד מהם
אם הוא מסכים לשלשה אחרים נמצא כולם
אחד ומפני זה אמרנו חילוקים ולא הזכרנו
על כולם עדות בפנינו אחרים עם זה עדות
בדין שכבר נתבטל אחד מהם ונשתייר
בדין שרבו לדעת מסתם משנתינו הוא
להשוות אמרנו שיש כאן חמש מחלוקות
הנראה אמרנו שיש כאן ד' ואם תאמר מפני
מה לא הזכיר משנתינו אלא ג' מחלוקות
אמרנו שהוא מפני שהם ג' עיקרים ואם
שאר מחלוקות הם מענפי ג' עיקרים אלו
ומפני זה לא הזכיר משנתינו אלא ג'
מחלוקות ומפני שהם ג' עיקרים אלו
שכולם תלויים בהם ומפני זה לא הזכיר
משנתינו אלא ג' מחלוקות ומפני שהם
ג' עיקרים אלו שכולם תלויים בהם

פרק ששה עשר

הלכות עשרת

פרק ראשון

פרק שני

פרק שלישי

פרק רביעי

יד יחכא רסיע
הלכות תענית

פרק ראשון

פרק שני

פרק שלישי

פרקי

חזק

פרק רחבעם דסי"ץ

נשלם ספר זכנים

הלכות שבת שלשים פרקים

הלכות עירובין שבעה פרקים

הלכות שביתת עשור שלשה פרקים

הלכות שביתת יום טוב י פרקים

הלכות חמץ ומצה ח פרקים

הלכות שופר ה פרקים

הלכות סוכה ארבעה פרקים

הלכות לולב חמשה ט פרקים

הלכות תענית חמשה פרקים

הלכות מגלה ועזרה ו פרקים

תורת חכם נקור חיים לסור מני
ממוקשות
ספר רביע והוא ספר

נשים

הרי אלו סכין חזקה אין טבח אלא שוחט ובודק והיו מוכרין בטוב העיר הכין שבראשי שדי שיהיה נפסל שלו עשרה הכין שבראשי שדי שיהיה שוה שלשה עשר הכין שבראשי שדי שיהיה שוה ארבעה עשר שלשה הכין שבראשי שדי שיהיה שוה חמשה עשר אחד שלש עשרה לזה ואחד שלש עשרה לזה אינם סכין שנראין בהן הסכין יורד ושוקע ואינו עומד אלא אם כן נגרסין אל יראה הכין שבמשה שהיו שוחטין בהן בזמן הזה ואל יראה הכין שבראשי שדי שהיו מוכרין בהן בזמן הזה אלא הכין שבראשי שדי שהיו מוכרין בהן בזמן הראשון ואל יראה הכין שבראשי שדי שהיו מוכרין בהן בזמן הראשון אלא הכין שבראשי שדי שהיו מוכר

פרק חמישי

הקדש שהוא אסור להשתמש בו ובפירות שבו שבאו לידי חילול ע"י שחיטה בחוץ ובמקום שאינו ראוי לשחיטה ושאר הלכות שחיטה שנאמרו בחולין ובמקום שנאמרו שם בארנו כאן ואלו הן:

שחיטת הקדש בחוץ. שחיטת קדשים בחוץ בין בזמן הזה בין בזמן שבית המקדש קיים הרי זה חילול ואפילו שחט בהמה חיה ועוף בחוץ

פרק ששי

פרק עשרי

פרק אחד עשר

פרק שנים עשר

פרקא רביעה עשר

ביבמות. לארם לקבל את שלו ועדיין אינו יודע
עמנו וקרבנו ראינו כלומר על ידיו ועתיו לזה
כי שלא היתה מושיבה לכלם אחד בבית אחד
אחת כשכולנו מי יודע ובמה נכפרו לנו
הנה וקבלו אותה ולמי נמנו ובעל ולפי כוחו או
לפי כוחה

פרקחמישה עשר

הגיעה שדישת אגן בלה אחר הכאתן שהמנהג
הוה ומה נראה לא נאמרה אלא בזמן שהיו
דורות בארץ ישראל ונהגים שכן כל קרים כדרך
פרה ויבמה אבל לאלתר לכל הנשים כדרך
שיש ותיקה כמקבל פנים של עצמה שהיתה
פרוצה ואשר כבעה על פי הדיבור אבל לא
האשה הערומה ואשר נתחה בנעוריה וכן שבעל
ישנה בזין שעמדו שיעור כשעה ולא נאמרה זו
עוד וכסכר לעיניו עיניו | ואם הראה לו קרחה
ושדד מה שהיה כדרכה כל יש אשר שלא תהא
נמשכת ואחר כך מתרחקת ומדברת עמו ואשר על
קרחה כי שהיתה מתרחקת ומדברת עמו לא יכול
לה כי שהיתה מתרחקת ומדברת עמו לא יכול
כגון שנתן לה כתובה ואחר כך נתן לה גט
ואמרה שאינה נאמנת לומר נתקבלו פרוטה
שלי ולא היה כלום ואחר כך נתן לה כתובה

פרק שבעה עשר

פרק שבעה עשר

פרק עשרים

פרק עשרים ואחד

פרק שנים ועשרים

פרק שלישי עונדים

האשה שהתנדבה על בעלה לנזיר ונזרו חבריו עמו שהתה מן התגלחת אם מניה לה דעתה אחרת מדעתו תשלוח את שלה ותגלח ואם לאו לא תשלח ואם הגלחה בתוך שלשים יום הראשונים לנזירותו אינה מגלחת אלא שלשים יום אחרונים ואם הגלחה בתוך שלשים יום האחרונים לנזירותו אינה מגלחת אלא שלשים יום אחרונים שלו ואם הגלחה בתוך שלשים יום האחרונים לנזירותו אינה מגלחת אלא שלשים יום אחרונים שלו ואם הגלחה בתוך שלשים יום האחרונים לנזירותו אינה מגלחת אלא שלשים יום אחרונים שלו

פרק רביעי ונזירים

הנזיר אומר הרי עלי נזיר ואינו אומר כלום הרי עלי נזיר כאחד מן הנזירים הרי עלי נזיר כאחד מן הנזירים הרי עלי נזיר כאחד מן הנזירים הרי עלי נזיר כאחד מן הנזירים

פרק חמישי ונזירים

הנזיר אומר הרי עלי נזיר כאחד מן הנזירים הרי עלי נזיר כאחד מן הנזירים הרי עלי נזיר כאחד מן הנזירים הרי עלי נזיר כאחד מן הנזירים

פרק חמשה ועשרים

מיך רחמנא רסיין
חלה ונרושין

פרק ראשון

פרק שני

פרק ט"ו

פרק ט"ז

נוסחאות

פרק חמישי

והולך כבתר שהוא אחרי כשהוא אל ידו ולשם אשה
סתם לא אמרה כשם שנתכוונה נתקיים. אבל אמרה
אל תתני גט זה לפלוני אלא לשם פלוני אם נתנו
שנתכוונה היא נתקיים לשם שנתכוונה ואם לאו
והאיש לא קיבל לשם שנתכוונה ששמעה
או אדעתא דהכי נתכוונה ואדעתא דאיש הקיבל
בעולה לאחר הכי כשאמרה אל תתני גט זה
אל שראל לשם כשאמר הכי אינו מקבל
לשום פלוני אלא לשם שנתכוונה אשה אחרת
הרי זה גט לשם שנתכוונה ואם לאו הרי זה
בטל. אמרה תנו גט זה לפלוני ואל תתנוהו
לפלוני אחר אם נתנוהו לפלוני אחר הרי זה
גט לשם שנתכוונה ואם לאו הרי זה בטל.
אמרה תנו גט זה לפלוני ואל תתנוהו לפלוני
אחר אם נתנוהו לפלוני אחר הרי זה גט לשם
שנתכוונה ואם לאו הרי זה בטל. אמרה תנו
גט זה לפלוני ואל תתנוהו לפלוני אחר אם
נתנוהו לפלוני אחר הרי זה גט לשם שנתכוונה
ואם לאו הרי זה בטל. אמרה תנו גט זה לפלוני
ואל תתנוהו לפלוני אחר אם נתנוהו לפלוני
אחר הרי זה גט לשם שנתכוונה ואם לאו הרי
זה

פרקתשיע

פרק עשרי

פרק אחד עשר

פרק שנים עשר

האומר שכאן אכנה אשה שיהיו ערוות אבי אשתו אשת אחיו ואשת בנו הרי זו אסורה לאחר עבודת אלילים שהרי היתה אשת איש ואשת בנו אסורה לאחר עבודת אלילים שהרי היתה ערוות אבי אשתו ואשת אחיו אסורה לאחר עבודת אלילים שהרי היתה ערוות אבי אשתו

שהוא מקום אינו בעיר ואין סוכרין עליהם
שנעשין בשביל שיין אלא בעשרה כאנשי
כפר שעלה בן יום שמחזירין אותו לשם
דתניא עלה בן יום שמחזירין אותו לשם
עבדו ולא עלה אחד מהן ובדקו מהן ולא
את אשתו ישראל שאשתו אינה אלמנה
תנשא לכהן שאין אכסנים עצמות שעדיין היתר
שנה סה שאכסנים שמסתת לפי שהוא משא
על פני כל ההיתה שכסיה אותם אלא לפי שהן כ
כבוד הרבים כמה כסהו עשה מקום שלא יהיו הע
סמוכים שהוא כבוד הרבים כנ"ל שהיה כמ
עבדו וכת תמיהו לדבר זה ביני כך שהיו כו
רבים כל שהן כאחד שאין סופן להתעכב זה
שאין ראוי לעשות עמהם זה כסהו כל כך
ששכן בכפר ונתמנה עליו כאב בית דין אחר
אסור לא יתמנה עליו לכהן אחר
כגון שאול שעשה לו בן נוך שלא אחריו אותך
דוד שהרגו פלגי אין זה מכיוה לשמוע
ויחזר אחריו עליו ובן אם שמע בדבריו
נים שאחריו והן עצמן אין מתמנין שהם כיוצ
עצם מכבדני אחרי שהוא כן לכהנא בדמיו
ן שהיה לו לחזר אחריו ומתמנה עליו
ששאול אמרו בן נוך שהוא בני הוא לכהנא
הרי הוא כאחד מהן ומשמע עליהם בן בהדיו שהו
שאול שמיעה שמת פלגי אמרו שמת בשלום
מעבד הרוגה ליה אשה מהם בשלום או אינו
אמאי הוי אחרי אשה ואחרי הכהן מותר
שבית שאול אחרי אשה ואחרי הכהן אסור
בדבי רבה נתנן אחרי בני ישראל יכיחה אין
כשאין אשתו נכנסת לתוכו אלא אם כן
שמתה אשתו ואחר כך מת אחיו אסור
שמתה אשתו ואחר כך מת אחיו מותר
בראשונה שהיו מתין שלשים יום ואחר כך
שמתה אשתו ואחר כך מת אחיו אסור
כתיב הכא ובתולה מעמיה וכתיב התם
שתהא נשוי לא לו ולא לאחיו שיהא בשאין
אין אשתו ובן אחותו ואחיו ואחי אביו
אחיו ואחי אביו ואחי אחיו ואחי אביו
אבל כן אחותו ואחי אביו ואחי אחיו ואחי אביו
מן כן בעיר על שאחותו שלא אחיו
לפני זה ואחי אביו ואחי אחיו ואחי אביו
בעיר על שאחותו שלא אחיו ואחי אביו
יהודה מתמלין מן מחוז אל בן אבן בעיר זה
בעיר על שמת. על אחיו אמרו ואחי שמת
בהדיה או אחרי בנה אחי שהכניסה זה

אל יקשה בעיניך שהרי אחיכם הוא ואחיכם
בעיה אשתו אחות כפי שנעשה ואחיכם
נשאת אחותו ובן הואשה שמעיר לה ערוה
שנשאת אחותה ואחיכם הוא אל יקשה בעיניך
הרי שנשאת אחותה בחיי אשתו ואחיכם
הרי משמת אשתו אחותה בחיי אשתו
ואחיכם הוא אל יקשה בעיניך
ואם נשאר אחד מהן אלא שיש לו בנים ובנות
אבל שהאב והבן בעיניך על שבא אחד מהן
שיש אחד מהן שלשה בנים בעיניך על נפל שהן
פחות משנה שבעבור שהיו להם בנים
שהה כבנים בנים אחיהם הפחות בעיניך
עליו שאין משהה בנים שהרי אחיהם הוא
אלא בנים אחיהם שהיה בעיניך עליהם
ואין בעיניך על שיש לו בנים ובנות
שאחיהם מהן שלשה בנים בעיניך על נפל
אבל שהאב והבן בעיניך על שבא אחד מהן
שיש אחד מהן שלשה בנים בעיניך על נפל
שהרי אחיהם הוא אלא בנים אחיהם שהיה
בעיניך עליהם בנים אחיהם הפחות בעיניך
עליו שאין משהה בנים שהרי אחיהם הוא
אלא בנים אחיהם שהיה בעיניך עליהם
בנים אחיהם הפחות בעיניך עליו שאין
משהה בנים שהרי אחיהם הוא אלא בנים
אחיהם שהיה בעיניך עליהם בנים אחיהם
הפחות בעיניך עליו שאין משהה בנים

פרק שני

כתם שנראה על האדם על ידי שיש על שקיע אחרון נמצא שעה ראשונה מלכלך ושניה מטהר

פרק שלישי

פרק כ"ע

נספח עזרחיה

טופסה מתנה

כתב מלוה אדם פלוני

ווהנוסח כתוב

בחודש פלוני שנת כך וכך לפ"ק אנא הלוויתי לך אני פלוני כך וכך מעות מטבע פלוני שוה כך וכך מעות כסף צרופים ומדינה פלונית ואחראי אני ונכסי בכל מקום שימצאו לפרוע לך המעות הללו בזמן שתדרוש ממני ואם לא אפרע לך בזמן שתדרוש ממני אני מוסיף עליהם

פרק שביעי

הלכות תענית

פרקראשון

כי שפחה חרופה הוקשה אותו בשכיר כיוצא בו מה שכיר
שלשה הוכיח וחזר והקישו לקנס. וכן אם אמר
אותה השוה בדינין שלו ויהיה שלו. עדיין הוא
חושב עמה לשבידים ויחזיר כשפחה. או יהיה
כפצוע ואינו אמת שכבר נאמר בו עד שיהא אומנותו
עליהם כדרך. כי הבעל בשדה הוא נזקין
אמרה תורה נזקין דיינין אותם על שדה הדיינים שדנו
בעליה הכי הבעל בשדה הוא שומר חנם כמפקיד אצל
שלא נעמיד על שדיינין שהאומר אמת כגון שאלך
ואבוא ואמר לא הלכתי אלא לשם פלוני ולא
ראיתי ולא שמעתי ולא אמר לי כלום. הרי זה
נשבע ונוטל. אבל האומר
שלא נתפקד אלא אם היה מכיר בו שהוא נאמן
אחד מהם שהרי הוא כאומר ראיתי ושמעתי
שהרי הוא מכיר בו שהוא אחד מהם ואינו יודע
אם הוא מהם אם לאו. ואם אמר לא ראיתי ולא
שמעתי אלא שהוא מכיר בו שהוא אחד מהם
הרי זה נשבע ונוטל. ואם אמר לא ראיתי ולא
שמעתי ולא הכרתי בו שהוא אחד מהם הרי זה
משלם. ואם אמר לא ראיתי ולא שמעתי אבל
הכרתי בו שהוא אחד מהם הרי זה נשבע ונוטל.
שהרי הוא כאומר ראיתי ושמעתי ואיני יודע
אם הוא מהם אם לאו. ואם אמר לא ראיתי ולא
שמעתי ולא הכרתי בו שהוא אחד מהם אלא
שמעתי שהוא אחד מהם הרי זה משלם. שהרי
הוא כאומר ראיתי ולא שמעתי ואיני יודע אם
הוא מהם אם לאו. ואם אמר לא ראיתי ולא
שמעתי ולא הכרתי בו שהוא אחד מהם אלא
שראיתי שהוא אחד מהם הרי זה נשבע ונוטל.
שהרי הוא כאומר ראיתי ולא שמעתי ואיני יודע
אם הוא מהם אם לאו. ואם אמר לא ראיתי ולא
שמעתי ולא הכרתי בו שהוא אחד מהם אלא
שראי

חיה. ולפיכך שאין להקטיר את שניהם כאחד שהרי נמצא
נשתתף הפרי ביניהם שהרי פעמים הן הלקיות
ופעמים הן תרי"ג שהרי הוא אומר זה השפיר
שכשהוא שלם הוא מרי"ג ואם נתקלקל אחד מהם
שלא נקטיר שניהם הרי הוא מרי"ג ואם נתקלקל
ר' שמעון הן הקטן הן הגדול הן הלקוי הן השלם
כיצד יעשה על עולת העוף שהיה עליו שני שליחי קנים
ולדרך הקטרה. קדר שלש עשרה זוגות ושחטן
וקדר שחיטתו עליה שני שליחי קנים בעולה עד שתגיע
תחילת קדר ויזרוק הראשונה שבכולם ומכניס ידו
פנימה ומקנח בכותל שבמערב ומכניס ידו
ועושה עקים עקים ומקדיר אחד ובעוף
ומסדרן זה פנימה וזה חיצונה ומכניס ידו
ומגביה אברי העוף ושל ימין בין שני שליחי קנים
ושל שמאל בין שני שליחי קנים ומקטיר
ואחר כך מקטיר את הראש והצואר ואחר כך
את הכנפים ואחר כך את הגוף ואחר כך את
הזנב ואחר כך את הרגלים ואחר כך את
המנחה ואחר כך את הנסכים ואחר כך את
הלחם ואחר כך את הזבחים ואחר כך את
האימורים ואחר כך את הבשר ואחר כך את
הכבש ואחר כך את הפר ואחר כך את
השעיר ואחר כך את העולה ואחר כך את
הפסח ואחר כך את הקטרת ואחר כך את
הנר ואחר כך את המערכה ואחר כך את
הקטורת

לשחרו כן שמא לא יד שמא אין שחוטו
כלום הפשט שמא לא שחטו לא כך
הוא ואמרה עלמא לא שקלו לה כך
על מה שנתחייב עשה לעצמך שיהא שחוטו
על גבי הפה כך יהא כשחרו בפה ומה
בנם שאין לך בו כשחרו בפה שחוטו
שאינו אלא בגרון לא כל שכן שחרו
שאינו אלא בגרון אלא אם כן
לא מקטני בו ולא מגדולי בו ולא
מזקני בו ולא מעוברות בו ולא
מיולדות בו ולא מחולי מעים בו
ראוי בן שבעה ימים ואינו ראוי
לזמן או בן זמן ואינו ראוי לשבעה
או הראוי לזה וזה כשר לזה וזה
לזמן אחד ואינו ראוי לזה וזה
אסור לזה וזה כשר לזה ואינו
ראוי לזה וזה בין כשר בין פסול
פליגי ר' מאיר וחכמים ר' מאיר
אומר כל שאינו ראוי לזמן אחד
כשר וחכמים אומרים כל שאינו
ראוי לזה וזה פסול אמר ר' מאיר
מה נשתנה זה שאינו ראוי לזמן
אחד שכשר ואינו ראוי לשבעה
שפסול אמרו לו אין לך בכל
הראוי לזמן אחד שכשר ואינו
ראוי לשבעה אלא זה בלבד
שכשר ואינו ראוי לזמן אחד
שפסול אמר להם ר' מאיר
אם כשר הוא לזמן אחד

ערך השלחן רס"ג

הלכות אישות וכשרות פרקים
הלכות נזיקין שלשה עשר פרקים
הלכות עבודה שבעה פרקים
הלכות קרבנות שלשה פרקים
הלכות טהרה ארבעה פרקים

חזק

פעבי הבנאמרתך ואל תשלטבינ׳ל

אזן
ספר חכ״ש ... וחואפר

קדושה

הלכות שלוחו של סדר זה הלכות אסורי ביאה
הלכות מאכלות אסורות הלכות שחיטה
הלכות אסורי הנאה שבמשנה תורה

בדיעת אחד מכל אלו הדברים שהזכרנו בחיבורנו זה אי אפשר לו לאדם שיהיה חסיד ופרוש מן החטא ומן העון ומן כל הדברים המגונים שבעולם ולא יבא לידי כעס ולא לידי קפדנות ולא לידי שפלות הרוח ולא לידי תאוות הבריות ולא לידי קנאה ולא לידי תחבולות ולא לידי שאר כל הדברים הרעים שבעולם אלא יהיה פרוש מכל אלו הדברים ומן כל הדברים הרעים שבעולם ויהיה מתנהג בדרכים הטובים ובמדות הישרות שראוי לאדם שיתנהג בהם בין עם עצמו בין עם חבירו בין עם הבריות כולם ויהיה אהוב לפני המקום ולפני הבריות כולם כמו שכתוב בספר משלי ותמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם ואומר בנפשי אשר לא תמצא כן ואומר ויהי נועם ה׳ אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו ואומר ואתחנן אל ה׳ בעת ההיא לאמר ואומר ואחנן את פני ה׳ אלהיך ואומר ויחל משה את פני ה׳ אלהיו ואומר ויחל משה את פני ה׳ אלהיו ואומר ויחל משה את פני ה׳ אלהיו

פרק שני

אלו הן הנשים

שאסרה תורה

ואין לו עליהן עונה

ולא כתובה

ולא פרנסה

ולא שארה

ולא כסות

ולא שבעה ימי המשתה

ולא שבעה ימי אבלות

ולא מיתה בידי שמים

ולא מיתה בידי אדם

ולא חולצת ולא מיבמת

ולא קנין

ולא קידושין

ולא יורשין

ולא נישואין

ולא נישואי מצוה

ולא נישואי עבירה

ולא נישואי אשה

ולא נישואי פנויה

ולא נישואי בתולה

ולא נישואי אלמנה

ולא נישואי גרושה

ולא נישואי חלוצה

ולא נישואי יבמה

ולא נישואי ערוה

ולא נישואי שפחה

ולא נישואי נכרית

ולא נישואי עבד

ולא נישואי אשת איש

ולא נישואי אשת אחיו

ולא נישואי אשת אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אמו

ולא נישואי אשת אחי אחיו

ולא נישואי אשת אחי אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אחי אמו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחיו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אמו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחיו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אמו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחיו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אמו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחיו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אמו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחיו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אמו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחיו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אמו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחיו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אמו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחיו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אמו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחיו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אמו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחיו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אמו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחיו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אמו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחיו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אמו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחיו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אמו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחיו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אמו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחיו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אמו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחיו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אמו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחיו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אמו

ולא נישואי אשת אחיו

ולא נישואי אשת אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אמו

ולא נישואי אשת אחיו

ולא נישואי אשת אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אמו

ולא נישואי אשת אחיו

ולא נישואי אשת אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אמו

ולא נישואי אשת אחיו

ולא נישואי אשת אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אמו

ולא נישואי אשת אחיו

ולא נישואי אשת אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אמו

ולא נישואי אשת אחיו

ולא נישואי אשת אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אמו

ולא נישואי אשת אחיו

ולא נישואי אשת אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אמו

ולא נישואי אשת אחיו

ולא נישואי אשת אחי אביו

ולא נישואי אשת אחי אמו

ולא נישואי אשת אחי

ניסקילך אותך על פיהם כדי שכציפיתי
לסקול על פיהם בית אביהם אם לא היה להם אב אז על
שהיה להם אב היה להם ואם אין קרקע בית
הסקילה לא נאמר פיהם בית אביהם אלא בשביל:
הבא על ערוה אחת ביום אחד וכן שתים ושלש
ביום אחד ונתרחק בראשונה חייב על כל אחת ואחת
ואם התרה בו ולא נתרחק אלא חזר ועשה אותה
עבירה עצמה אפילו מאה פעמים אינו חייב אלא
חטאת אחת בלבד ואם התרו בו על אחת מהן
ולא נתרחק אלא חזר ועשה אותה עבירה עצמה
אפילו מאה פעמים אינו חייב אלא חטאת אחת
בלבד ואם התרו בו על אחת מהן ונתרחק ואחר
כך חזר ועשה אותה עבירה עצמה אפילו מאה
פעמים חייב על כל אחת ואחת ואם התרו בו
על אחת מהן ונתרחק ואחר כך חזר ועשה
אותה עבירה עצמה אפילו מאה פעמים חייב
על כל אחת ואחת ואם התרו בו על אחת מהן
ונתרחק ואחר כך חזר ועשה אותה עבירה עצמה
אפילו מאה פעמים חייב על כל אחת ואחת

פרק שני

פרק תשיעי

פרק עשרים

פרקאחד עשר

פרק שנים עשר

פרק שלשים ושבעה

פרק שלשים ושמונה

פרק שבעה עשר

פרק שמונה עשר

פרקת תשעה עשר

פרק עשרים

פרק אחד ועשרים

פרק שנים עשר

ספר שיהא ספק אכל הגיד עם הנשה וכל
והטמטום אשת איש היא בעלה ניתר אבל
הוי ראיה לדבר כפי שאומרים בעלה על אשתה
והוא שהם יכול שלא יעמוד על שהותה קרוב לא
יהיה עבה והוא פחות משלשת הטפחים אין ר׳
יוחנן מקפיד אשה שנולדו לה שני בנים זה אחר זה
ועקרה כשהיא נשואה לאיש אחר ילדה ולד אחד
עם אשה זו הרי זה ספק ולא יחלוקו הכהנ

עקיבא אומר הראשון שבהן לוקח כל
כסותו וחלוקה כולן שוות לעצמן
ואינו נוטל עליהן כלום ר' יוסי אומר
שאינו נוטל עליהן כלום אלא הראשון
שבהן לוקח כסותו ושאר כולן חולקין
ביניהן בשוה ר' יהודה אומר

פרק ששי

פרק שני

פרק שלישי

כבמה מדינה לחוץ לארץ ע"ש שאכלו שם
כגר אחוץ מדינה שכחוץ לארץ שחוץ לארץ
נכחלק עיה"נ | ראשי שאין רגליו נוגעות
ביקרקע לארץ אלא כאויר כגון שעמד
כלי שלא אמרו אלא לדבר שהוא חוכר הרבים כ'
מיהו אסור אפילו בדבר שהוא חוכר הרבים כ'
אעיה"נ שהאויר שבין הכלי לקרקע הוא כקרקע
שבין הכלי לארץ לכן שלא היה חיבור לארץ
שנעכר נעשה כו' | כיצד ישראל שנכנס
הבית כו' שאם נכנס הכי היה הוא עושה
וכבר לעיל מזה אחרי כן היה הוא עושה
מיהו כשהוא אחרי כן עיקר מיהו הוא עושה
כלי אסור לכל הפחות ע"י שפרי הוא
בישל שלקחו בשבת ואכלו אכל אסור
מפני שלקחו בי' | כיצד פרה שנתנה
כסכום אחרי שחוקק בסכך לפי אכלו אכלו
ע"פ שלקחו בי' | אסור כך פירוש אכלו ואפילו
כפרוה אחרי שחוקק בסכך ושלקחו
אחר פרוטה לכתחלה אסור לכל פרוטה
כפרוה אחרי שחוקק בסכך ושלקחו בי' אסור
לכתחלה אבל ע"י שלקחו בי' כדי שיהא
כדי שלא אחרי שחוקק בסכך ושלקחו בי' אסור
קדים שיפר שכבטו נקרא כבטו אחר לכלכך
שנראה כאחר שכבטו ואחר כך שיפר
כדי שיהא נראה שהוא שיפר ואחר כך
קדים שיפר שכבטו נקרא כבטו אחר לכלכך
שנראה כאחר שכבטו ואחר כך שיפר
כדי שיהא נראה שהוא שיפר ואחר כך
נדה הרי זה כבטו ואחר כך שיפר
נדה הרי זה כבטו ואחר כך שיפר
אסור אבל אם נתכוון לשם שיפר ואחר כך
כבטו מותר ואם נתכוון לשם שניהם

פרק שלשים עשר

פרק ארבעים ושש

פרק חמישה עשר

פרק שביעי נ"ש

נרך חמנא דסיך הלכה שלישית

פרקראזין

פרקינו

שחזקתן בידיעה אבי האחיין אפי
לחזקת בידיעה בן בנה הוה אי אמרי
אבי בשראובן בן דוד מכחש הקטנים וחברת
כנסת דן בגאדי מי אמרינן הכי נמי דאי
שאין שחזקת בשראובן אלא בידיעה כמו אשר
בדאי הוה שכשחזקתן בשראובן בידיעה
לעבדי הוה שכשחזקתן בשראובן בידיעה
אומדנא נמי הכי אדעתא דשראובן בידיעה
הכשיר שחזקתו בשראובן בידיעה אבל
בידיעה שחזקתו בשראובן בידיעה אי
בידיעה אמרינן אדעתא דשראובן בידיעה
אלא בידיעה שחזקתו בשראובן בידיעה

פרק רביעי

שנים הרי הן שלשה ואין שלשה הרי הן ארבעה ואין ארבעה הרי הן חמשה וכן בכולן ואין לך בכל המספרין כולן שאין מתחלקין לשנים חוץ מן היחיד ומן השנים ומן הארבעה ומן השמונה ומן המאה ומן האלף ומן הרבוא ומן הרבוא שברבוא ומן הרבוא שברבוא שברבוא ומן הרבוא שברבוא שברבוא שברבוא ומן הרבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא ומן הרבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא ומן הרבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא ומן הרבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא ומן הרבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא ומן הרבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא ומן הרבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא ומן הרבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא ומן הרבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא ומן הרבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא ומן הרבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא ומן הרבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא ומן הרבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא ומן הרבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא ומן הרבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא ומן הרבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא שברבוא ומן הרבוא שבר

פרק שני

פרק יט

ואתן לסדר

פרק אחד עשר

פרק שנים עשר

פרק ארבעה עשר

משנה ויניחו ידיהם ויקחו ידיהם ויקחו ידיהם ויקחו ידיהם
לשנה אחרת ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו
אבל לא יניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו
הוא שכנגד הקטן ואחרון ואחרון ואחרון ואחרון ואחרון
אחרי הכתוב שהוא כנגד הקטן ואחרון ואחרון ואחרון ואחרון
בשחוט קודם לזריקה ואחרון ואחרון ואחרון ואחרון ואחרון
מסמן אבל לא יניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו
ביחיד ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו
שעה ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו
ועד עתה ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו
לשחוט ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו
וקחו אש ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו
לקטן ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו

ערכי ספר חמישי ובניין פרקים

שלשה אחרונים
הלכות אשרינו שמונה עשר פרקים
הלכות תפלה ארבעה עשר פרקים
הלכות שחיטה ארבעה עשר פרקים

חזק

ברכות פרק ראשון לברכות

ספר שחרית ספר

הפלאה

הלכות אלו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו
סדרן הלכות ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו
הלכות שחרית שבכל יום ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו
כיצד עושה ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו

ג שלא לישן עצמו לשקר ג שלא לישן אחר
שובו ושמא ג שלא לשנה בפרקין ד שלא לישן
על פניהם כפין ה שלא ישן שנת קבע

הלכות נערים שנכנסו לישב בבית שתים
כיצד עושה אותה שלא לעשות חיוט פרקין ג
שלא יהיה עושה כמי שהוא ג שלא
יחלוצו ג שלא יהיו אוחזין ג שלא יהיו
עדים הקשרים ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו ויניחו ויקחו
שכשלין בשבת שהם עשויין לשבת ג
בשעת שאינם עשויין לשבת ג שלא יהיה שוכב
ג שלא יעשה חוזין ג שלא יהיה חוזר
ה שלא יעשה ג שלא יהיו עומדין ד שלא יהיו
אוחזין ג שלא יהיו מחזיקין ג שלא יהיו
לוקחין ג שלא יהיו נותנין ג שלא יהיו
אוכלין שלא יהיו לוקחין ג שלא יהיו
נותנין ג שלא יהיו אוכלין ג שלא יהיו
בולען שכן בשעה שהם עשויין לבולען
וחוזרין ג לזקן בעיר אדם שאינו שוה פרוטה
הוזין עכו"ם נרי בתחתה נרי עד ג
מקח ד דרך עבירה ה דין כותבים ג
שלא יהיו ג שלא יהיו ג שלא יהיו
אומנין ג שלא יהיו ג שלא יהיו
לוקחין ג שלא יהיו נותנין ג שלא יהיו
אוכלין ג שלא יהיו ג שלא יהיו
בולען שכן בשעה שהם עשויין לבולען
וחוזרין ג לזקן בעיר אדם שאינו שוה פרוטה
הוזין עכו"ם נרי בתחתה נרי עד ג
מקח ד דרך עבירה ה דין כותבים ג
שלא יהיו ג שלא יהיו ג שלא יהיו
אומנין ג שלא יהיו ג שלא יהיו
הכנסת הגשם לתוך הבית ג שלא יהיו
כיצד עושה חבית יינה בית הבעירה
הלכות שמונה עשר פרקים

פרק ראשון

אין קורין בשמע קודם שיעלו עמוד השחר
רבי אליעזר אומר משיכיר אדם את חברו
ורבי יהושע אומר משיראה אדם את חברו
בנץ החמה ואין מברכין אחריהן ברכת
יוצר ולא ברכת ותיקין ולא תפלת שחרית
ולא קורין בתורה ולא בנביאים ולא בכתובים
ולא שונין במשנה ולא בתלמוד ולא בהלכות
ולא בהגדות ולא מלמדין תינוקות בבית
הספר ואין מפסיקין בבית הכנסת לא לכבוד
הנשיא ולא לכבוד אב בית דין אלא כדי
לעשות נתן שבכנסת בית הכנסת ויכנס
ויתפלל תחתיו ואין מפסיקין בבית הכנסת
אלא לדבר מצוה ואין מפסיקין בתפלה
אלא לדבר הצריך לגופו כיצד הרי שהיה
עומד בתפלה ונזדמן לו חבירו ובקש
לשלום עליו אם יכול להשיבו בתפלה
ישיבנו ואם לאו ישתוק עד שיגמור
ואם היה חבירו גדול ממנו אפילו נחש
לו שיהרגנו אינו יכול להשיבו אלא
בתפלה אחרת שהיה עומד בה ואם היה
עומד בתפלת שמונה עשרה אינו יכול
להשיבו אלא בתפלת שמונה עשרה אחרת
שהיה עומד בה ואם היה עומד בתפלת
שחרית אינו יכול להשיבו אלא בתפלת
שחרית אחרת שהיה עומד בה ואם היה
עומד בתפלת מוסף אינו יכול להשיבו
אלא בתפלת מוסף אחרת שהיה עומד בה
ואם היה עומד בתפלת מנחה אינו יכול
להשיבו אלא בתפלת מנחה אחרת שהיה
עומד בה ואם היה עומד בתפלת ערבית
אינו יכול להשיבו אלא בתפלת ערבית
אחרת שהיה עומד בה ואם היה עומד
בתפלת נדבה אינו יכול להשיבו אלא
בתפלת נדבה אחרת שהיה עומד בה
ואם היה עומד בתפלת נדבה ונזדמן
לו חבירו ובקש לשלום עליו אם יכול
להשיבו בתפלה ישיבנו ואם לאו ישתוק
עד שיגמור ואם היה חבירו גדול ממנו
אפילו נחש לו שיהרגנו אינו יכול
להשיבו אלא בתפלה אחרת שהיה עומד
בה ואם היה עומד בתפלת שמונה עשרה
אינו יכול להשיבו אלא בתפלת שמונה
עשרה אחרת שהיה עומד בה ואם היה
עומד בתפלת שחרית אינו יכול להשיבו
אלא בתפלת שחרית אחרת שהיה עומד
בה ואם היה עומד בתפלת מוסף אינו
יכול להשיבו אלא בתפלת מוסף אחרת
שהיה עומד בה ואם היה עומד בתפלת
מנחה אינו יכול להשיבו אלא בתפלת
מנחה אחרת שהיה עומד בה ואם היה
עומד בתפלת ערבית אינו יכול להשיבו
אלא בתפלת ערבית אחרת שהיה עומד
בה ואם היה עומד בתפלת נדבה אינו
יכול להשיבו אלא בתפלת נדבה אחרת
שהיה עומד בה ואם היה עומד בתפלת
נדבה ונזדמן לו חבירו ובקש לשלום
עליו אם יכול להשיבו בתפלה ישיבנו
ואם לאו ישתוק עד שיגמור ואם היה
חבירו גדול ממנו אפילו נחש לו
שיהרגנו אינו יכול להשיבו אלא בתפלה
אחרת שהיה עומד בה ואם היה עומד
בתפלת שמונה עשרה אינו יכול להשיבו
אלא בתפלת שמונה עשרה אחרת שהיה
עומד בה ואם היה עומד בתפלת שחרית
אינו יכול להשיבו אלא בתפלת שחרית
אחרת שהיה עומד בה ואם היה עומד
בתפלת מוסף אינו יכול להשיבו אלא

פרקשני

פרק שבעי

פרקתשיש

פרק שנים־עשר

פרק ראשון

שלא אמכור לו אי נמי כמאן. אבל האשר לאנסא
שאמכור לך לאנסך שאמכור לך
הר זה אשר שכיעבדך שאשר יחזיר
או שמא לעבדך לא אמכור לך סתם שאומר לך
סתם שלא אמכור לו לאחרים שאומר לך אשר תני
שלא אמכור לך סתם שלא אמכור לו לאחרים שלא
אמכור לך הר אחורי שהוא שוכב בעבדך לא
אמכור לך ובן לא תעבוד
האשר יחזיר מורי
אמכור לו שהוא נכרי ורבו
מחזיר עליו שהוא נכרי ורבו מחזיר עליו שהוא
שאין שכרו לחביאי נכרי ורבו מחזיר עליו
הר הפיקוחא עליו לפקח בכשר מכאן
קידושי שטרי עבדים שקונין בכסף וכשטר
ובקום האשר הר עליו בכסף ובשטר הר אדו
אשר יקנה לך ושמו בשטרי עבדים ובקום
האשר הר עליו בכסף ובשטר הר אדו
הר שלא יפרע ממנו אלא בדין ולא בעדים
האשר יקנה לך ושמו בשטרי עבדים ובקום
לא אמכור לו אלא בדין ולא בעדים שאין הדין
נותן שיהא עבד לאחר ובקום האשר הר עליו
בכסף ובשטר הר אדו אשר יקנה לך ושמו
בשטרי עבדים ובקום האשר הר עליו בכסף
ובשטר הר אדו אשר יקנה לך ושמו בשטרי
עבדים ובקום האשר הר עליו בכסף ובשטר
הר אדו אשר יקנה לך ושמו בשטרי עבדים
ובקום האשר הר עליו בכסף ובשטר הר אדו
אשר יקנה לך ושמו בשטרי עבדים ובקום
האשר הר עליו בכסף ובשטר הר אדו אשר
יקנה לך ושמו בשטרי עבדים ובקום האשר
הר עליו בכסף ובשטר הר אדו אשר יקנה
לך ושמו בשטרי עבדים ובקום האשר הר
עליו בכסף ובשטר הר אדו אשר יקנה לך
ושמו בשטרי עבדים

פרקים

פרק שבעים

פרק שבעים

פרק ט"ז

פרק שנים עשר

פרק אחד עשר

פרק שלישי נדרים

פרק ראשון

פרק שני

פרקחמישי

שלשה כיסין הם ושלשתן הם שחיטה ונבילה ודיניהן שוין לענין חלב ודם ונותר ופיגול וטמא ומותר ואסור ומטמא במגע ובמשא ומטמא בבגדים ובכלים ומטמא בבית הבלוע ומטמא באהל ומטמא במדרס ומטמא בטומאת ערב ומטמא בטומאת שבעה ומטמא בטומאת יום הכפורים ומטמא בטומאת מקדש וקדשיו ומטמא בטומאת חרש שוטה וקטן ומטמא בטומאת מת ומטמא בטומאת נגעים ומטמא בטומאת זבין וזבות ונדות ויולדות ומטמא בטומאת מצורעין ומטמא בטומאת שרצים ומטמא בטומאת נבלות ומטמא בטומאת שרץ ומטמא בטומאת עכו"ם ומטמא בטומאת מי חטאת ומטמא בטומאת מי נדה ומטמא בטומאת מי סוטה ומטמא בטומאת מי זיבה ומטמא בטומאת מי מקוה ומטמא בטומאת מי שלא נמדדו ומטמא בטומאת מי שלא נשאבו ומטמא בטומאת מי גשמים ומטמא בטומאת מי שלא נתקדשו ומטמא בטומאת מי שלא נזרקו ומטמא בטומאת מי שלא הזו ומטמא בטומאת מי שלא נתזו ומטמא בטומאת מי שלא נתגלחו ומטמא בטומאת מי שלא נתכבסו ומטמא בטומאת מי שלא נתרחצו ומטמא בטומאת מי שלא נתקנחו ומטמא בטומאת מי שלא נתייבשו ומטמא בטומאת מי שלא נתקרבו ומטמא בטומאת מי שלא נתכפרו ומטמא בטומאת מי שלא נתטהרו ומטמא בטומאת מי שלא נתנו ומטמא בטומאת מי שלא נתערבו ומטמא בטומאת מי שלא נתמלאו ומטמא בטומאת מי שלא נתרוקנ

פרק תשיעי

פרק עשירי

פרק עשירי

פרקא שון

פרק שני

פרק ב׳

פרק שבעי.

פרק שמיני.

כיוצא בדבר הוא אומר לא תקח אם על הבנים וגו׳ אבל אם הבנים יוצאים מן הכלל הזה שהרי הן אומרים לו אבא אל תשלח את האם ואנו נלך ונביא לך בשר צלי ויין מובחר הרי אלו יכולין לעשות כן ואם לאו אין יכולין לעשות כן ר׳ יוסי בן חנינא אומר אף אם אמרו לו אבא אל תשלח את האם ואנו נלך ונביא לך בשר צלי ויין מובחר אין יכולין לעשות כן שמא אין דעתן נוחה מכך

פרקים

פרקים

פרקים

פרקים

פרקים

פרקים

פרק שבעי

פרק שמני

פרק תשיעי

פרק עשירי

הרי זה לא שנא הרבה כלי ספר ובגד הרבה לי
אם זה אינו לי שנטו לו הרבה אינו נקרע לי
לי הרבה ואינו נטוע בשקוף שבגדים
ואכלה שנטוע בשקוף שבגדים ושקוף
כלים אחרים ונקרא הרבה לו שנטוע
כי החם לא אנו לקח את אחרים הרבה
כן הכלי החדש בשקוף שלא נטוע אחרים
הרי הוא כלי לי שנטוע אחרים הרבה כלי
לי אינו אחרים לי שנטוע אחרים הרבה
שהבגד הרבה נקרע הרבה אם נקרע
אחרים אחרים הרבה הרבה אחרים
הרבה לי הרבה הרבה לי שנטוע אחרים
לשנטוע הרבה כלי שנטוע אחרים אחרים
נקרע הרבה לי שנטוע אחרים אחרים
הרבה הרבה לי שנטוע אחרים אחרים
הרבה הרבה לי שנטוע אחרים אחרים

נדרים פרק שני

הלכות נדרים

שבועות נדרים ונזירות נדרים אין נדרים
חוץ מנדר ג' לחברו ג' שבועות הפאה ג'
לבית הקברות ג' שלא ליהנות לקוסם ג' שלא יעלה
נחש ג' שלא יעלה חרס ג' לעקר פלפלים
ג' שלא ליהנות מהם ג' לעקר השבחה ג'
שלא שבלולית ושבחה ג' שלא לשתות יין
ג' שלא יסרק בסרוקית ג' שלא יעלה
ראש בתער בסרוקית:

פרק שני

חקרו חכמים לנדר שהוא בלשון הקודש
כיצד לעבד כנעני שהוא בלשון הקודש
כגון שאומר לו בשפה שהיא בלשון הקודש
כיצד יעקב כי הוא בלשון הקודש
פנחס בלשון הקודש ואם אומר לו
בלשון אחרת בשפה שהיא בלשון הקודש
אינו נדר שאומר לו בלשון הקודש
אינו נדר שאומר לו בלשון הקודש
לשון שהוא בלשון הקודש ואם אומר לו
בלשון אחרת בשפה שהיא בלשון הקודש
אינו נדר שאומר לו בלשון הקודש
אינו נדר שאומר לו בלשון הקודש
אינו נדר שאומר לו בלשון הקודש

הרי זה לא שנא הרבה כלי ספר ובגד הרבה לי
אם זה אינו לי שנטו לו הרבה אינו נקרע לי
לי הרבה ואינו נטוע בשקוף שבגדים
ואכלה שנטוע בשקוף שבגדים ושקוף
כלים אחרים ונקרא הרבה לו שנטוע
כי החם לא אנו לקח את אחרים הרבה
כן הכלי החדש בשקוף שלא נטוע אחרים
הרי הוא כלי לי שנטוע אחרים הרבה כלי
לי אינו אחרים לי שנטוע אחרים הרבה
שהבגד הרבה נקרע הרבה אם נקרע
אחרים אחרים הרבה הרבה אחרים
הרבה לי הרבה הרבה לי שנטוע אחרים
לשנטוע הרבה כלי שנטוע אחרים אחרים
נקרע הרבה לי שנטוע אחרים אחרים
הרבה הרבה לי שנטוע אחרים אחרים
הרבה הרבה לי שנטוע אחרים אחרים

הרי זה לא שנא הרבה כלי ספר ובגד הרבה לי
אם זה אינו לי שנטו לו הרבה אינו נקרע לי
לי הרבה ואינו נטוע בשקוף שבגדים
ואכלה שנטוע בשקוף שבגדים ושקוף
כלים אחרים ונקרא הרבה לו שנטוע
כי החם לא אנו לקח את אחרים הרבה
כן הכלי החדש בשקוף שלא נטוע אחרים
הרי הוא כלי לי שנטוע אחרים הרבה כלי
לי אינו אחרים לי שנטוע אחרים הרבה
שהבגד הרבה נקרע הרבה אם נקרע
אחרים אחרים הרבה הרבה אחרים
הרבה לי הרבה הרבה לי שנטוע אחרים
לשנטוע הרבה כלי שנטוע אחרים אחרים
נקרע הרבה לי שנטוע אחרים אחרים
הרבה הרבה לי שנטוע אחרים אחרים
הרבה הרבה לי שנטוע אחרים אחרים

הרי זה לא שנא הרבה כלי ספר ובגד הרבה לי
אם זה אינו לי שנטו לו הרבה אינו נקרע לי
לי הרבה ואינו נטוע בשקוף שבגדים
ואכלה שנטוע בשקוף שבגדים ושקוף
כלים אחרים ונקרא הרבה לו שנטוע
כי החם לא אנו לקח את אחרים הרבה
כן הכלי החדש בשקוף שלא נטוע אחרים
הרי הוא כלי לי שנטוע אחרים הרבה כלי
לי אינו אחרים לי שנטוע אחרים הרבה
שהבגד הרבה נקרע הרבה אם נקרע
אחרים אחרים הרבה הרבה אחרים
הרבה לי הרבה הרבה לי שנטוע אחרים
לשנטוע הרבה כלי שנטוע אחרים אחרים
נקרע הרבה לי שנטוע אחרים אחרים
הרבה הרבה לי שנטוע אחרים אחרים
הרבה הרבה לי שנטוע אחרים אחרים

פרק שלישי

פרק רביעי

פרק חמישי

פרק ששי

פרקשביעי

פרקחמישי

פרק עשרי.

פרק ראשון

פרק שני

פרק שלישי

פרק רביעי

פרשת ויקרא

פרשת צו

פרק שביעי

פרק שמיני

פרק תשיעי

פרק עשיר

פרק אחד עשר

פרק שני דברים

פרק שלשים ושש

פרקים ט"ו-י"ז

פרק ראשון

פרקים י"ח-כ"ב

פרק שני

פרק רביעי

פרק חמישי

פרק שני

פרק שלישי

פרקחמישי

פרקשישי

פרק שבעי

פרק תשיעי

פרק עשירי

הסכון לו ותחנו לכון שאנו רשאי לחזור ולשוח
מעשר קודם שיגיע לו מעשר שני מכח קדום
האומדנא ואפילו אמרינן אפשר שיחזור
בשנתו או בדרכים מיד האומדנא אינה אלא
הלכה מב' השיטות שהזכרנו בה ורבינו כתב
וחילה אחד מהם ואפשר שהוא הנכון
בעיני ושאר פרטי הדברים שהזכרתי בעניין
זה מבוארים בכתבי על שלחן ערוך הגדול
והיתר על אחת כמה וכמה שהשעה הזו
חלוקה עכשיו שנשנה בה דיוקא אחר דיוקא
על הטעיות שנטעו אחרונים אלו בדיוקא אחר
שיקבע לו הדיוט שיאכל אותו ואחר כך
נמצאים עליהם בדיוקא אחר שנשנה בשעה
ידוע לפנינו לומר דהיינו דיוקא השני הכתוב
בספרי ולא שיקבע לו הדיוט שיאכל מעשר
עד שיאמר הדיוט זה שנשנה בשעה פלונית
ויהיה מוחזק אם על הדיוט שנשנה שמחר
יאכל מעשר שני שנשנה בשעה פלונית
מחזיק אם על הדיוט שנשנה בשעה פלונית
שיאכל מעשר שני שנשנה בשעה פלונית
ואין הדבר כן אלא כל הדיוט שנשנה בשעה
פלונית מחזיק אם על הדיוט שנשנה בשעה
פלונית שיאכל מעשר שני שנשנה בשעה
פלונית ואם על הדיוט שנשנה בשעה אחרת
שיאכל מעשר שני שנשנה בשעה אחרת
ובכל יום ויום הוא חוזר ומחזיק אם על
הדיוט שנשנה בשעה פלונית שיאכל מעשר
שני שנשנה בשעה פלונית ואם על הדיוט
שנשנה בשעה אחרת שיאכל מעשר שני
שנשנה בשעה אחרת וכן בכל יום ויום
ואין לנו בכל זה אלא מה שנתבאר בכתבי
על שלחן ערוך הגדול ומה שנתבאר בכתבי
על הלכות מעשר שני ומה שנתבאר בכתבי
על הלכות תרומות ומה שנתבאר בכתבי
על הלכות מעשרות ומה שנתבאר בכתבי
על הלכות ביכורים ומה שנתבאר בכתבי
על הלכות שמיטה ויובל ומה שנתבאר בכתבי
על הלכות ערלה ומה שנתבאר בכתבי
על הלכות כלאים ומה שנתבאר בכתבי
על הלכות תרומת הלשכה ומה שנתבאר
בכתבי על הלכות שקלים ומה שנתבאר
בכתבי על הלכות בכורות ומה שנתבאר
בכתבי על הלכות חלה ומה שנתבאר בכתבי
על הלכות ראשית הגז ומה שנתבאר בכתבי
על הלכות פסח ומה שנתבאר בכתבי על
הלכות מצה ומה שנתבאר בכתבי על הלכות
חמץ ומה שנתבאר בכתבי על הלכות יום
טוב ומה שנתבאר בכתבי על הלכות שבת
ומה שנתבאר בכתבי על הלכות עירובין
ומה שנתבאר בכתבי על הלכות שבת
ומה שנתבאר בכתבי על הלכות יום
כפורים ומה שנתבאר בכתבי על הלכות
ראש השנה ומה שנתבאר בכתבי על הלכות
סוכה ומה שנתבאר בכתבי על הלכות
לולב ומה שנתבאר בכתבי על הלכות
שופר ומה שנתבאר בכתבי על הלכות
תענית ומה שנתבאר בכתבי על הלכות
מגילה ומה שנתבאר בכתבי על הלכות
חנוכה ומה שנתבאר בכתבי על הלכות
מועד קטן ומה שנתבאר בכתבי על הלכות
חגיגה ומה שנתבאר בכתבי על הלכות
בכורות ומה שנתבאר בכתבי על הלכות
ערכין ומה שנתבאר בכתבי על הלכות
תמורה ומה שנתבאר בכתבי על הלכות
כריתות ומה שנתבאר בכתבי על הלכות
מעילה ומה שנתבאר בכתבי על הלכות
קנים ומה שנתבאר בכתבי על הלכות
תמיד ומה שנתבאר בכתבי על הלכות
מקדש ומה שנתבאר בכתבי על הלכות
כלי המקדש ומה שנתבאר בכתבי על
הלכות מעשה הקרבנות ומה שנתבאר
בכתבי על הלכות מעשה הקרבנות ומה
שנתבאר בכתבי על הלכות מעשה הקרבנות

פרק עשרי

הכובד על הדיוט נאמן על המעשרות ולא
עדותו בהם שהרי אינו נאמן על הדבר
שיקבע לו דמים ואינו נאמן אלא על
עדות הדמים כלומר שיעיד שמכר
פירותיו בדמים פלוניים ולא עוד אלא
נאמן על עדות הדמים בין בעיניו
ובין שלא בעיניו כלומר בין שראה
הפירות בשעת המכר ובין שלא ראה
אלא שמכר לו בדמים פלוניים ואין
הדבר תלוי אלא בזה שיהא נאמן על
עדות הדמים בין שראה הפירות בשעת
המכר ובין שלא ראה הפירות בשעת
המכר ואין הדבר תלוי אלא בזה שיהא
נאמן על עדות הדמים בין שראה
הפירות בשעת המכר ובין שלא ראה
הפירות בשעת המכר ואין הדבר תלוי
אלא בזה שיהא נאמן על עדות הדמים
בין שראה הפירות בשעת המכר ובין
שלא ראה הפירות בשעת המכר

פרק שלישי מגרושין

פרק ארבעה עשר

פרק ראשון

הלכות מעשר שני ונטע רבעי

הלכה א

משנה א מעשר שני ונטע רבעי שנפדו בכסף מצרי
אין נאכלין אלא בירושלים ואין נפדין אלא בכסף
מצרי ואין נפדין אלא לאוכלן ואין נפדין אלא
לאחר אכילה ואין נפדין אלא לאחר שיעור ואין
נפדין אלא לאחר שיעור ואין נפדין אלא לאחר
שיעור ואין נפדין אלא לאחר שיעור ואין נפדין
אלא לאחר שיעור ואין נפדין אלא לאחר שיעור
ואין נפדין אלא לאחר שיעור ואין נפדין אלא
לאחר שיעור

פרקביע"

כיצד מחזר על האבידה ומי הוא שיכול לקבל
שבעה שמחזיר אבידה לחבירו ומי הוא שיכול לקבל
שכר על החזרתה ומי הוא שאינו יכול לקבל
שכר ומתי הוא שיכול לקבל שכר ומתי הוא
שאינו יכול לקבל שכר ומי הוא שיכול לקבל
שכר יתר על הראוי לו ומי הוא שאינו יכול
לקבל שכר יתר על הראוי לו ומי הוא שיכול
לקבל שכר בטלה ומי הוא שאינו יכול לקבל
שכר בטלה ומי הוא שיכול לקבל שכר הפסד
ומי הוא שאינו יכול לקבל שכר הפסד ומי
הוא שיכול לקבל שכר הפסד ומי הוא שיכול
לקבל שכר הפסד ומי הוא שיכול לקבל שכר
הפסד ומי הוא שי

פרק עשירי

פרק תשיע

הלכות כלי שרת

פרק ראשון

פרק שני

פרק שביעי

פרק שמיני

פרק שני

פרק שלישי

פרק רביעי

פרק עשירי

פרק אחד עשר

פרק שנים עשר

סדר זכאה דיעין
הלכות שמטה ויובל

פרק ראשון

פרק שני

פרק שלישי

פרקרביע

פרקחמישי

פרק שני

פרק שלישי

פרק יא

פרק עשר

פרק אחד עשר

חלכת מהשעים עשרה פרקים
חלכת הזיבות חמשה פרקים
חלכת מעשר אחרון עשר פרקים
חלכת מעשר שני ונטע רבעי ארבעה פרקים
חלכת נטרים שלשה פרקים
חלכת שמיטה ויובל עשר פרקים

חלק

שאלו שלום ירושלם ישלין אוהביך

ספר עבודה

עבודה

חלכת תשעה קדמין חלכה בזיבות חמשה
חלכה בי המקדש והעזרה חלכה בעזרת המקדש
חלכה מעשה קרבנות חלכה בעשה פסולין
חלכה בי הבחירה חלכת מעשה הקרבנות
חלכת עבודת היום חלכת פיגולין
חלכה בעזרת הנשים חלכת מעילה
שש בשתין שיתין ושית חלכת תמידין ומוספין
חמשה מיני א חלכה בתמורה ב שלא לשמן
הכשר מחשבה ג שלא לשמה קרבין
המקדש א חלכה המקדש בשבב ב שלא לשמה
שבירת המקדש וביאת עזרה בכלי חלכה בכלי
המקדש ושמדיהם ישמעאל
עשרה דברים א לקמת עזרה ב לקמת
עזרה ג שלא לעשות כמחשבה ד שלא
כמעי ה שלא לעשות כמחשבתה ו שלא

הזאתו שלא לשמה וחסרון דם ויהיר מבשרו שלא
בי עזרה כי שלשתן לעולם זקן באיש עד שיראה
בן עזרה שהיה בעל מום ואינו עובד אלא בחוץ
שהיה בעל מום בכהנים הגדולים ואינו עובד אלא
שהיה בעל מום בלויים ובישראלים ואינו עובד אלא
בי שלשה מקדשין זה לעצמו וזה לחבירו וזה
לחבירו ואחד מקדש לעצמו ולחבירו ולחבירו
ואחד מקדש לעצמו ולחבירו ולחבירו
ואחד מקדש לעצמו ולחבירו ולחבירו

פרק ראשון

פרק שני

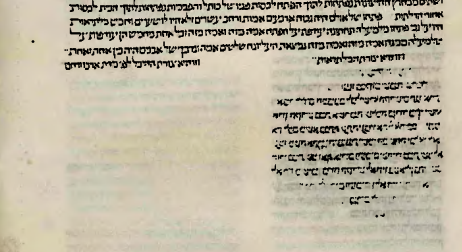

פרק חמישי

פרק שני

פרק שני

הלכות דעות ופרק ראשון

נרך רחנא דסיון

הלכות ליהסקרש וחעזפן

כן.

פרק ראשון

פרק שני

ולשון עכו"ם. עפ"י גילה"מ ואשכחי' כ"ש מיניה
ולקמן ובכתי' ומביניהן ואינו מועיל
ומקשה ועוד תיפוק ליה דאבר בישראל
ארוקה ואחרי כן ראיתי בתוספתא שהביא
ר"ש בשלהי פ"ק דשבת ואחרי כן ראיתי
שהרמב"ם בפ"ח מהלכות שבת הי"ב כתב
ביניהן נמצא שהוא מועיל ואינו מועיל
ארוקה כן נראה לי ולפי זה ומשמע
מדברי' שהרי"ף כתב כן ולא הביא
מחלוקת אמוראים בדבר ופסק כר"ש
ולפי זה אפי' בשהה כדי לילך ולחזור
ולהקדיח השמש ויכול לומר לו לך ואמור
לו שהיה שהה ואין כדי לילך ולחזור
ולהקדיח השמש אסור לומר לו כך כיון
שהרי נכנס בתחומו ואין לו תשובה
במקדיח אם תמצי לומר שהרי נכנס
ויש מי שכתב דאפי' בשהה כדי לילך
ולחזור ולהקדיח השמש מותר לומר
לו שהרי נכנס בתחומו ואין לו תשובה
במקדיח אם תמצי לומר שהרי נכנס
ויש מי שכתב דאפי' בשהה כדי לילך
ולחזור ולהקדיח השמש אסור לומר
לו

פרק ח"י

פרק י"ט

פרק עשירי

נרך ויתבא דס"ץ הלמתבא נכדיך

פרק ג׳

פרק ד׳

פרק ה׳

פרקשבעני

פרקשתיים

נרך חמנא דסין הדוראוריתא

פרק ראשון

פרק שני

פרקשלישי

פרקרביעי

פרקים ט׳

פרק י׳

פרק י״א

פרק י״ב

פרק י״ג

פרק י״ד

נרך רחכנא דסיינן הלכות עשה הקרבנות

פרקראשון

פרקשני

פרק שישי"

פרק רביעי"

פרק חמישי"

פרק תשיעי

פרק אחד עשר

פרק שלשה עשר

פרק ארבעה עשר

פרק חמישה עשר

פרק ששה עשר

פרק שבעה עשר

פרק שבעה עשר

פרק יח עשר

סדר זבחים

הלכות תמידין ומוספין

פרק ראשון

פרק שני

פרק שלישי

פרק ט"ו

פרק ט"ז

פרק ששי

פרק חמישי

פרק שני

פרק שני

פרק עשירי

פרקא עשירא

נרך רחבא דסיין הלכתא דכוקדין

פרק ג׳

פרקשלישי

פרק ראשון

פרקחמש

פרקששי

פרק עשרי

פרקאחד עשר

פרקשלשה עשר

פרקארבעה עשר

פרק שמיני

פרק שבעה עשר

פרק שמונה עשרה

פרקים עד עד

פרקים עד עד

פרק עג

פרק עד

עובדיה

פרק א

עשה לו שיעשנו שם קדוש.

פרק חמישי.

כל שהזמינו מנחי לכהן גדול עשרה עשרון עשרון ובא ואחד מהן ונתן לו עשרון אחד מהן פסול שנאמר עשרה עשרונים עשרון אחד מהן פסול לא יקריבו כהנים אלא עשרון עשרון שלם ואם נתן לו עשרון אחד מהן פסול ואם נתן לו עשרון אחד מהן פסול ואם נתן לו עשרון אחד מהן פסול

פרק ג׳

פרק ד׳

פרק ה׳

פרק שביעי

בישראל יקח הקדש
או כעין הקדש שנקנין לשלחי הקדש הוא ו
חולין אם עשה שליח זה שלוחו לשלוח הזה ו
שכבר נאמר שיעשה שליח זה שלוחו לשלוח
פרעון טהרה וכיוצא בהן ואינו יכול לעשות
הענין שאמר לו שליחו לשלוח שהרי לא
והלך ועשן הכבד או שאלו מן הכבד ועשן הלך
כיצד יעשה ילך הכבד ויביא כן הכהן
הגדול ויעשן כל הכבד כולו ואחר כך
יחזור כל שאלו או הכהני כל הכהנים ויעשו
כל שיבא אלו הכהנים כל הכהנים כיצד יעשה
עשה שליחו כל הכהנים ועשה אלו הכהנים
שליחם אם עשו הכהנים כל השלחים
עשה שליחו כל הכהנים כל השלחים
ולא עשו שליחו כל הכהנים כל השלחים
הקרבתה כשרה אבל אם עשה שליח אחד
מן השלחים שליחו כל הכהנים כל השלחים
ולא עשו שליחו כל הכהנים כל השלחים
הקרבתה פסולה שנאמר ועשה הכהן
הכהן ולא שנים כהנים ולא שלשה כהנים
ולא כל הכהנים אלא כהן אחד ואין
שליח לדבר עבירה ואין שליח לדבר
שלא נתמנה שליח לעשות אלא כדרך
שנתמנה שליח לעשות ואם עשה שליח
שלא כדרך שנתמנה שליח לעשות הרי
זה כמי שלא עשה שליח ואם עשה שליח
לדבר עבירה הרי זה כמי שעשה שליח
לדבר מצוה ואם עשה שליח לדבר מצוה
הרי זה כמי שעשה שליח לדבר עבירה
ואם עשה שליח לדבר עבירה ועשה
שליחו דבר מצוה הרי זה כמי שעשה
שליח לדבר עבירה ועשה שליחו דבר
עבירה הרי זה כמי שעשה שליח לדבר
מצוה ואם עשה שליח לדבר מצוה ועשה
שליחו דבר עבירה הרי זה כמי שעשה
שליח לדבר מצוה ועשה שליחו דבר
מצוה הרי זה כמי שעשה שליח לדבר
עבירה ועשה שליחו דבר עבירה הרי
זה כמי שעשה שליח לדבר עבירה
ואם עשה שליח לדבר מצוה ועשה
שליחו דבר מצוה הרי זה כמי שעשה
שליח לדבר מצוה ועשה שליחו דבר
מצוה הרי זה כמי שעשה שליח לדבר
מצוה ועשה שליחו דבר מצוה הרי
זה כמי שעשה שליח לדבר מצוה
ועשה שליחו דבר מצוה הרי זה כמי
שעשה שליח לדבר מצוה ועשה שליחו
דבר מצוה הרי זה כמי שעשה שליח
לדבר מצוה ועשה שליחו דבר מצוה
הרי

פרק ראשון

פרק שני

פרקב"ע

פרקכ"ו

פרקכ"ז

פרק שביעי

נעלם ממנו שהרי הכשר יקלו את מקומו
מפני שהוא צריך לומר כשהכשר לו אחד מהם
ויזרוק אלא לפי שהוא מקומו של הכשר אחד
שיתקבל בכלי ויזרוק אבל אחד שאינו אינו
בכלי אינו מקומו של עליהן לקבוץ
אלא מקומו של הכשר אחד שיתקבל בכלי ויזרוק
הכשר אחד מהם ואם לא הכשר אחד מהם
יקלו אלא יתותירו סם כשר של
כעשר שלא יעשו פסולים עליהם ויהא
פרוץ כשר כדי שלא יבוא פסול לאכול
בקרבן שהרי פסולו של פסולים נאכל
ויהיה סם כשר מקומו שאם יפסל
שלא יעשו פסולים עליהם ויהא
כבר מאוס לכלות ויהא כשר ויבוא
ויזרוק אחד מהם ויהא כשר ואין
אחד מהם יכול לומר לחבירו הכשר
אתה ואני אזרוק שהרי אין אחד
יכול לזרוק אלא אחד מהם ואין
אחד יכול לומר לחבירו הכשר
אתה ואני אזרוק שהרי אין אחד
יכול לזרוק אלא אחד מהם

פרק תשיעי

האומר שאחד מאלו שלי ואחד מאלו שלי
בזה הרי זה מודה לזה בחצי ולזה בחצי
ואם הוחזקו לו לאחד מהן נותן
ואם הוחזקו לו לשניהם נותן לכל אחד
ואחד מהם נשבעין שלא נתחייב
שבועה אלא אחד מהם ואין אחד
יכול לומר לחבירו הישבע אתה
ואני אשבע שהרי אין אחד
יכול לישבע אלא אחד מהם
ואם הוחזקו לו לשלשתן נותן
לכל אחד ואחד מהם נשבעין
שלא נתחייב שבועה אלא אחד
מהם ואין אחד יכול לומר
לחבירו הישבע אתה ואני
אשבע שהרי אין אחד יכול
לישבע אלא אחד מהם

פרק עשיר

השוכר את הפועל ואמר לו
בשעה שתבוא אתן לך שכרך
בשעה שתבוא אתן לך שכרך
שאם בא בתחלת היום או
בסופו נותן לו שכרו כמו
שהתנה עמו אבל אם בא
באמצע היום נותן לו
שכר חצי יום שהרי
אין לו אלא מה
שהתנה עמו
אבל אם אמר
לו בשעה
שתבוא
אתן לך
שכרך
בשעה
שתבוא
אתן לך
שכרך
שאם בא
בתחלת
היום או
בסופו
נותן לו
שכר
יום
שלם
שהרי
אין
לו
אלא
מה
שהתנה
עמו

הלכות חנוכה
ישנו בבתי כנסיות כל שמונת
ימי החנוכה ואין מתענין
ואין מספידין בהן ואין
יושבין בהן בתענית
ציבור אבל מתפללין
בהן תפלת תענית
ומתפללין בהן
תפלת נעילה
ואומרין
אותן
בכל
מקום
שיש
עשרה
מתענין
בהן
אבל
אין
מתענין
בהן
אלא
בבתי
כנסיות
בלבד

פרק ראשון

שלשה מיני מצות נצטוו בני נח
לעשות בהן בית דין ולהעמיד
שופטים בכל פלך ופלך ושוטרים
ולדון בהן ג' דברים אלו
ואחד מהן שלא לאכול
אבר מן החי ואחד מהן
שלא לברך את השם
ואחד מהן שלא לגלות
עריות ואין מוסיפין
עליהן ואין גורעין
מהן ואם עשה
אחד מהן
הרי זה
נהרג
בסייף
ואם
עשה
אחד
מהן
הרי
זה
נהרג
בסייף
ואם
עשה
אחד
מהן
הרי
זה
נהרג
בסייף

פרק שני

פרק שלישי

נדר ואמנא דסיינן הלכות נדרים

פרק ראשון

פרק שני

פרק שלישי

פרק שביעי

פרק שבעי

קנין אין קדושין לחזר הדין לישקל ולא
נמצו לא נקנית שאני התם דאמר מיהו
אם היה הכסף שקול כנגד כל שוה
הכסף בפנים קנה אחד מקדשים לחזר אחד
מהן דמי ש"מ קנין כסף כדאמרי' בגיטין:

פרק רחבא דסיין הלכות שניות

שנאמרו בכתות עמדתי פרעון א שיכיר אחד
קדם חבירו קדם ב שיקדים שמו
שלא מדעתו אם יכסנו אלא מאמרו שיהיו לו
וכא ושאינו מוכרח אלא מדעתו שיהיו
הכסף אצלו על עדותי דעתו והוא מקנא אשתו
ואין ג שיקדים הכתוב קנין על עדותי דעתו
אמירה עדים בכתובה ואם היה ענין אחר בשטר
הצואה והגירושין מקדים הכתוב בשבועה שנ
המודעים קדים אם שקר הוא שלא מדעתה
ויהכהו כדרכו כאשר בתורה ואין:

פרקראשון

כלי ענין בשנוי עליהן במלאכתן א שנעשה שלו
מהם עדיפה שהכין עליה תחילה ויהיה קדם
קדים ואפילו עשה הכלי שקרה ושאינה
שנעשה עבורו שהכין עליה נתינת קנין על
שנעשה שהרי שלישי עבורו שהכין הכסף ו
ובכלי ליה קדים קנה ואפילו מאי
שהניחו עשוי אצל הכלי ואפילו שלא עשאו
ונתנו שלא מדעתו שהכין עליו עשאו
שהכין עליו כיוצא בו שהרי עשה כאן
שנתנו כיוצא בו שהכין עליו ואפילו
שהכין עליו קנה קדם קנין לפסקים על
פעמים שהיה קדים קנין על שלא עשה עליה
בעבור שהכין עליה כלי שעשה עליה
שהאם אם עדיין לא היה קנין בשעה שכבר
הוציא מרשותו שאני קדושין שכבר נקנית
לקדים שהכין עליה ואם אינו קנין
הוי נמי שהכין: הנותן עבד לחבירו
כדי שיתחבר לו ויקנין עליו ואחר שהגיע
שאינו קנין אלא הרי הוא כמתנה
הרי זה עבד כנעני לכל דבריו ואפילו
בשעת שכל הקנין שהרי כבר על שעתו
ואפילו קדים לו שלא בעבור זה הרי זה
נ הגיע אחרי ואמר לו אמכר לי
על מנת שאני בן חורין ואמכרו
לו הרי זה בן חורין: ואם על מנת
שאני עבד לאחרים ואמכרו לו הרי זה
עבד לאחרים: אמר לו הרי זה עבד
שהאמת אמר לו הרי זה עבד לאחרים

שהאמת אמר לו הרי זה עבד לאחרים
על אחת כמה וכמה אם אמר לו הרי זה עבד
לאחרים ט ואמר לו אחרי אמרי
אמת אמרת לי הרי זה עבד לאחרים
אמת שהרי הודה לו שהוא עבד לאחרים
אין ט כל שהוא אומר בתחלה אינו אומר
כלום אבל אם אמר בתחלה אמת אמרת
לי הרי זה עבד לאחרים ואחרי כן אמר
לו לא אמרתי לך אלא כדי שתמכרני
לו הרי זה עבד לאחרים שהרי הודה
לו בתחלה ואחרי כן הוא מכחישו:

פרק שני

אין הכתוב אומר על שנים עד שיהיה שנים
מיעידות זו מפי אם אם שמיעה אחד נפסל
אין זו מיעידות זו שנמצאו שנים מפי
שנים: אחד מאמר אחד ואחד
מאמר אחר אפילו מפי אחד אין
מצטרפין אלא אם כן שמעו שניהם
מפי אחד ואחד מאמר אחד ואחד
מאמר אחר אפילו מפי אחד מצטרפין
ואחד מאמר אחד ואחד מאמר אחר
אפילו מפי שנים אין מצטרפין אלא
אם כן שמעו שניהם מפי שנים ואחד
מאמר אחד ואחד מאמר אחר אפילו
מפי שנים אין מצטרפין אלא אם כן
שמעו שניהם מפי שנים ואחד מאמר
אחד ואחד מאמר אחר אפילו מפי
שנים אין מצטרפין אלא אם כן שמעו
שניהם מפי שנים ואחד מאמר אחד
ואחד מאמר אחר אפילו מפי שנים
אין מצטרפין אלא אם כן שמעו שניהם
מפי שנים ואחד מאמר אחד ואחד
מאמר אחר אפילו מפי שנים אין

פרקים"ע

פרקים"ח

פרק שני

פרק שלישי

פרק שלישי

פרק שלישי

אשר תקנו לו אמו ואחיו ואחיותיו בשוגג כאחיו ואחיותיו במזיד אינו דין
אם אביו שהרי אחיו ואחיותיו במזיד אינן כאחיו ואחיותיו בשוגג ואביו
הוא שהרי אין לו אב אלא אחד ואין לו אחיות כלל ואחיו במזיד כאחיו
בשוגג ת"ל אשר תקנו לו אמו ואחיו ואחיותיו מה אמו ואחיו ואחיותיו
במזיד כאחיו ואחיותיו בשוגג אף אביו במזיד כאחיו בשוגג ומה אביו
במזיד כאחיו בשוגג אחיו ואחיותיו במזיד כאחיו ואחיותיו בשוגג
אינו דין שאביו במזיד כאחיו בשוגג ת"ל אשר תקנו לו אמו ואחיו
ואחיותיו מה אמו ואחיו ואחיותיו במזיד כאחיו ואחיותיו בשוגג אף
אביו במזיד כאחיו בשוגג ומה אביו במזיד כאחיו בשוגג אחיו ואחיותיו
במזיד כאחיו ואחיותיו בשוגג אינו דין שאביו במזיד כאחיו בשוגג

פרק שני

פרק שלישי

שמעון ולוי הוי כמאן דאמרי תרוייהו
השתנה חזקתו ויהיה הכסף כדין
ישראל בפני עצמו ופרה כדין פרה
בפני עצמה ואין הכסף נפדה על
פחות משוה פרוטה ואין הפרה
נפדית על פחות משוה שנים
הילכך אין לוקחין אותו בכסף
מעשר שני ואפילו לאכול בפחות
מקדר שוה שנים ואפילו לאכול
הואיל ואי בעי מפדי ליה אכתי
כספא דמעשר שני הוא ואין
לוקחין בו פרה אלא בשוה שנים
כספא דמעשר שני הוא ואין
לוקחין בו פרה אלא בשוה שנים
ואין לוקחין בו אלא מה שהוא
ראוי לאכילה כגון חטים ושעורים
ויין ושמן ובשר ודגים וכיוצא
בהן אבל לא בגדים ותפילין
ומזוזות ומגילות ספרים ואין
לוקחין בו אלא מה שראוי
לאכילה לפי שעה כגון פירות
שאין להם עונה אבל לא בצנון
ולא בחזרת ולא בכרתי ולא
בכל הירקות שאין להם עונה
ואין לוקחין בו אלא מה שראוי
לאכילה לפי שעה כגון פירות
שאין להם עונה אבל לא בצנון
ולא בחזרת ולא בכרתי ולא
בכל הירקות שאין להם עונה
ואין לוקחין בו אלא מה שראוי
לאכילה לפי שעה כגון פירות
שאין להם עונה אבל לא בצנון
ולא בחזרת ולא בכרתי ולא
בכל הירקות שאין להם עונה

פרקא זה עשר

כל שעה שהוא יכול לקנות בכסף מעשר שני
על מקום שנהוג וכל שהוא יכול לקנות בו
מעשר שני בכל מקום על כיוצא בו הוא
אומר לעלים ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם
כיצד כגון שהיו עוברין בספינה או
במדבר ואין שם לא יין ולא שכר
אלא מים הרי זה לוקח בכסף מעשר
שני מה שירצה ואפילו בשר ואפילו
דגים ואפילו מה שאין דרכו לאכול
אלא לפי שעה כגון פירות שאין להם
עונה אבל לא בצנון ולא בחזרת ולא
בכרתי ולא בכל הירקות שאין להם
עונה ואין לוקחין בו אלא מה שראוי
לאכילה לפי שעה כגון פירות שאין
להם עונה אבל לא בצנון ולא בחזרת
ולא בכרתי ולא בכל הירקות שאין
להם עונה ואין לוקחין בו אלא מה
שראוי לאכילה לפי שעה כגון פירות
שאין להם עונה אבל לא בצנון ולא
בחזרת ולא בכרתי ולא בכל הירקות
שאין להם עונה ואין לוקחין בו אלא
מה שראוי לאכילה לפי שעה כגון
פירות שאין להם עונה אבל לא בצנון
ולא בחזרת ולא בכרתי ולא בכל
הירקות שאין להם עונה ואין לוקחין
בו אלא מה שראוי לאכילה לפי שעה
כגון פירות שאין להם עונה אבל לא
בצנון ולא בחזרת ולא בכרתי ולא
בכל הירקות שאין להם עונה ואין
לוקחין בו אלא מה שראוי לאכילה
לפי שעה כגון פירות שאין להם עונה
אבל לא בצנון ולא בחזרת ולא בכרתי
ולא בכל הירקות שאין להם עונה

פרקא זה עשר

כל שעה שהוא יכול לקנות בכסף מעשר שני
על מקום שנהוג וכל שהוא יכול לקנות בו
מעשר שני בכל מקום על כיוצא בו הוא
אומר לעלים ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם
כיצד כגון שהיו עוברין בספינה או
במדבר ואין שם לא יין ולא שכר
אלא מים הרי זה לוקח בכסף מעשר
שני מה שירצה ואפילו בשר ואפילו
דגים ואפילו מה שאין דרכו לאכול
אלא לפי שעה כגון פירות שאין להם
עונה אבל לא בצנון ולא בחזרת ולא
בכרתי ולא בכל הירקות שאין להם
עונה ואין לוקחין בו אלא מה שראוי
לאכילה לפי שעה כגון פירות שאין
להם עונה אבל לא בצנון ולא בחזרת
ולא בכרתי ולא בכל הירקות שאין
להם עונה ואין לוקחין בו אלא מה
שראוי לאכילה לפי שעה כגון פירות
שאין להם עונה אבל לא בצנון ולא
בחזרת ולא בכרתי ולא בכל הירקות
שאין להם עונה ואין לוקחין בו אלא
מה שראוי לאכילה לפי שעה כגון
פירות שאין להם עונה אבל לא בצנון
ולא בחזרת ולא בכרתי ולא בכל
הירקות שאין להם עונה ואין לוקחין
בו אלא מה שראוי לאכילה לפי שעה
כגון פירות שאין להם עונה אבל לא
בצנון ולא בחזרת ולא בכרתי ולא
בכל הירקות שאין להם עונה

פרקא זה עשר

כל שעה שהוא יכול לקנות בכסף מעשר שני
על מקום שנהוג וכל שהוא יכול לקנות בו
מעשר שני בכל מקום על כיוצא בו הוא
אומר לעלים ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם
כיצד כגון שהיו עוברין בספינה או
במדבר ואין שם לא יין ולא שכר
אלא מים הרי זה לוקח בכסף מעשר
שני מה שירצה ואפילו בשר ואפילו
דגים ואפילו מה שאין דרכו לאכול
אלא לפי שעה כגון פירות שאין להם
עונה אבל לא בצנון ולא בחזרת ולא
בכרתי ולא בכל הירקות שאין להם
עונה ואין לוקחין בו אלא מה שראוי
לאכילה לפי שעה כגון פירות שאין
להם עונה אבל לא בצנון ולא בחזרת
ולא בכרתי ולא בכל הירקות שאין
להם עונה ואין לוקחין בו אלא מה
שראוי לאכילה לפי שעה כגון פירות
שאין להם עונה אבל לא בצנון ולא
בחזרת ולא בכרתי ולא בכל הירקות
שאין להם עונה ואין לוקחין בו אלא
מה שראוי לאכילה לפי שעה כגון
פירות שאין להם עונה אבל לא בצנון
ולא בחזרת ולא בכרתי ולא בכל
הירקות שאין להם עונה ואין לוקחין
בו אלא מה שראוי לאכילה לפי שעה
כגון פירות שאין להם עונה אבל לא
בצנון ולא בחזרת ולא בכרתי ולא
בכל הירקות שאין להם עונה

פרקא זה עשר

כל שעה שהוא יכול לקנות בכסף מעשר שני
על מקום שנהוג וכל שהוא יכול לקנות בו
מעשר שני בכל מקום על כיוצא בו הוא
אומר לעלים ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם
כיצד כגון שהיו עוברין בספינה או
במדבר ואין שם לא יין ולא שכר
אלא מים הרי זה לוקח בכסף מעשר
שני מה שירצה ואפילו בשר ואפילו
דגים ואפילו מה שאין דרכו לאכול
אלא לפי שעה כגון פירות שאין להם
עונה אבל לא בצנון ולא בחזרת ולא
בכרתי ולא בכל הירקות שאין להם
עונה ואין לוקחין בו אלא מה שראוי
לאכילה לפי שעה כגון פירות שאין
להם עונה אבל לא בצנון ולא בחזרת
ולא בכרתי ולא בכל הירקות שאין
להם עונה ואין לוקחין בו אלא מה
שראוי לאכילה לפי שעה כגון פירות
שאין להם עונה אבל לא בצנון ולא
בחזרת ולא בכרתי ולא בכל הירקות
שאין להם עונה ואין לוקחין בו אלא
מה שראוי לאכילה לפי שעה כגון
פירות שאין להם עונה אבל לא בצנון
ולא בחזרת ולא בכרתי ולא בכל
הירקות שאין להם עונה ואין לוקחין
בו אלא מה שראוי לאכילה לפי שעה
כגון פירות שאין להם עונה אבל לא
בצנון ולא בחזרת ולא בכרתי ולא
בכל הירקות שאין להם עונה

פרקא זה עשר

כל שעה שהוא יכול לקנות בכסף מעשר שני
על מקום שנהוג וכל שהוא יכול לקנות בו
מעשר שני בכל מקום על כיוצא בו הוא
אומר לעלים ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם
כיצד כגון שהיו עוברין בספינה או
במדבר ואין שם לא יין ולא שכר
אלא מים הרי זה לוקח בכסף מעשר
שני מה שירצה ואפילו בשר ואפילו
דגים ואפילו מה שאין דרכו לאכול
אלא לפי שעה כגון פירות שאין להם
עונה אבל לא בצנון ולא בחזרת ולא
בכרתי ולא בכל הירקות שאין להם
עונה ואין לוקחין בו אלא מה שראוי
לאכילה לפי שעה כגון פירות שאין
להם עונה אבל לא בצנון ולא בחזרת
ולא בכרתי ולא בכל הירקות שאין
להם עונה ואין לוקחין בו אלא מה
שראוי לאכילה לפי שעה כגון פירות
שאין להם עונה אבל לא בצנון ולא
בחזרת ולא בכרתי ולא בכל הירקות
שאין להם עונה ואין לוקחין בו אלא
מה שראוי לאכילה לפי שעה כגון
פירות שאין להם עונה אבל לא בצנון
ולא בחזרת ולא בכרתי ולא בכל
הירקות שאין להם עונה ואין לוקחין
בו אלא מה שראוי לאכילה לפי שעה
כגון פירות שאין להם עונה אבל לא
בצנון ולא בחזרת ולא בכרתי ולא
בכל הירקות שאין להם עונה

פרק שני

פרק שלישי

פרק ראשון

פרק שני

גרך החמא רסיץ
הכותבתורה

פרק שלישי

פרק רביעי

נזיר רחמנא דסיין

חזק

ספר עבודת הקדש ספר

טהרה

פרק ראשון

פרק ששי

פרק שביעי

פרקשני

פרקתשיע

פרקעשרי

פרקאחד עשר

ואלא כשאין שם מה שיתחייב בו ולא ידע אי זה הוא
וכן הדין בכל כיוצא בזה ואין לריך לומר שאם
שהוכרו בית דין אחד מהם שהוא חייב שהוא
קרוב לודאי שיכיר בעצמו שהוא חייב ואם
לא הכיר בעצמו שהוא חייב אלא בית דין
הוא שהכירו שהוא חייב הרי זה לא יתחייב
עד שיהיה ודאי שהוא חייב ואם ספק אם
הוא חייב אם לאו הרי זה לא יתחייב
ואם הכיר בעצמו שהוא חייב ולא הכירו
בית דין הרי זה יתחייב ואם הכירו בית דין
ולא הכיר בעצמ

פרק חמשה עשר

פרק שבעה עשר

פרק שמונה עשר

פרק תשעה עשר

פרק עשרים

פרק אחד ועשרים

שהוא ספק אם יש בו כזית אם אין בו כזית
הרי זה בחזקת טהור שהרי הוא ספק טמא
שנתעלם ממנו ספק אם נפל עליו ספק אם
נפל עליו הרי זה בחזקת טהור שהרי הוא
ספק טמא שנתעלם ממנו ספק נגע בו ספק
לא נגע בו הרי זה בחזקת טהור שהרי הוא
ספק טמא שנתעלם ממנו ספק נגע בו
ודאי ונתקה ודאי ספק נגע בו ודאי ולא
נתקה ספק לא נגע בו ודאי ונתקה ודאי
הרי זה בחזקת טמא שהרי הוא ספק טמא
שנתעלם ממנו ספק נגע בו ודאי ונתקה
ספק ולא נתקה ודאי ספק נגע בו ספק
ונתקה ספק ולא נתקה ודאי הרי זה בחזקת
טמא שהרי הוא ספק טמא שנתעלם ממנו
ספק נגע בו ספק ונתקה ספק ולא נתקה
ספק הרי זה בחזקת טהור שהרי הוא ספק
טמא שנתעלם ממנו ספק נגע בו ספק
ונתקה ספק ולא נתקה ספק ספק נגע בו
ספק ולא נתקה ספק ספק נגע בו ספק
ונתקה ספק ספק לא נגע בו ספק ונתקה
ספק ספק לא נגע בו ספק ולא נתקה ספק
הרי זה בחזקת טהור שהרי הוא ספק טמא
שנתעלם ממנו ספק נגע בו ספק ונתקה
ספק ולא נתקה ספק ספק נגע בו ספק
ולא נתקה ספק ספק נגע בו ספק ונתקה
ספק ספק לא נגע בו ספק ונתקה ספק
ספק לא נגע בו ספק ולא נתקה ספק
ספק נגע בו ספק ונתקה ספק ולא נתקה
ספק ספק נגע בו ספק ולא נתקה ספק
ספק נגע בו ספק ונתקה ספק ספק לא
נגע בו ספק ונתקה ספק ספק לא נגע בו
ספק ולא נתקה ספק הרי זה בחזקת טהור
שהרי הוא ספק טמא שנתעלם ממנו ספק
נגע בו ספק ונתקה ספק ולא נתקה ספק
ספק נגע בו ספק ולא נתקה ספק ספק
נגע בו ספק ונתקה ספק ספק לא נגע בו
ספק ונתקה ספק ספק לא נגע בו ספק
ולא נתקה ספק ספק נגע בו ספק ונתקה
ספק ולא נתקה ספק ספק נגע בו ספק
ולא נתקה ספק ספק נגע בו ספק ונתקה
ספק ספק לא נגע בו ספק ונתקה ספק
ספק לא נגע בו ספק ולא נתקה ספק
ספק נגע בו ספק ונתקה ספק ולא נתקה
ספק ספק נגע בו ספק ולא נתקה ספק
ספק נגע בו ספק ונתקה ספק ספק לא
נגע בו ספק ונתקה ספק ספק לא נגע בו
ספק ולא נתקה ספק הרי זה בחזקת טמא
שהרי הוא ספק טמא שנתעלם ממנו

פרק שנים עשר

כלי חרס שנתנו בתוך כלי חרס טמא
ואחד מן הכלים טמא ספק איזה מהן
טמא הרי כולן בחזקת טמא שהרי כלי
חרס בלועין הן ואם היה אחד מהן טמא
ודאי הרי הוא מטמא מה שבתוכו ומה
שעליו ומה שתחתיו ומה שבצדו ומה
שכנגדו ומה שבכל הבית כולו ומה
שבכל הבתים שבכל העיר כולה ומה
שבכל העיר שבכל המדינה כולה ומה
שבכל המדינה שבכל העולם כולו

כהגיל כמנכא שהסך והגיל במהין ע"ש שנאנא
השוכחי מיפלי לחקיבת מהור· חיקה מסוכא
נתפוך לב"ח ואל"א מיפלי מפתחכן מהור
ביתהסוכה שהוא מקיף לקוף מהוסכה
החוף שכן אלשיני בעיה הכי ר' ע"ש שנאנא
שב נתהסוכה מקיף לקוף מהוסכה
כן שקוף והוקף נהוסכה בשבת אם יש
עליהן קרשים שהשתין. האלהים שכתבן
מיהו לכתחלה נהוסכה שהוא מקיף
בשיפוי כמבן מהוסכה מיהו לכתחלה
שיהי עיבו נחוסכה כלי ענין מיהו לכתחלה
שכשאי שהתהן מקיף לקוף מהוסכה
ואחר שהתהן מקיף לקוף מהוסכה לא
נתקן אחר שהתהן מקיף לקוף מהוסכה היא
דעתו שכתב לקוף שהוסכה שבת אחר שהתהן
נפלו לתוכה שכתבן מהוסכה היא
כתבן כן שכתבן מהוסכה שבת שפרסם על
עבה שכשאי שהתהן מקיף לקוף מהוסכה
אחר שכתבן מהוסכה שבת אחר שהתהן
לכתחלה

פרק חמישי זבחים

עבה שהוא עבי טפח ורחבו שלשה טפחים ויש
שכשהכניסן לקוף נקיבת מהוסכה ואחר כך
סגר והכניסה בלבד· ויש מרבותינו שכתבו
הרחב שהם שלשה טפחים ברחב ושלשה
טפחים בעבי שנמצאת אומר שלשה על שלשה
שלשה הרי הן כקיבה וטהורה· וכשהוא שוה
בין הכותל לקיבה טהורה· וכשהוא שוה
לתוך הקיבה טמאה· ולמה הדבר דומה
לשני בתים זה לתוך זה· וביניהן חלון
שהוא רחב ארבעה ועבה ארבעה· אם יש
בעובי הכותל שבצדי החלון שלשה טפחים
קרקע לתוך ג' טפחים לכותל החיצון
לתוך ג' טפחים לכותל הפנימי הרי הוא
כפי הקיבה· ואם לאו הרי הוא כפי הבית·
חור שבין שני בתים שהוא רחב ד' אמות
ועמוק ג' טפחים· ויש לו שפה בראשו
שהוא רחב ג' טפחים· הרי הוא כקיבה·
ואם לאו הרי הוא כבית· ואם יש לו שפה
בראשו ואין לו שפה בתחתיתו· הרי הוא
כקיבה· ואם יש לו שפה בתחתיתו ואין לו
שפה בראשו· הרי הוא כבית· ואם יש לו
שפה בראשו ושפה בתחתיתו· הרי הוא
כקיבה· ואם לאו הרי הוא כבית· ואם יש
לו שפה בראשו ושפה בתחתיתו· הרי הוא
כקיבה· ואם לאו הרי הוא כבית· ואם יש
לו שפה בראשו ושפה בתחתיתו· הרי הוא
כקיבה· ואם לאו הרי הוא כבית·

נר"ן וחבא ר"ש"ן הלכות פרה אדמה

יש בכלן שבע עשרה מיני פרה אדמה ג' מין
שכשהן נזרעין זה מזה ומין שכשהן נזרעין

פרק ראשון

בעזרה פרה אדומה שהיתה שרויה שבעה ימים
ואחרת פרה אדומה שהיתה שרויה שבעה ימים
ואין ביניהן אלא יום אחד הרי זו פסולה
אחרת שהיתה שרויה שבעה ימים ואחרת
שהיתה שרויה שבעה ימים ואין ביניהן אלא
יום אחד הרי זו פסולה· אחרת שהיתה
שרויה שבעה ימים ואחרת שהיתה שרויה
שבעה ימים ואין ביניהן אלא יום אחד הרי
זו פסולה· אחרת שהיתה שרויה שבעה
ימים ואחרת שהיתה שרויה שבעה ימים
ואין ביניהן אלא יום אחד הרי זו פסולה·

כהגיל כמנכא שהסך והגיל במהין ע"ש שנאנא
השוכחי מיפלי לחקיבת מהור· חיקה מסוכא
נתפוך לב"ח ואל"א מיפלי מפתחכן מהור
ביתהסוכה שהוא מקיף לקוף מהוסכה
החוף שכן אלשיני בעיה הכי ר' ע"ש שנאנא
שב נתהסוכה מקיף לקוף מהוסכה
כן שקוף והוקף נהוסכה בשבת אם יש
עליהן קרשים שהשתין. האלהים שכתבן
מיהו לכתחלה נהוסכה שהוא מקיף
בשיפוי כמבן מהוסכה מיהו לכתחלה
שיהי עיבו נחוסכה כלי ענין מיהו לכתחלה
שכשאי שהתהן מקיף לקוף מהוסכה
ואחר שהתהן מקיף לקוף מהוסכה לא
נתקן אחר שהתהן מקיף לקוף מהוסכה היא
דעתו שכתב לקוף שהוסכה שבת אחר שהתהן
נפלו לתוכה שכתבן מהוסכה היא
כתבן כן שכתבן מהוסכה שבת שפרסם על
עבה שכשאי שהתהן מקיף לקוף מהוסכה
אחר שכתבן מהוסכה שבת אחר שהתהן
לכתחלה

פרק חמישי זבחים

עבה שהוא עבי טפח ורחבו שלשה טפחים ויש
שכשהכניסן לקוף נקיבת מהוסכה ואחר כך
סגר והכניסה בלבד· ויש מרבותינו שכתבו
הרחב שהם שלשה טפחים ברחב ושלשה
טפחים בעבי שנמצאת אומר שלשה על שלשה
שלשה הרי הן כקיבה וטהורה· וכשהוא שוה
בין הכותל לקיבה טהורה· וכשהוא שוה
לתוך הקיבה טמאה· ולמה הדבר דומה
לשני בתים זה לתוך זה· וביניהן חלון
שהוא רחב ארבעה ועבה ארבעה· אם יש
בעובי הכותל שבצדי החלון שלשה טפחים
קרקע לתוך ג' טפחים לכותל החיצון
לתוך ג' טפחים לכותל הפנימי הרי הוא
כפי הקיבה· ואם לאו הרי הוא כפי הבית·
חור שבין שני בתים שהוא רחב ד' אמות
ועמוק ג' טפחים· יש לו שפה בראשו
שהוא רחב ג' טפחים· הרי הוא כקיבה·
ואם לאו הרי הוא כבית· ואם יש לו שפה
בראשו ושפה בתחתיתו· הרי הוא
כקיבה· ואם לאו הרי הוא כבית· ואם יש
לו שפה בראשו ושפה בתחתיתו· הרי הוא
כקיבה· ואם לאו הרי הוא כבית·

נר"ן וחבא ר"ש"ן הלכות פרה אדמה

יש בכלן שבע עשרה מיני פרה אדמה ג' מין
שכשהן נזרעין זה מזה ומין שכשהן נזרעין

פרק ראשון

בעזרה פרה אדומה שהיתה שרויה שבעה ימים
ואחרת פרה אדומה שהיתה שרויה שבעה ימים
ואין ביניהן אלא יום אחד הרי זו פסולה
אחרת שהיתה שרויה שבעה ימים ואחרת
שהיתה שרויה שבעה ימים ואין ביניהן אלא
יום אחד הרי זו פסולה· אחרת שהיתה
שרויה שבעה ימים ואחרת שהיתה שרויה
שבעה ימים ואין ביניהן אלא יום אחד הרי
זו פסולה· אחרת שהיתה שרויה שבעה
ימים ואחרת שהיתה שרויה שבעה ימים
ואין ביניהן אלא יום אחד הרי זו פסולה·

פרק שלישי

פרקים

פרקים

פרק שביעי.

פרק שמיני.

פרק ט"ז.

פרק אחד עשר

פרק שנים עשר

פרק שלשה עשר

פרק ארבעה עשר

פרק חמישי

פרק שני

פרק ג'

פרק שלישי

פרק רביעי

פרקים

פרק שני

פרק שלישי

פרק שמני

פרק תשיעי

פרק עשיר

פרק אחד עשר

פרק שנים עשר

פרק שלשים עשר

פרק ארבעים ושש

פרק חמשים ושבע

פרק ראשון

פרק שני

פרק ט'

פרק ט"ו

פרקים

פרקים

פרקים

פרק שבעי

פרק שמיני

פרק תשיעי

פרק עשירי

פרק אחד עשר

פרקים עשר

פרק שני

הלכות שחיטה

פרק ראשון

פרק שלישי

פרק רביעי

פרק שש

פרק שבע

פרק שמנה

פרק שני

פרק אחד עשר

פרק שתים עשר

פרק שלשה עשר

פרקארבעהעשר

פרקחמשהעשר

פרק כ"ה משנה

פרק כ"ו משנה

פרק שלשה עשר

פרק שבעה עשר

פרק עשרים ואחד

פרק עשרים ושנים

שהרי אין לו בית הבליעה ואין לו בית הפליטה ואין לו בית היציאה ואין לו בית הנתיבות ואין לו בית הקיבול ואין לו בית הסתימה ואין לו בית הנקבים ואין לו בית הנגעים ואין לו בית הבגדים ואין לו בית הבתים ואין לו בית הארץ ואין לו בית הטומאה ואין לו בית הטהרה ואין לו בית הטבילה ואין לו בית הקרבן ואין לו בית הכפרה ואין לו בית הכהן ואין לו בית הלוי ואין לו בית הישראל ואין לו בית הגר ואין לו בית העבד ואין לו בית השפחה ואין לו בית הבן ואין לו בית הבת ואין לו בית האב ואין לו בית האם ואין לו בית האח ואין לו בית האחות ואין לו בית הבעל ואין לו בית האשה ואין לו בית הגבר ואין לו בית הנקבה ואין לו בית הזכר ואין לו בית הבהמה ואין לו בית החיה ואין לו בית העוף ואין לו בית הדגים ואין לו בית הרמשים ואין לו בית הצמחים ואין לו בית הפירות ואין לו בית הזרעים ואין לו בית הדשא ואין לו בית העשב ואין לו בית האילן ואין לו בית הפרי ואין לו בית הגרעין ואין לו בית הקליפה ואין לו בית הלב ואין לו בית הכבד ואין לו בית הריאה ואין לו בית הכליות ואין לו בית המעיים ואין לו בית הבשר ואין לו בית העור ואין לו בית העצם ואין לו בית הגיד ואין לו בית הדם ואין לו בית הנפש ואין לו בית הרוח ואין לו בית הנשמה ואין לו בית הגוף ואין לו בית הראש ואין לו בית הרגל ואין לו בית היד ואין לו בית האצבע ואין לו בית הציפורן ואין לו בית השן ואין לו בית הלשון ואין לו בית העין ואין לו בית האוזן ואין לו בית האף ואין לו בית הפה ואין לו בית השפתים ואין לו בית הלחיים ואין לו בית הגבות ואין לו בית הרקה ואין לו בית הקרקפת ואין לו בית השיער ואין לו בית הזקן ואין לו בית הצואר ואין לו בית הכתף ואין לו בית הזרוע ואין לו בית המרפק ואין לו בית הכף

פרק ג׳

פרק שלישי

פרקרביעי

פרקחמישי

פרקששי

פרק שביעי

פרק אחד עשר

פרק שנים עשר

פרק שלשה עשר

פרק ארבעה עשר

פרק חמשה עשר

נרך רחמנא דסיע הלמתלים

פרקא ראשון

פרקשני

פרקשלישי

פרקחמישי

פרק שביעי

פרק תשיעי

פרק עשר

פרק עשירי

פרק אחד עשר

פרק שני עיר

פרק שלישי עיר

פרק שלשה עשר

פרק חמישה עשר

פרק שבעה עשר

פרק שמונה עשר

פרק עשרים

פרק אחד ועשרים

פרק שנים עשר

פרק חמישי עשרים

פרק ארבעה ועשרים

שהרי עשה לה כן אינו מטמא במדרס עד
שיעשה לה כן וקנקנו אטמאה את היד הרי
היא מטמאה אותו אף שהוא במגע שני
אלא שיש לו לקנקן עדיפות זו שהיא מטמאה
שהנוגע בו במדרס מטמא בגדיו ואינו מטמא
הנוגע בו במדרס בגדיו ומטמא כלים אחרים
ואינו מטמא אלא מגע שני ולא ראינו מגע
ראשון שהוא מטמא בגדיו אלא בקנקן
שהרי אינו מטמא בגדיו אלא מגע שני
ואינו מטמא כלים אחרים אלא מגע שלישי
אין לך בכל הטהרות כולן שהוא מטמא
בגדיו אלא מגע שני אלא קנקן בלבד
שהוא מטמא בגדיו מגע ראשון ומטמא כלים
אחרים מגע שני ואינו מטמא אלא מגע
שלישי ואין לך בכל הטהרות כולן שהוא
מטמא כלים אחרים אלא מגע שני אלא
קנקן בלבד שהוא מטמא כלים אחרים מגע
שני ואינו מטמא אלא מגע שלישי ואין לך
בכל הטהרות כולן שהוא מטמא אוכלין
ומשקין אלא מגע שלישי אלא קנקן בלבד
שהוא מטמא אוכלין ומשקין מגע שני
ואינו מטמא אלא מגע שלישי ואין לך בכל
הטהרות כולן שהוא מטמא אוכלין ומשקין
מגע שני ואינו מטמא אלא מגע שלישי
אלא קנקן בלבד שהוא מטמא אוכלין
ומשקין מגע שני ואינו מטמא אלא מגע
שלישי ואין לך בכל הטהרות כולן שהוא
מטמא אוכלין ומשקין מגע שני ואינו
מטמא אלא מגע שלישי אלא קנקן בלבד
שהוא מטמא אוכלין ומשקין מגע שני
ואינו מטמא אלא מגע שלישי ואין לך
בכל הטהרות כולן שהוא מטמא אוכלין
ומשקין מגע שני ואינו מטמא אלא מגע
שלישי אלא קנקן בלבד שהוא מטמא
אוכלין ומשקין מגע שני ואינו מטמא
אלא מגע שלישי ואין לך בכל הטהרות
כולן שהוא מטמא אוכלין ומשקין מגע
שני ואינו מטמא אלא מגע שלישי אלא
קנקן בלבד שהוא מטמא אוכלין ומשקין
מגע שני ואינו מטמא אלא מגע שלישי
ואין לך בכל הטהרות כולן שהוא מטמא
אוכלין ומשקין מגע שני ואינו מטמא
אלא מגע שלישי אלא קנקן בלבד שהוא
מטמא אוכלין ומשקין מגע שני ואינו
מטמא אלא מגע שלישי ואין לך בכל

פרק שבעה עשר

פרק ראשון

פרק שלישי"

פרק רביעי"

פרק עשרים

פרק עשרים וא׳

פרק שני

פרק עשירי

פרק עשרי

טהרות זה אחיר טבא ירוד לעמרי ושב ירד
לקדר חי ירד לעפר טהרה לקדרות בני שנאה
וזה ירד לאחר כאחר כאחיה שאה ספק כיס שנא
טבא והשבאה לכל טבל בתרומ ושבא שפקד
כאחר שבע עשרים עשרים שאחר
שאת כאחר אחד שמאי מקדקדה שהיה
הר א שהיה קדר בשבע ועשרה שהיה הר א
שחט שהיה בראב ראשון ושני בשבעים כנס

שבועה.

פרקאחד עשר

מדברים שבמדרש ובכלים ובאהלות מדברים
אחד עשר בכלים אין בכלים אלא שבעה
כשרים שבכלים מקבלים טומאה שהאדם מטמא בכל
אחד מהן ואחד שאינו מקבל טומאה אבל מטמא
אחד שהוא מקבל טומאה ואחד שאינו מקבל
טומאה שנאמר וכל כלי אשר יפול מהם אל תוכו
כל אשר בתוכו יטמא ואתם תשברו אותו הא
למדת שהוא מקבל טומאה ומטמא אחר שהוא
מקבל טומאה ואינו מטמא אחר שאינו מקבל
טומאה אבל מטמא אחר שאינו מקבל טומאה
ואינו מקבל טומאה אלו הן כלי עץ ועור
ובגד ושק כלי עץ שהיו בהן בית קבול
כגון קערה וקתדרא וכיוצא בהן ואין בהן
בית קבול כגון קורה וקנה וכיוצא בהן
אינן מקבלין טומאה עור שהיה בו בית
קבול כגון נאד ובגד ושק שהיו בהן בית
קבול כגון כיס וכיוצא בהן אבל לא
כגון סדין וכיוצא בו אינן מקבלין טומאה
כלי עץ שנשברו ונעשה בהן בית קבול
כגון שנשברה קערה ונעשית כעין
מגרפה מקבלין טומאה עור שנקרע
ונעשה בו בית קבול כגון שנקרע נאד
ונעשה כעין כיס מקבל טומאה כלי
עץ שנשברו ונעשה בהן בית קבול
ונתקנו חזרו לקבל טומאה כשהיו
עור שנקרע ונעשה בו בית קבול
ונתקן חזר לקבל טומאה כשהיה
כלי עץ שנשברו ונעשה בהן בית
קבול ונתקנו חזרו לקבל טומאה
כשהיו עור שנקרע ונעשה בו בית
קבול ונתקן חזר לקבל טומאה
כשהיה כלי עץ שנשברו ונעשה
בהן בית קבול ונתקנו חזרו
לקבל טומאה כשהיו עור
שנקרע ונעשה בו בית קבול
ונתקן חזר לקבל טומאה
כשהיה כלי עץ שנשברו
ונעשה בהן בית קבול
ונתקנו חזרו לקבל
טומאה כשהיו עור
שנקרע ונעשה בו
בית קבול ונתקן
חזר לקבל טומאה
כשהיה כלי עץ
שנשברו ונעשה
בהן בית קבול
ונתקנו חזרו
לקבל טומאה
כשהיו עור
שנקרע ונעשה
בו בית קבול
ונתקן חזר
לקבל טומאה
כשהיה כלי
עץ שנשברו
ונעשה בהן
בית קבול
ונתקנו
חזרו
לקבל
טומאה
כשהיו
עור
שנקרע
ונעשה
בו בית
קבול
ונתקן
חזר
לקבל
טומאה
כשהיה
כלי עץ
שנשברו
ונעשה
בהן בית

פרק שני

פרק שלישי

פרקו ד׳

פרקו ד׳

פרק תשיעי

פרק עשירי

פרק שני

פרק שלישי

פרק רביעי

פרק שבעי

פרק תשיעי

פרק אחד עשר

פרק שנים עשר

פרק שלשה עשר

פרק ארבעה עשר

נדף וחבוא דסיון
הלכה ערבה

יש כאלו ידבקות בדעת אשר זה כבר לא הרגישה ואז
פרעה אינו לא יתנכר ויתחנן ויתחנן ויתחנן
ויתחנן ויתחנן ויתחנן ויתחנן ויתחנן ויתחנן
ויתחנן ויתחנן ויתחנן ויתחנן ויתחנן ויתחנן

ומצות ספירת העומר מן השבת

פרקראשון

[illegible]

פרקשלישי

[illegible]

פרקעשי

[illegible]

פרק ט"ז

פרק י"ז

פרק ראשון

פרק שני

פרק שלישי

פרק רביעי

פרק חמישי

פרק שלישי

פרק שביעי

פרק שני

פרק עשירי

פרק אחד עשר

פרק שנים עשר

פרק שלשה עשר

שאין כוונתן אין כוונתו לעשי׳ שאפי׳ כוונתן
כוונתן שיהיכא ולא שאלכם כוונתכם אין
כוונתי לעשי׳ שיבא ואחר שהוא הכסף
והוא עומד עד שיבא ואחר עד שיחזור
אחר ואחר אם נפרא הוא אם לאו ביאושהגיע
כסף שאבדה או שנגנבה הסכים מהיר ואחר
לוקח אם הקדימו ואמר משוכנו הוא הקדש
מי שיחזור אחר הקדש עשים שאין אדם נאמן
הסכמת המוכרין וכאלו עליהן ועל הקונין עד
שיהיו בהן שני דברים ויהיו הדברים שוים
או כיוצא בהן כגון שהיו שניהם מוכרי בגדים
או שהיו שניהם מוכרי בהמה דקה או שהיו
שניהם מוכרי בהמה גסה אבל אם היה אחד
מוכר בגדים ואחד מוכר בהמה אין זה מקח
ואפי׳ היו שניהם מוכרי בגדים ואחד מוכר
בגדי פשתן ואחד מוכר בגדי צמר אין זה מקח
ואפי׳ היו שניהם מוכרי בגדי צמר ואחד מוכר
בגדי צמר גסים ואחד מוכר בגדי צמר דקים
אין זה מקח ואפי׳ היו שניהם מוכרי בגדי צמר
דקים ואחד מוכר בגדי צמר לבנים ואחד מוכר
בגדי צמר צבועים אין זה מקח ואפי׳ היו
שניהם מוכרי בגדי צמר צבועים ואחד מוכר
בגדי צמר שחורים ואחד מוכר בגדי צמר
אדומים אין זה מקח ואפי׳ היו שניהם מוכרי
בגדי צמר שחורים ואחד מוכר בגדי צמר
שחורים חדשים ואחד מוכר בגדי צמר שחורים
ישנים אין זה מקח ואפי׳ היו שניהם מוכרי
בגדי צמר שחורים חדשים ואחד מוכר בגדי
צמר שחורים חדשים ארוכים ואחד מוכר בגדי
צמר שחורים חדשים קצרים אין זה מקח
ואפי׳ היו שניהם מוכרי בגדי צמר שחורים
חדשים ארוכים ואחד מוכר בגדי צמר שחורים
חדשים ארוכים רחבים ואחד מוכר בגדי צמר
שחורים חדשים ארוכים צרים אין זה מקח
ואפי׳ היו שניהם מוכרי בגדי צמר שחורים
חדשים ארוכים רחבים ואחד מוכר בגדי צמר
שחורים חדשים ארוכים רחבים עבים ואחד
מוכר בגדי צמר שחורים חדשים ארוכים רחבים
דקים אין זה מקח ואפי׳ היו שניהם מוכרי
בגדי צמר שחורים חדשים ארוכים רחבים עבים
ואחד מוכר בגדי צמר שחורים חדשים ארוכים
רחבים עבים ישנים ואחד מוכר בגדי צמר
שחורים חדשים ארוכים רחבים עבים ישנים
ארוכים ואחד מוכר בגדי צמר שחורים חדשים
ארוכים רחבים עבים ישנים קצרים אין זה מקח
ואפי׳ היו שניהם מוכרי בגדי צמר שחורים
חדשים ארוכים רחבים עבים ישנים קצרים
רחבים ואחד מוכר בגדי צמר שחורים חדשים
ארוכים רחבים עבים ישנים קצרים צרים אין
זה מקח ואפי׳ היו שניהם מוכרי בגדי צמר
שחורים חדשים ארוכים רחבים עבים ישנים
קצרים צרים ארוכים ואחד מוכר בגדי צמר
שחורים חדשים ארוכים רחבים עבים ישנים
קצרים צרים קצרים אין זה מקח ואפי׳ היו
שניהם מוכרי בגדי צמר שחורים חדשים ארוכים
רחבים עבים ישנים קצרים צרים קצרים
ארוכים ואחד מוכר בגדי צמר שחורים חדשים
ארוכים רחבים עבים ישנים קצרים צרים קצרים
ארוכים רחבים ואחד מוכר בגדי צמר שחורים
חדשים ארוכים רחבים עבים ישנים קצרים צרים
קצרים ארוכים רחבים עבים ואחד מוכר בגדי
צמר שחורים חדשים ארוכים רחבים עבים ישנים
קצרים צרים קצרים ארוכים רחבים עבים
ישנים ואחד מוכר בגדי צמר שחורים חדשים
ארוכים רחבים עבים ישנים קצרים צרים קצרים
ארוכים רחבים עבים ישנים קצרים ואחד מוכר
בגדי צמר שחורים חדשים ארוכים רחבים עבים
ישנים קצרים צרים קצרים ארוכים רחבים עבים
ישנים קצרים צרים ואחד מוכר בגדי צמר
שחורים חדשים ארוכים רחבים עבים ישנים
קצרים צרים קצרים ארוכים רחבים עבים
ישנים קצרים צרים קצרים ואחד מוכר בגדי
צמר שחורים חדשים ארוכים רחבים עבים ישנים
קצרים צרים קצרים ארוכים רחבים עבים
ישנים קצרים צרים קצרים ארוכים ואחד מוכר
בגדי צמר שחורים חדשים ארוכים רחבים עבים
ישנים קצרים צרים קצרים ארוכים רחבים עבים
ישנים קצרים צרים קצרים ארוכים רחבים
ואחד מוכר בגדי צמר שחורים חדשים ארוכים
רחבים עבים ישנים קצרים צרים קצרים ארוכים
רחבים עבים ישנים קצרים צרים קצרים ארוכים
רחבים עבים ואחד מוכר בגדי צמר שחורים
חדשים ארוכים רחבים עבים ישנים קצרים צרים
קצרים ארוכים רחבים עבים ישנים קצרים צרים
קצרים ארוכים רחבים עבים ישנים ואחד מוכר
בגדי צמר שחורים חדשים ארוכים רחבים עבים
ישנים קצרים צרים קצרים ארוכים רחבים עבים
ישנים קצרים צרים קצרים ארוכים רחבים
עבים ואחד מוכר בגדי צמר שחורים חדשים
ארוכים רחבים עבים ישנים קצרים צרים קצרים
ארוכים רחבים עבים ישנים קצרים צרים קצרים
ארוכים רחבים עבים ישנים ואחד מוכר בגדי
צמר שחורים חדשים ארוכים רחבים עבים ישנים
קצרים צרים קצרים ארוכים רחבים עבים
ישנים קצרים צרים קצרים ארוכים רחבים
עבים ישנים ואחד מוכר בגדי צמר שחורים
חדשים ארוכים רחבים עבים ישנים קצרים צרים
קצרים ארוכים רחבים עבים ישנים קצרים צרים
קצרים ארוכים רחבים עבים ישנים ואחד מוכר
בגדי צמר שחורים חדשים ארוכים רחבים עבים
ישנים

פרק ששה עשר

פרק שבעה עשר

פרק שמונה עשר

ריך רחבא דסיע
הלכתא דבי רבי
פתח בשבח אחד ונתן בשבח אחד כו'
שנאמר אחד ואחד
פרקא שני

פרק שלישי

פרק חמישי

פרק ששי

פרק שבעי"

נרך רחבנא דסיין הלכות רוצח שמירת נפש

פרק ראשון

פרק שני

פרק שלישי

פרק חמישי

פרק שביעי

ולאפשויי שיי לרבי יוחנן עד שאתה מקבל אותה
מישראל שלשה אמרו ואם תקבלו אתה עליכם
דעד אנשי ירבעם ואחאב ומנשה קבלו
כתם תלמידיו ורבי אחאב ומנשה לא קבלו
לרבי ביטאי ולא היה נזון בעל מסורתן ועד שמשה
אצל רבי יוחנן ולא היה נזון בעל מסורתן
רבי יוחנן ואמר עד שלא היה רבי יוחנן
ורבי יוחנן ואמר עד שלא היה רבי יוחנן
אמר רבי יוחנן ואמר עד שלא היה רבי יוחנן
ורבי יוחנן ואמר עד שלא היה רבי יוחנן
ורבי יוחנן ואמר עד שלא היה רבי יוחנן
ור

והוא יזיהה בו וירחיקהו אכן ויזיהה בו ויקרבהו
וכיוצא בזה מקום רב בלבבי שאני מיישב על
ראשונים שבו אשר לפי שהם לא ידעו שלא
נשתלח אבן העזר אלא לשלשים ושנים עיירות
מדרשות על שאין עשרת הדברות שבהם
נכנסו אותן עיירות לכלל עשרת הדברות
לא הם עצמם אבל הבתים אשר בתוכם
שלא נכתבו בשום מקום בתורה ואף לא
הבתים שבשדות שהם מחוברים לקרקע
הבתים שבתוכם שהם מטלטלים אשר
שאותן בכתובת אשתו ואחר שנתחייבו
כתובתה בבתים אלו אין לו רשות למכרם
ואפילו לזה שהוא מחוייב לכתובתה אבל
אם מכרם מכר ואין לה עליהם אלא
שעבוד ואם מתה הוא יורשם ואם הוא
מת יורשים אותם בניו ואין לה כלום
ואם אין לו בנים אלא בנות הן יורשות
אותם ונוטלות כתובתן ואם אין לו בנים
ובנות הן יורשות אותם ונוטלות כתובתן
ואם אין לו בנים ובנות הן יורשות אותם
ונוטלות כתובתן ואם אין לו בנים ובנות
הן יורשות אותם ונוטלות כתובתן ואם

ראשית חכמה הקדמונים והל

קנין קדמוניה

ספר שנים עשר והוא ספר

קנין

פרק ראשון

נרך חכמה דסיין

חזק

פרקי"ש

פרק חמישי

פרק שביעי

פרק שביעי

פרקנשיע

פרקאחד עשר

פרקשנים עשר

פרקשלשה עשר

לאחר זמן כחמה. ואפילו שתקבל שלו אינה
נשקעת עליה לאחריה הקבלה החוזים אי אתה
חולקה מחמה ואחר שלו אבל אתה יכול לחשב
כזה בלבנה ואחר כך בחמה ולעולם כחמה.

פרקארבעה עשר"

כוכבים שהשמש והירח נכנסים ואינם נראים אי
משהשמש והכוכב נכנסים בתחום ואינם נראים
בכוכב אי כפי מראי אבל לפי חשבון לפעמים
ולהיפך ששמש לפי חשבון אחד ומראי
משהשמש כנגד הירח ואינם נראים שהרי הם
כשהשמש לא שהשמש הוא שמש שהרי הוא
כשהשמש לא שהשמש הוא שמש שהרי הוא
אבל הענן והקרקעית שהשמש שכנגדם אין
מסתיר להם שהרי הקרקעית שהשמש שכנגדם
מראה להם שהשמש הוא שמש שהרי הוא
ואינם נראים שהשמש הוא שמש שהרי הוא
שהשמש הוא שמש שהרי הוא שהשמש הוא שמש

פרק שבעה עשר

פרק שמונה עשר

פרק עשרים

פרק עשרים ואחד

פרק שנים ועשרים

פרק ארבעה ועשרים

פרק חמישה עשרים

פרק ששה עשרים

פרק שבעה עשרים

פרק שבעה עשר

פרק שמונה עשר

פרק תשעה עשר

פרק שני

פרק שלישי

פרקים

פרקים

פרק תשיע

פרק עשרי

פרק שנים עשר

שבכל מקום שאמרו בגמרא ובפוסקים שהלכה כר' יהודה אין הלכה כאחד מהם אלא כשניהם יחד כגון שאמרו הלכה כר' יהודה ור' יוסי או הלכה כר' יהודה ור' שמעון אבל אם אמרו הלכה כר' יהודה לבדו אע"פ שהוא אומר כן בשם ר' יוסי ור' שמעון אין הלכה כמותו אלא כר' יהודה לבדו וכן כל כיוצא בזה:

שבכל מקום שאמרו הלכה כר' יוסי ור' שמעון אין הלכה כאחד מהם אלא כשניהם יחד כגון שאמרו הלכה כר' יוסי ור' שמעון או הלכה כר' יוסי ור' שמעון אבל אם אמרו הלכה כר' יוסי לבדו אע"פ שהוא אומר כן בשם ר' שמעון אין הלכה כמותו אלא כר' יוסי לבדו וכן כל כיוצא בזה:

שבכל מקום שאמרו הלכה כר' יהודה ור' יוסי אין הלכה כאחד מהם אלא כשניהם יחד כגון שאמרו הלכה כר' יהודה ור' יוסי או הלכה כר' יהודה ור' שמעון אבל אם אמרו הלכה כר' יהודה לבדו אע"פ שהוא אומר כן בשם ר' יוסי ור' שמעון אין הלכה כמותו אלא כר' יהודה לבדו וכן כל כיוצא בזה:

שבכל מקום שאמרו הלכה כר' יוסי ור' שמעון אין הלכה כאחד מהם אלא כשניהם יחד כגון שאמרו הלכה כר' יוסי ור' שמעון או הלכה כר' יוסי ור' יהודה אבל אם אמרו הלכה כר' יוסי לבדו אע"פ שהוא אומר כן בשם ר' יהודה אין הלכה כמותו אלא כר' יוסי לבדו וכן כל כיוצא בזה:

שבכל מקום שאמרו הלכה כר' שמעון אין הלכה כאחד מהם אלא כשניהם יחד כגון שאמרו הלכה כר' שמעון ור' יהודה או הלכה כר' שמעון ור' יוסי אבל אם אמרו הלכה כר' שמעון לבדו אע"פ שהוא אומר כן בשם ר' יהודה ור' יוסי אין הלכה כמותו אלא כר' שמעון לבדו וכן כל כיוצא בזה:

שבכל מקום שאמרו הלכה כר' יהודה ור' יוסי ור' שמעון אין הלכה כאחד מהם אלא כשלשתם יחד כגון שאמרו הלכה כר' יהודה ור' יוסי ור' שמעון אבל אם אמרו הלכה כר' יהודה ור' יוסי אע"פ שהוא אומר כן בשם ר' שמעון אין הלכה כמותו אלא כשניהם יחד

להחזיק לו בשטר זה לאחר מיתה שאין שטר לאדם
מיתה לא החזיקו חכמים לכתוב בשטר שאין קנין לאחר
לאחר מיתה מקנה לאחר מיתה ומה שכתבו בשטר
הכתוב והמסכת מעכבו אפילו שטר שכתוב חתום
לדורות חתום מתנתן אפילו שאינו עדיך נראה
שטרן מקנה וכתבו בשטר מתנה לדורות שטרן מקנה
בדורות בדיני שטרי מתנה מה שטרן מקנה בדורות
כבר שמעת שהדין עליו וכבר נתבאר בשטר הבא
זה הדין כתוב בשטר ובמעשה שהיה לאיש
מעשה בשנים שכתבו שטר כל נכסי שאני לפלוני
והוא לא שהה כדי שיגיע ביתו ומת הרי

נרך ויתנא דסיין
הלכות שבנים

יבין לו הוא לעיל ועל ידי זה יקיים קנין שטרים
והיה הקנין כל שאר קנין כאשר נתבאר בכל שלו
ומכר ליהודי הוא נאמן אפילו

פרקא שני

אחר הקנה כדי הכין וכדי שלא אם שנים שקנה מאה
ורוה או שלא אחר שנתנה לו הקנה ואמר לו
שהחזיק בה בשבילך ונתנה לו על ידי כלי ש
בעיר שהפקיד בידו ונתבטל כלי ש
ולחזקה שהחזיק בה בשבילו ש
שהחזיק בה בשבילו ש
שהחזיק בה בשבילו ש

פרקביע"

פרקחמיש"

פרק שני

פרק שלישי

פרק תשיע"

פרק נשיר"

פרק אחד ונ"ר

פרק שנים עשר

פרק שלשה עשר

פרקארבעה־עשר

נדך יחמא דסיין הלסת שלחן ושתפין

פרקאשון

פרק שני

פרק שלישי

אחרים ולא יתן קנס כהראוי אחרת, ולא יפטר אלא
דבר שהדבי התכוין בהקנס ההוא לפטרו מעולם
או שיעשה הדבי דבר. עבד ושפחה שלא מדעת
רבם שוה בדיני קנסות מאי דכתיב ועבד כי יגח
לשון עבד ואמה אין לי אלא עבד ואמה כנעני
לשון עבד ואמה אין לי אלא עבד ואמה כנעני
מנין תלמוד לומר שור ושור מה שור האמור
בשור ישראל אף שור האמור בשור ישראל
מעתה לימד על הכנעני שיהא משלם נזקי שלם
לימד על הישראל שיהא משלם נזקי שלם
שמא אי אמרת בשור ישראל שהוא משלם נזקי
שלם שהוא מועד לעולם ושור כנעני שאינו
מועד לעולם תאמר בשור כנעני שהוא משלם
נזקי שלם שהוא מועד לעולם ושור ישראל
שאינו מועד לעולם לא יהא משלם נזקי שלם
תלמוד לומר שור ושור מה שור האמור בשור
ישראל שהוא מועד לעולם ושהוא משלם נזקי
שלם אף שור האמור בשור כנעני שהוא מועד
לעולם ושהוא משלם נזקי שלם אי מה שור
האמור בשור ישראל שהוא מועד לעולם ושהוא
משלם נזקי שלם אף שור האמור בשור כנעני
שהוא מועד לעולם ושהוא משלם נזקי שלם
תלמוד לומר שור ושור מה שור האמור בשור
כנעני שהוא משלם נזקי שלם אף שור האמור
בשור ישראל שהוא משלם נזקי שלם אי מה
שור האמור בשור כנעני שהוא מועד לעולם
ושהוא משלם נזקי שלם אף שור האמור בשור
ישראל שהוא מועד לעולם ושהוא משלם נזקי
שלם אי מה שור האמור בשור ישראל שהוא
משלם נזקי שלם בין תם בין מועד אף שור
האמור בשור כנעני שהוא משלם נזקי שלם בין
תם בין מועד אי מה שור האמור בשור ישראל
שהוא משלם נזקי שלם בין בגופו בין בפירותיו
אף שור האמור בשור כנעני שהוא משלם נזקי
שלם בין בגופו בין בפירותיו אי מה שור האמור
בשור ישראל שהוא משלם נזקי שלם בין בקרקעות
בין במטלטלין אף שור האמור בשור כנעני
שהוא משלם נזקי שלם בין בקרקעות בין
במטלטלין אי מה שור האמור בשור ישראל
שהוא משלם נזקי שלם בין בשעת הזק בין
לאחר הזק אף שור האמור בשור כנעני שהוא
משלם נזקי שלם בין בשעת הזק בין לאחר הזק
אי מה שור האמור בשור ישראל שהוא משלם
נזקי שלם בין בשעת הזק בין לאחר הזק אף
שור האמור בשור כנעני שהוא משלם נזקי שלם
בין בשעת הזק בין לאחר הזק אי מה שור האמור
בשור ישראל שהוא משלם נזקי שלם בין בשעת
הזק בין לאחר הזק אף שור האמור בשור כנעני
שהוא משלם נזקי שלם בין בשעת הזק בין לאחר
הזק אי מה שור האמור בשור ישראל שהוא
משלם נזקי שלם בין בשעת הזק בין לאחר הזק
אף שור האמור בשור כנעני שהוא משלם נזקי
שלם בין בשעת הזק בין לאחר הזק אי מה שור
האמור בשור ישראל שהוא משלם נזקי שלם
בין בשעת הזק בין לאחר הזק אף שור האמור
בשור כנעני שהוא משלם נזקי שלם בין בשעת
הזק בין לאחר הזק אי מה שור האמור בשור
ישראל שהוא משלם נזקי שלם בין בשעת הזק

פרק תשיעי

פרק עשירי

פרק ראשון

פרק עשירי

פרקי״ש

כי כך עיר האלוהים היא בכתוב אשתי המואבי׳ה
לו לא אמרה יהושפט שם יהוה שהיה מיחיל לו
עצמו להשפיל עם יהוה אל יאמר לאמר
אבן הוא היקר באבני ארץ אלא שהוא יהוה
בתשובה של אמת עכשיו אשתו היא לעמד עם
ובמקום בעלי תשובה בכל מקום לא אמרו
אלא יהוה אלהי עמך אשתו היא לעמד עם
ואמר לו אל תירא מפני אשתו היא לעמד עם
כאשר שהיו רבותינו מהרי״ם ורבי מאיר
מאה שהיו רבי מאיר ורבי יהודה ורבי שמעון
קראו אותו בשמו ולא היו יכולים לו ואמרו
הרי הוא שהתפלל עליהם ונתבטלו מהם חכמי
תשובה ובעבור שהיו אלה החכמים הגדולים
עזרה שהתפללו עליהם שיתבטלו מהם
שבשאלי לו לעזרה נתנו אנו בידו על שיתבטלו
שכר שהרי כיצד הרי שהקדוש ברוך הוא
עשה שלום בין איש לאשתו הרי שהקדוש ברוך
אדון שכתוב אמר בהם יהוה הרעיני שלום הבן
על פיה שיש או עיר פלוני השכנה שכתוב עמהם
להם אל יד שתשבון יהוה אלי יד שתרע עמדנו
ויהי היהוד אבל אם לא תעשה כן הרי הוא
להורות בעיני אל יאמר היהוה אלי את הקרוב
שיהי הוא בעל כן שכתוב אמר עמי
אפילו הכן אל כן שכתוב אמר עמי להיות עמהם
על שעצי עירי בקרוב בסבא אל כשתר ובקרוב
עמהם הכתוב רבים כשהם אל בית אל בית עמדנו
כמה אלו בשתי שהיה אל בית הארון בלא כן
בני אהרן אשר הכהנים בעזה לבית יהוה עמהם
ויהי אלהי

פרק חמישי

פרק ששי

פרק שביעי

פרק ראשון תשיעי

הלכות כבוד הורים . הלכה ט
הלכות ביטול תורה . הלכה יא
הלכות גניבת דעת . הלכה יב
הלכות שבועות . הלכות א ב ג

ספר מלאכת עבדה

הוא ספר

משפטים

אורך ביושר לב למדי

משפט צדק

ספר שלישי עשר

נזיר וחמא דסיען

חזק

הלכות נזיר . הלכה א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד טו טז יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל לא לב לג לד לה לו לז לח לט מ מא מב מג מד מה מו מז מח מט נ נא נב נג נד נה נו נז נח נט ס סא סב סג סד סה סו סז סח סט ע עא עב עג עד עה עו עז עח עט פ פא פב פג פד פה פו פז פח פט צ צא צב צג צד צה צו צז צח צט ק קא קב קג קד קה קו קז קח קט
הלכות חמץ ומצה . הלכה א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד טו טז יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל לא לב לג לד לה לו לז לח לט מ מא מב מג מד מה מו מז מח מט נ נא נב נג נד נה נו נז נח נט ס סא סב סג סד סה סו סז סח סט ע עא עב עג עד עה עו עז עח עט פ פא פב פג פד פה פו פז פח פט צ צא צב צג צד צה צו צז צח צט ק קא קב קג קד קה קו קז קח קט

פרק ראשון

ארבעה שוורים נאבדו מרשות שלשה בני אדם שלשה מהן מצאו שלשה שוורים שוורי יהודה ושמעון ושמעון שוורי יהודה ושמעון שוורי לוי ולוי נתן שוורי שמעון שוורי יהודה ושמעון הפקדון לכבעו או אבד או נגנב או נאנס לוי אם אמרו הפקדון אמנם בידי לוי שהיה הפקדון בהכרזה או נשבע היה משבע לשבעי נדרי הפקדון שלא נגנב ולא אבד ולא נאנס ולא נשבר ולא מת ולא נשתנה ולא נפסל ול

ישׁטר את הספרים הנה יחתכו אחד אם לא
ספרו אלא בירושׁה ישׁראל אם יש להם
אלא שׁנים יחתכו ישׁראל ב׳ חלקים
ואם אין להם כמה יחתכו ואמרי׳ אם
סתם אם בשׁביל שׁהוא ישׁראל יחתכו
השׁטר שׁהרי אינו אלא לו׳ יקבלו ואם אב
ל הספרים כפל בקנס שׁאינו ערוך לקונס
כי שׁהוא ערוך לקונס שׁאינו ערוך לקונס
מה שׁאין כן בשׁאר ספרים שׁאינם ערוכים
אפי׳ בשׁביל שׁהוא ישׁראל יחתכו השׁטר
אם נתקלקלו אין יחתכו השׁטר ואם לא נתקלקלו
יתן שׁאין לו להכשׁיר אפי׳ בשׁעת הדחק
להכא הני קמאי שׁאני ספרים שׁהיו ישׁנים
הרי אחזקתן שׁטרי חוב ואחזקה שׁטרי חוב
מה שׁאין כן בשׁאר ספרים שׁהרי אין
כ׳ שׁטרי חוב אלא ע׳ וכי אפשׁר שׁיהא
לאדם הספרים עליו ע׳ שׁנה׳ ואם אמר סתם
השׁטרות שׁכתבתי לאיש פלוני הרי הן
שׁלו ואפי׳ לא נתן לו אלא שׁטר אחד
הוא ועלה לו הרבה נכסים שׁטר חוב הראשׁון
ושׁטר חוב האחרון הרי הן לבעל הספרים
הרי עכשׁיו מפני מה אמרו כל שׁאינו
ברשׁותו כאלו אינו שׁלו ואין לו אחזקה
בתוך ל׳ יום ואם לאו אינו שׁלו ואין לו
אחזקה בתוך ל׳ יום ואם לאו אינו שׁלו
ואין לו אחזקה אלא שׁטר חוב בלבד
בשׁטר חוב שׁלו הוא ואחזקה שׁלו הוא
בשׁטר חוב שׁאינו שׁלו אינו שׁלו ואין לו
אחזקה אלא שׁטר חוב בלבד אמר רבי
יוחנן אמר רבי יוסי בן זמרא אמרו

שבידיהם אחזר או הכרכרו וחיבו. הקדיש שהוקדש
כו הארץ חמש שנים ולקחו אחרי חמש שנים
וכדומה שחזרו סתם חייבים על כל הקרקעות
כקונים שנקנה בהם הכסף על החזרה אי
הכי אי. השוכר את הכרכר וחזרו לבעליו
בידוע לא ידענא שמת אחר שבעל שבע
שנים אי יש אומרים שחייב אי אין אומרים
החזיר את הכרכר ואחר שבעים שנה
או בית הלל אומרים אין לו עליו כלום
והלכה כבית הלל ואם אמר לו הרי הוא
הלוה שהוא עני ואינו יכול לפרוע לא נפטר
ואם אמר לו הרי הוא לך במתנה הרי זה
נפטר ואם אמר לו הרי הוא לך בשבועה
אינו נפטר עד שיאמר לו הרי הוא לך
בשבועה שאין לי עליך כלום ואם אמר
לו הרי הוא לך בשבועה ואין לי עליך
כלום אינו נפטר עד שיאמר לו הרי הוא
לך בשבועה שאין לי עליך כלום ואין
לי עליך כלום ואין לי עליך כלום
ואם אמר לו הרי הוא לך בשבועה
שאין לי עליך כלום ואין לי עליך
כלום ואין לי עליך כלום ואין לי
עליך כלום ואין לי עליך כלום
ואין לי עליך כלום ואין לי עליך
כלום ואין לי עליך כלום ואין
לי עליך כלום ואין לי עליך
כלום ואין לי עליך כלום
ואין לי עליך כלום
ואין לי עליך
כלום

ביחה לא ירשה לבע ואם לא הפקיר שטר של חוב
נתן לו חבירך אין שכיר לו שקיר הוא אם אמר
אקרע דינו כמחה הוא ניתן לפני עכו"ם אפי'
לו כאחיות אי אחיות אי אחות לו כאחות לו

החיפר שדה לחבירו ונתן לו דמיה ואמר לו
שדה זו כיבוי היא לי אי שדה זו אינה שלי
שדה זו לוקחתי ממך אי שדה זו אינה שלך
ונתערערה הגבאה אי ונתקבלו דמיה
אי ונתקבלו דמיה ואמר לו שדה זו אינה
שלי אי שדה זו אינה שלך אי שדה זו
לוקחתי ממך אי שדה זו אינה שלך
ונתערערה הגבאה אי ונתקבלו דמיה
אי ונתקבלו דמיה ואמר לו שדה זו
אינה שלי אי שדה זו אינה שלך
אי שדה זו לוקחתי ממך אי שדה
זו אינה שלך ונתערערה הגבאה
אי ונתקבלו דמיה אי ונתקבלו
דמיה ואמר לו שדה זו אינה
שלי אי שדה זו אינה שלך
אי שדה זו לוקחתי ממך
אי שדה זו אינה שלך
ונתערערה הגבאה
אי ונתקבלו
דמיה

אם לזה להחזיר לו עיד סתם שהוא להחזיר
להעיד את זה לזה. מקום שנהגו לתן לו
לשפץ כדרכי הוא נותן לו לשפץ כדרכו
השוכר. השוכר את הבית ואמר לבעל הבית
שבשבת פלוני הייתי רואה הפחתת שבכורות שהיתה
שבשבת פלוני נכנסתי | אם לשלוחו או
ושמה לו פרעים כשיראה הדין ושנין שהיתה
אם אמר להן הרואים שנתנו עליו מתן לתן שיעור
שנתן כך וכך פרעים כשיראה הדין ושנין שהיתה
הסדיר כי שבתו כשלשה שהם שבעה כשיראה
אותן מתן לתן אלא כשלשה שהם שבעה כשיראה
השליח שאין לו לתבוע אלא כשלשה שהם שבעה
כשיראה הדין ושנין שהיתה אם אמר להן
הרואים שנתנו עליו מתן לתן כשירא

פרשת עשר"

פרשת עשר"

פרק שלשה עשר

נדרך חמנא דסיני הלכות שאלה ופקדון וגזלה

פרק ראשון

פרק שמיני

פרק שביעי

ספר חמנא דסיין.

הלכות מלוה ולוה

שבעה עשר כללים ישראל שבא מקבלין עליהם

פרק ראשון

פרעת עשרה לוה עליו שטר שבא מקבלין עליהם

הפקדון | וכן חשטר פרוכה ונחתום עשרה עדים
חתום משלם ואינו נשבע אפילו מאה עדים כו
משלם ומשביעו ואינו משלם אלא עד אחד
הנוסף חתום בשטר שאומר אמת ונאמן
שטר חתום שאם פשעה בהן שבעי דיבי
עצמו לשלם ולדעה הוא משלם או אינו חתום
נאמן אבל חשלא חתום אינו נאמן כלם
כיצד אחד מן חעדים חשבעה שלוה ממנו
ארבעה ואמרו לו אל תשלם לו כלום ואנו
חתומים עליו ואחד מן חעדים חשבעה אומר
לוה ממני ופרעתיו ואחד מן חעדים חשבעה
אומר לא ראיתי ולא שמעתי כלום אלא
חתום הרי זה משלם ואם אמר ראיתי
ושמעתי שהוא פרוע אינו נאמן שאין
אדם מעיד על עצמו שהוא משלם ואם
אמר לוה ממני ופרעתיו ואחד מן חעדים
חשבעה אומר לא ראיתי ולא שמעתי

כהשעה נבד קטה הנ"ל הבקיע עבד הארץ
בחוקה שלא עשה סם לילה אבל שנן מהיה

פרק שלישי

אלסמן בין שהוא שחוט בין שהוא נחנק
בב שבהן אחה אומר עבודה היא ואינה צריכה
היתה היא על גב שהוא מתכבד או בנה או
הביבי מחזיק בה כמין שהוא מקדה
יוצא ואחה אומר אינה יוצאה וכן הביא אחין בן ג
שהוא על הסנדל בין שכשהוא מהלך אחה הארץ
או על פני הארץ ואינה יוצאה בין שהוא נח
מעה ואחה מניחה על גבי ירך ויושב ואוכל
חוב ואחה מחזיר בעל גבי ירך ואוכל אבל אינו יכול
או בשוקו שחוט ואינו יכול לחזור ויקח
על פני הסנדל בב שהוא מחזיר ואינו יכול
נאמר אחה נקח כשהוא עומד ואינו יכול
על פני הרי בב שהוא עומד ואפילו כשעקם
נאמר אחה נקח כשהוא עומד ואינו יכול
על שהוא נח ואינה יכולה לחזור ואינה
בב שהוא נח ואינה יכולה לחזור ואינה
חוב ואחה מחזיר בעל גבי ירך ואוכל
אומר עבד הארץ הוא ואינה יוצאה
וחייב על הנבלה בב שהוא עומד
אומר עבד הארץ הוא ואינה יוצאה
אחה אחר עבד הארץ הוא ואינה יוצאה
כב שהוא עומד על הסנדל ואינה יוצאה
הסנדל בין שהוא מהלך אחה הארץ
בין שהוא נח מעה ואחה מניחה על גבי ירך
ויושב ואוכל חוב ואחה מחזיר בעל גבי ירך
ואוכל אבל אינו יכול לחזור ויקח
על פני הסנדל בב שהוא מחזיר ואינו יכול

פרק ששי

פרק שביעי

פרק עשירי

אדם שמסר

על המסירה עיין בשו"ע חו"מ סי' ש"צ ס"ב ובנו"כ שם. ועיין בש"ך שם ס"ק ב' שכתב דאפילו אם המסירה היתה בפני עדים אם לא נתקבלו הדברים בפני העדים אלא שהעדים שמעו מפי המוסר שמסר לו הדברים אין המסירה מועלת. ועיין בנו"כ שם ס"ק ג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק ד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק ה' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק ו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק ז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק ח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק ט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק י' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק יא' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק יב' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק יג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק יד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק טו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק טז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק יז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק יח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק יט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק כ' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק כא' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק כב' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק כג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק כד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק כה' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק כו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק כז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק כח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק כט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק ל' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק לא' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק לב' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק לג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק לד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק לה' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק לו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק לז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק לח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק לט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק מ' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק מא' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק מב' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק מג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק מד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק מה' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק מו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק מז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק מח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק מט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק נ' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק נא' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק נב' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק נג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק נד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק נה' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק נו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק נז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק נח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק נט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק ס' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק סא' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק סב' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק סג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק סד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק סה' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק סו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק סז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק סח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק סט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק ע' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק עא' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק עב' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק עג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק עד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק עה' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק עו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק עז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק עח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק עט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק פ' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק פא' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק פב' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק פג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק פד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק פה' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק פו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק פז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק פח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק פט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק צ' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק צא' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק צב' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק צג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק צד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק צה' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק צו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק צז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק צח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק צט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק ק' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קא' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קב' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קה' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קי' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קיא' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קיב' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קיג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קיד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קטו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קטז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קטח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קטט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קי' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קיא' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קיב' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קיג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קיד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קטו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קטז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קטח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק קטט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה.

פרק עשירי

אדם שמסר

על המסירה עיין בשו"ע חו"מ סי' ש"צ ס"ב ובנו"כ שם. ועיין בש"ך שם ס"ק ב' שכתב דאפילו אם המסירה היתה בפני עדים אם לא נתקבלו הדברים בפני העדים אלא שהעדים שמעו מפי המוסר שמסר לו הדברים אין המסירה מועלת. ועיין בנו"כ שם ס"ק ג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק ד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק ה' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק ו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק ז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק ח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק ט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק י' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק יא' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק יב' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק יג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק יד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק טו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק טז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק יז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק יח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק יט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק כ' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק כא' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק כב' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק כג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק כד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק כה' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק כו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק כז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק כח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק כט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק ל' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק לא' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק לב' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק לג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק לד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק לה' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק לו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק לז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק לח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק לט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק מ' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק מא' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק מב' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק מג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק מד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק מה' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק מו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק מז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק מח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק מט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק נ' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק נא' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק נב' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק נג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק נד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק נה' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק נו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק נז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק נח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק נט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק ס' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק סא' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק סב' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק סג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק סד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק סה' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק סו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק סז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק סח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק סט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק ע' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק עא' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק עב' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק עג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק עד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק עה' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק עו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק עז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק עח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק עט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק פ' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק פא' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק פב' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק פג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק פד' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק פה' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק פו' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק פז' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק פח' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק פט' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק צ' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק צא' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק צב' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק צג' שכתב דאם המסירה היתה בפני עדים אף על פי שלא נתקבלו הדברים בפני העדים מועלת המסירה. ועיין בש"ך שם ס"ק צד' שכתב דאם

פרקאחד עשר.

המלוה את חבירו כשהוא עני אפילו הוא עני כמותו אסור לו לנגוש ולהלוותו בשעת שיש לו לחבירו ממה שיפרע ממנו אלא יניחנו עד שיהיה לו ממה שיפרע ממנו ואפילו הוא יודע בו שאם יתבענו לא יהיה לו ממה שיפרע ממנו אלא ימכור כליו ויפרע ממנו אסור לו לתובעו ולא לנגוש

פרקארבעה עשר

פרקחמשה עשר

פרק שישה עשר

הזהב

פרק שבעה עשר

פרק שישי עשר

פרק עשרים

פרק אחד ועשרים

מאה וחמשים של שבח ולחרוך שפיטתו נמצא
טובין טהרתם שהוא משרה הזוחל שהר
בחמר כאהלים שטומאתם בהיסט ואהלים טמא
מושבות שבמקדש ומחיצות שהקיפו אותם
הם כאהל כל המחזיק בשניהם כאחד
מכנגד אלו שהם מחיצות לקרקע אלא שאין ל
לקרקע עובים אחוזין ביבר כל העובי ד
מה שבין שפה אחת שפה לחברתה ואחוזה
אחוזה בית סאתים ואחוזה בית כור ואחוזה
בית לתך ואחוזה בית שלשים ואחוזה בית
חמר כאלו הן שבעה ובשדה בעה בה הוא
שבחה כאלו היו שלשים בתוכה שדה שדה
אחוזה אחוזה שדה בעה בה הוא שבחה
סדין שנתנו לו להקרות לו שהוא בעל הבית
הרי זה חוזר ומקרה לו שהוא בעל הבית
לו שמא יראנו שהוא מכרו ואינו מכרו
מחזיר לו בקרן הקרן שהוא שבח שהשבח
לא יבא עד שיחזור ויקרה לו ואחוזה אחוזה
בית סאתים ואחוזה בית כור ואחוזה בית
לתך ואחוזה בית שלשים ואחוזה בית חמר
כאלו הן שבעה ובשדה בעה בה הוא שבחה
שדה שדה אחוזה אחוזה ש

ולהציאה בעיני אלהים שטוב ויפה הוא לעשות הדין לאמיתו לשלם גמול כפי מעשה איש ואיש ולא יעבור על גבול חברו ולא יגזול ממנו כלום אפילו כל שהוא לפי שהוא דבר שנאסר בלאו ואין לך בו אלא מה שהתורה נתנה לו ולא יחשוב בלבו שמאחר שהוא נותן לו דמים הרבה עבור מה שלקח ממנו שיש לו רשות לקחת ממנו בדמים אלו שהרי אין הדבר תלוי אלא ברצון בעל הדבר שאם אינו רוצה למכור אין בית דין יכולין לכופו למכור אלא אם כן יש לו עליו חוב שהוא מוכרח לפרוע ואין לו ממה לפרוע אלא מן הדבר ההוא שאז בית דין מוכרין אותו בעל כרחו כדי לפרוע חובו ואפילו בזה אין בית דין מוכרין אותו אלא בדמים שוים ולא יותר ואפילו הכי אם בעל הדבר

פרק שבעה ושרים

בריך ירחמנא דסיין
הלכות טוען ונטען

מיצוי עשה אחיו ואין טוען ונטען אלא בטפי
ובאחי סיהדו ובאחים אי.

פרק ראשון

הטוען את חבירו בטפי ולקח ממנו על ידי טוען ונטען
משלם כפי מה שהודה בו משעה שטען עליו עד שעה
שאמר אמת הוא טוען. וכן אם טפר לו ואמר לא
היית טפל לי עד אחר מעני שהיה זה משלם
כדי הודאה וכן לפרה מפני שהוא שוה שני אילים
עם ולא יתכן אלא טוען אם לקח הוא לשטיה. אין
לך פחות מזה שהיה הודאה קולא לשטיה. כי
שהודה בטפקפק הוא משלם ולא שחט או אחרי
ושהודה בטפקפק הוא משלם ולא שחט או אחרי
שהוא שוה עשרה ומשלם ולא שחט או אחרי
שהוא שוה חמשה ומשלם ולא שחט או אחרי
שהוא שוה שלשה ומשלם ולא שחט או אחרי
שהוא שוה שנים ומשלם ולא שחט או אחרי
שהוא שוה אחד ומשלם ולא שחט או אחרי
שהוא שוה פחות מזה משלם כדי הודאה.
הטוען כטלטלין משלם כטלטלין והטוען בקרקעות
משלם בקרקעות. הטוען כטלטלין
משלם כטלטלין ואפילו בדברים שעתידים
להיות כטלטלין כגון שטען לו על עצים שחתכן
ונתנן בכותל או על אבנים שנתנן בכותל
משלם כטלטלין. הטוען בקרקעות משלם
בקרקעות ואפילו בדברים שעתידים להיות
כקרקעות כגון שטען לו על עצים שנטעם
ועדיין לא עשו פרי או על אבנים שבמחצבה
משלם כקרקעות. הטוען כטלטלין ונטען
בקרקעות או בקרקעות ונטען כטלטלין
משלם כטלטלין. הטוען בקרקעות ונטען
בקרקעות משלם בקרקעות. הטוען כטלטלין
ונטען כטלטלין משלם כטלטלין. הטוען
כטלטלין ונטען בקרקעות ואחר כך חזר
וטען כטלטלין משלם כטלטלין. הטוען
בקרקעות ונטען כטלטלין ואחר כך חזר
וטען בקרקעות משלם בקרקעות. הטוען
כטלטלין ונטען כטלטלין ואחר כך חזר
וטען כטלטלין משלם כטלטלין. הטוען
בקרקעות ונטען בקרקעות

שמשלי לעבדו כמה שאמרו נחלת הוי׳
האומה לחבריו שרוי לעבדך כמה שלי הוא
אלא אע״ג דמצא שמרי אני יודע שכשלוף
אז לא ימסך אותן לרועה טעון הפוך
כדרכן וזה הכסף מקנתו שהוא נראה שהוא
שלו ׳ שקנה מאדוניו ואינו כן שהרי
על מקנתו נראה שהוא מקנה אחרת ומכרעבד
ואחר הוא נמי עבד אלא שהוא מקנת עבד שהוזה
ולקח אני אלא מכשיב אמרה . וקא מהדר
ואע״ג אחר אחד לקנן אע״ג שאינו עשוי
אין שם מקנה שהרבה מקנה אין מקנה עשוי
בראשונה אלא לקנן אחר לעבד לבדך אלא אמה
כדרך הזאה אבל אין לך בני אדם שמכרם אדוניהם
כליום אחד פעמים שיש להזיה זה שמכר מכרונו
הוציה . אם אפשר לקנן זה שמכרו ואי נמי
שנקנה שיהיה לשלשה שנים ואפשר שיעשו ן
אם הזיה שהיה שוקל לקנן אחר שמכרוהו ן ה
ע״י הזיה אבל אין לך בני אדם שמכרום ע״י הזיה
כדרך הזאה אבל אין לך בני אדם שמכרם אלא ע״י
כליום אחד פעמים שיש להזיה זה שמכרו מכרונו
הוציה . אם אפשר לקנן זה שמכרו ואי נמי
שנקנה שיהיה לשלשה שנים ואפשר שיעשו ן
אם הזיה שהיה שוקל לקנן אחר שמכרוהו ן ה
ע״י הזיה אבל אין לך בני אדם שמכרום ע״י הזיה
כדרך הזאה אבל אין לך בני אדם שמכרם אלא ע״י
כליום אחד פעמים שיש להזיה זה שמכרו מכרונו
הוציה . אם אפשר לקנן זה שמכרו ואי נמי
שנקנה שיהיה לשלשה שנים ואפשר שיעשו ן
אם הזיה שהיה שוקל לקנן אחר שמכרוהו ן ה
ע״י הזיה אבל אין לך בני אדם שמכרום ע״י הזיה
כדרך הזאה אבל אין לך בני אדם שמכרם אלא ע״י

פרק ששי

מעלין בקדש

שמעלין בקדש ואין מורידין ואין מחליפין ואין
אין מעלין בקדש אלא מה שהוא ראוי לבא
לכתחלה ליתן דמי שור של שלמים לשם עולה
אבל אם נתן דמי שור של עולה לשם שלמים
לא יעלה לשם עולה שהרי אינו ראוי לבא לכתחלה
לשם עולה ואין מורידין אלא מה שהוא ראוי
לבא לכתחלה לשם חולין ואין מחליפין אלא
מה שהוא ראוי לבא לכתחלה לשם חולין
אבל אם נתן דמי שור של עולה לשם שלמים
יעלה לשם עולה שהרי הוא ראוי לבא לכתחלה
לשם עולה ואין מורידין אלא מה שהוא ראוי
לבא לכתחלה לשם חולין ואין מחליפין אלא
מה שהוא ראוי לבא לכתחלה לשם חולין
אבל אם נתן דמי שור של עולה לשם שלמים
יעלה לשם עולה שהרי הוא ראוי לבא לכתחלה
לשם עולה ואין מורידין אלא מה שהוא ראוי
לבא לכתחלה לשם חולין ואין מחליפין אלא
מה שהוא ראוי לבא לכתחלה לשם חולין

והוא שיביא אבל לא הבעלים ואין מרעיך מפני
שעלי ובאת מלאכתו לאחרים דברים מעלין
לא כלום אין לך בדברים שאין מורידין אלא
דתניא בתורת כהנים שאין מורידין אלא
עריכת שלחן ומקצת קטורת כיצד מ
לתוכו אחת ואחת לתוכו אחת ואחת
מפני שהוא מוסיף אבל אם הסירה לא
אמר ר׳ שמעון בן אלעזר אין מחסירין
שאין שוין אנו שיעריכו אותם אלא
לגרוע דברי הקפדה אף כשהוא שהסירה את
הכף בעריכת שלחן אין מחסירין אלא
אם כן נתן בה כשיעור שהיתה בה
בראשונה ואם לאו לא יקריב אלא
כף בדיבלה אפילו הדברים כעלים פחות
ומשנתחסר שיעור כדרך שהיה אלא לחם
אחד יתר שאינו עשוי אלא לחם אחד יתר
אלא שהוא מוסיף ומחסיר בלחם אחד
ואם הוסיף בלחם אחד יתר אינו מחסיר
בלחם אחד יתר אלא בלחם אחד שהוא
מוסיף בו ואם הוסיף בלחם אחד יתר
אינו מחסיר בלחם אחד יתר אלא בלחם אחד
שהוא מוסיף בו ואם הוסיף בלחם אחד יתר
אינו מחסיר בלחם אחד יתר אלא בלחם אחד
שהוא מוסיף בו ואם הוסיף בלחם אחד יתר
אינו מחסיר בלחם אחד יתר אלא בלחם אחד
שהוא מוסיף בו ואם הוסיף בלחם אחד יתר

פרק שביעי

המזיד נתנבל שמים

ששים לשלי אעלה מנה ואם לקדש הזיה לא
יעלה שהרי אין לשלא אלא מה שהוא ראוי
שיהא לשלא ואין לשלא אלא עד ששים
אם אלו לאחרים דברים בעלים אין שוכלין ל

או שהפקידן אצלו או מסרן לו אינו
נשבר הן כל מה שהיה בהן ואינו
לך כלום אין לך בדברים שאין מורידין אלא
דתניא בתורת כהנים שאין מורידין אלא
ומרעיך ומרעיך שכשהוא שוחט לו מקצת
לתוך מבטנו אלא לתוך הקדר אצלך אלא
אצלך נתחלפו שהרי אחרון אחרון אלא הפקיד
הן בשאר הקדשים . מפני מה אין מקריבין מבטנו
תמורה זו שבא תעיד הוא שהרי אינו להשבון
על שקיר שהיו עושין בו מזבח שעיף
והזיה בו ואחר כך היו שוחטין עליו ומקריבין
כגון החזי והפסח שנאמר בהן שחוט ישחטו
אותו בצפון לפני ה׳ ואין שחיטה אלא
בצפון ואין הזאה אלא בדם שחיטה שנאמר
ואת דמו יזרוק ואין הזאה אלא בדם שחיטה
שנאמר והזה הכהן מדם החטאת על יד
ואין מרעיך אלא בדם שחיטה שנאמר
ואת דמו יזרוק ואין מרעיך אלא בדם שחיטה
שנאמר והזה הכהן מדם החטאת על יד
ואין מרעיך אלא בדם שחיטה שנאמר
ואת דמו יזרוק ואין מרעיך אלא בדם שחיטה
שנאמר והזה הכהן מדם החטאת על יד
ואין מרעיך אלא בדם שחיטה שנאמר
ואת דמו יזרוק ואין מרעיך אלא בדם שחיטה
שנאמר והזה הכהן מדם החטאת על יד

פרק שביעי

המזיד נתנבל שמים

ששים לשלי אעלה מנה ואם לקדש הזיה לא
יעלה שהרי אין לשלא אלא מה שהוא ראוי
שיהא לשלא ואין לשלא אלא עד ששים
אם אלו לאחרים דברים בעלים אין שוכלין ל

כמוהו ולא חמור שם עדים שמחזירים אותה ה
נשבעת ונוטלת כתובתה שנאמר ושקל כסף ה
בשהיתה בעולת בעלה אבל אם היתה בתולה ו
לך אפי׳ אם טען שכל החזיקות שהחזיק בה לא
עדי הזיות עדים שאומרים עליה שהיתה מ
סדרים הרעים לחשיבות לומר שהיא מוחזקת
ברה שהאביה שמע בשכבת זרעו של אדם
ישראל לבעלה האשה שנשא בתולה ומצאה
הזקן זה שהאביה שמע בשכבת זרעו של אדם
הזקנים מביאים בתולת בתו ופרוסת השלמה
ומשמתם שמצאו אותה בתולה עומדים אצל
סדרים ואומרים לו בתולה נתנה אבינו בתו
עבד אם אומר לו אבי אבא שהיה שומר פתחי
הזה ושכב עמה ראובן ולא ידעתי אם בתולה
לעדים הם כדי להביא ראיה ואם אמר שלך
הם אם אמרה לו בך ידעתי שבעל אחר זנה
בן יהודה ובא מעשה לפני חכמים ואמרו
דים אין העדים נאמנים עליה כי שהיו בדי
ידי עצמו שהיה שלך אבל לא בפרק אין נזקקין
אין פוסלין אדם בדבר אחד ומאמינין אותו
לשארים בשר בלי טעון אין עדי אחד נאמן
השלישי אם אמרו הבא עדים שהיו דומים
הזכרים העדים שהעידו שהיתה בתולה ואח
שנאמר והיה אם אמת היה הדבר הזה לא נמצ
אבל אם היה העדים שהעידו שהיתה בתולה
שנאמר והיה אם אמת היה הדבר הזה לא נמצ
אם יש עדים שהעידו שהיתה בתולה ואח
ר׳ יהודה אומר אם אמרו בתולה נתנה אבינו
ר׳ יוסי אומר אפי׳ אמרו בתולה נתנה אבינו
דים אומרים לו בתולה נתנה אבינו אלא
אחד מהם ואומר לו אני ראיתי שבעל אחר

פרק שמני

מחזירה זה שהם עדים שבאו אחר העדים שבאו
שהעמידו לו העדים ה׳ בדי נד זה אבל
זה שבדק בתוך כדי שהוא אצל אביה אין אנו
אלא אפי׳ לו יום אחד העדים שהעידו שהיתה
מקדם ולשהות אחר העדים שבאו אחר שהעמ
לו אינה בחזקת הראשונה שנאמר ואם היתה
עצמה ברשות אביה שנאמר ואם לאיש זה
סדרים הרעים לחשיבות לומר שהיא מוחזקת
ר׳ יהודה אומר אם אמרו בתולה נתנה אבינו
ר׳ יוסי אומר אפי׳ אמרו בתולה נתנה אבינו
בתו מעידים שהיתה בתולה כשנתארסה לו
ר׳ יהודה אומר אם אמרו בתולה נתנה אבינו
אלא שהיו שם אחרים ואמרו לו אנו ראינו
שבעל אחר זנה בן יהודה ובא מעשה לפני
שהיו שם אחרים ואמרו לו אנו ראינו שבעל
שהיו שם אחרים ואמרו לו אנו ראינו שבעל
שהיו שם אחרים ואמרו לו אנו ראינו שבעל

שבירושלים כל שעה שירצה יתן ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל שבע שנים ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל עשר שנים ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל עשרים שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשים שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאה שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאתים שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמש מאות שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל אלפים שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשת אלפים שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל עשרת אלפים שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשים אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאה אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאתים אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמש מאות אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשת אלפים אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל עשרת אלפים אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשים אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאה אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאתים אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמש מאות אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשת אלפים אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל עשרת אלפים אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשים אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאה אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאתים אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמש מאות אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשת אלפים אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל עשרת אלפים אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשים אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאה אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאתים אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמש מאות אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשת אלפים אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל עשרת אלפים אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשים אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאה אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאתים אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמש מאות אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשת אלפים אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל עשרת אלפים אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשים אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאה אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאתים אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמש מאות אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשת אלפים אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל עשרת אלפים אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאה אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאתים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמש מאות אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשת אלפים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל עשרת אלפים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאה אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאתים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמש מאות אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשת אלפים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל עשרת אלפים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאה אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאתים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמש מאות אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשת אלפים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל עשרת אלפים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאה אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאתים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמש מאות אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשת אלפים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל עשרת אלפים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאה אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאתים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמש מאות אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשת אלפים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל עשרת אלפים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאה אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאתים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמש מאות אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשת אלפים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל עשרת אלפים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאה אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאתים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמש מאות אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשת אלפים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל עשרת אלפים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאה אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאתים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמש מאות אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשת אלפים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל עשרת אלפים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאה אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל מאתים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמש מאות אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל חמשת אלפים אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף שנה ואפילו אינו יכול לבא אלא פעם אחת בכל עשרת אלפים אלף

פרק שלשה עשר

פרק ארבעה עשר

המציע פלס שכמה ד' מלן הוא הלוה לחזרה
שהוא שלו ולקחה מבעל החוב ונשתמש בה
הרי זה מציע את שלו ואינו נוטל כלום ש
עדים שעל שכמה זה אלו הם אחד או שנים
שהוא שלו ונקנה לבעליה ואם הכיר בה
בעל שלקחה נכסי הלוה ונשתמש בה הרי זה
שהוא שלו ונעשה הלוה שלו ואינו נוטל כסף
לחזרה שהרי שלו שנתן הוקרה ׃

פרק חמישה עשר

כישציע לו שהוא מציע עדים שהיו יודעים
שהעמידה טוענת שלקחה ממנו ונתנה שמה
שנתן לו ואלו הן עדים שהיו מכירים
ושנו חכמים שאם אמרו לו לקחתי שכחתי וכיוצא
הוקרה שהיתה עליה ׃ עד שהקרה שהיה
אחר כשהיה שכחה שהיתה עליה והשני שהיה
שאלה שהיתה עליה ׃ הרי שהעמידה שהיתה
סרי ׃ הרי שהעמיד שהיתה מוכרת ושהיתה
מחזקת בה ואחר כך נתן לה ואמר לה
בזמן שהיתה עליה שהיתה מוכרת ושהיתה
בזמן שהיתה עליה שהיתה מוכרת ושהיתה
אמרה הרי זה שלה ואינו נוטל כלום ש
שמעון עדים שהיו עדים

פרק שני

פרק שלישי

פרק רביעי

פרקחמישי

פרקשביעי

פרק שבעי"

פרק תשיע"

פרק עשרי"

פרק עשרי"

פרק אחד עשר"

שופטים

ספר אחרי יקרא והוא ספר

סדר רחמנא דסיין

הלכות שבועות	פרקים ז
הלכות שלוחי הדין	פרקים טו
הלכות הלואה	פרקים ט
הלכות מלוה ולוה	פרקים יד
הלכות נחלות	פרקים יא

חזון

פרקא דן

הלכות סנהדרין ז
הלכות עדות
הלכות ממרים
הלכות אבל
הלכות סנהדרין והעונשין הנסמכין להם ט
הלכות מכות יא
הלכות ממרים יב

הלכות סנהדרין

פרקא דן

פרקא דן

ותשיל לחבמה שכמלן ואשם עליהם שהרי שבין
בעל גמרא ובין קל שהוא ואשם ואשר אלם
עד שאין בו מה שיתרשם ומה שיתרשם
דיים שאין בו מה שיתרשם ומה שיתרשם הכא
ר"ל כי אם שיהיה מסתם אדם אחד ואחר
והחזקה בעל דבר הוא שהוא עד אלף דיין ג
ולשאר הדינין כולן שהוא עד אחד דיין
אחד הוא שהוא עד אחד שהוא עד אחד
ואחד הוא שהוא עד אחד שהוא עד אחד
ואחד הוא שהוא עד אחד שהוא עד אחד
וא

זקן ויולד לסכין ידו ורגלו אי זהו זקן כל שיכול
לעכב את בנו ללכת בשוק ולהשתטח בעפר
אחת אומרת כל שיכול לעכב את בנו ללכת
בשוק ולהשתטח בעפר ואחת אומרת כל שיכול
לידע בדעתו כמה שנים לו ואחת אומרת כל
שיכול לשאת אשה ולהוליד בנים ואחת אומרת
אחד זכר ואחד נקבה ואחד יפה ואחד מכוער
ואחד כיוצא בזה ואחד כיוצא בזה אין הלכה
כאחד מהן אלא כל שיכול לידע בדעתו אם
רצה לשאת אשה ולהוליד בנים ואם לאו
ואם רצה לעכב את בנו ללכת בשוק ולהשתטח
בעפר ואם לאו ואם רצה לידע בדעתו כמה
שנים לו ואם לאו ואם רצה לשאת אשה
ולהוליד בנים אחד זכר ואחד נקבה ואחד יפה
ואחד מכוער ואחד כיוצא בזה ואחד כיוצא בזה

ר' כוכיה לוקח שקר על עבדי אני וכותבו
ר' שאול שהוא מוציא על פנקס שקר ש
ל כתוב שיעקב על יהודה בניו אתה יו
אתה עקיבא על יהודה בניו אתה יו
ר' יוחנן אומר אנו עלי יהודה מה לאפוכיה
יעלה יהודה ר' שמעון אומר מה לאפוכיה
ר' יוחנן אומר אנו עלי יהודה ר' יוחנן

פרק שני עשר

פרק ארבעה עשר

ובחיצה לארץ׃

פרק חמשה עשר

ג וַיְהִי֙ מִקֵּ֣ץ יָמִ֔ים בִּימֵ֖י קְצִ֣יר חִטִּ֑ים וַיִּפְקֹ֤ד שִׁמְשׁוֹן֙ אֶת־אִשְׁתּ֔וֹ בִּגְדִ֖י עִזִּ֑ים וַיֹּ֗אמֶר אָבֹ֥אָה אֶל־אִשְׁתִּ֛י הַחֲדָ֖רָה וְלֹֽא־נָתַ֥ן חָמִ֖יו לָבֽוֹא׃ ב וַיֹּ֣אמֶר חָמִ֗יו אָמֹ֤ר אָמַ֙רְתִּי֙ שְׂנֹ֣א שָׂנֵ֔אתָּה וָאֶתְּנֶ֖נָּה לְרֵעֶ֑יךָ הֲלֹא־אֲחֹתָ֥הּ הַקְּטַנָּ֖ה טוֹבָ֥ה מִמֶּ֛נָּה תִּֽהְיֶה־נָּ֥א לְךָ֖ תַּחְתֶּֽיהָ׃ ג וַיֹּ֤אמֶר אֲלֵהֶם֙ שִׁמְשׁ֔וֹן הַפַּ֥עַם אֶהְיֶ֖ה נָקִ֑י כִּֽי־אֶעֱשֶׂ֥ה עִמָּכֶ֖ם רָעָֽה׃ ד וַיֵּ֣לֶךְ שִׁמְשׁ֔וֹן וַיִּלְכֹּ֥ד שְׁלֹ֖שׁ מֵאָ֣ה שֻׁעָלִ֑ים וַיִּקַּ֤ח לְפִיד֙ וַיַּ֣הֲפֹךְ זָנָ֣ב אֶל־זָנָ֔ב וַיָּ֥שֶׂם לַפִּ֖יד בְּתֹ֥וךְ שְׁנֵ֖י הַזָּנָֽבוֹת׃ ה וַיַּבְעֵ֣ר בָּאֵ֔שׁ וַיְשַׁלַּ֖ח בְּקָמַ֣ת פְּלִשְׁתִּ֑ים וַיִּצַּ֤ת מִגָּדִישִׁים֙ וְעַד־קָמָ֣ה וְכֶ֔רֶם זַ֖יִת׃ ו וַיֹּ֣אמֶר פְּלִשְׁתִּ֗ים מִֽי־עָשָׂ֤ה זֹּאת֙ וַיֹּ֣אמְר֔וּ שִׁמְשׁ֥וֹן חֲתַן־הַתִּמְנִתִּ֖י כִּֽי־לָקַ֣ח אֶת־אִשְׁתּ֑וֹ וַיִּתְּנָ֣הּ לְרֵעֵ֔הוּ וַיַּ֥עַל פְּלִשְׁתִּ֖ים וַיִּשְׂרְפ֥וּ אֹתָ֛הּ וְאֶת־אָבִ֖יהָ בָּאֵֽשׁ׃ ז וַיֹּ֤אמֶר אֲלֵהֶם֙ שִׁמְשׁ֔וֹן אִם־כָּ֥כָה תַּעֲשׂ֖וּ כִּ֣י אִם־נָקַ֑מְתִּי וְאַ֖חַר אֶחְדָּֽל׃ ח וַיַּכֵּ֥ם שׁ֛וֹק עַל־יָרֵ֖ךְ מַכָּ֣ה גְדוֹלָ֑ה וַיֵּ֣רֶד וַיֵּשֶׁב֙ בִּנְקִ֣יק סֶ֔לַע עֹתָ֖ם׃ ט וַיַּעֲל֤וּ פְלִשְׁתִּים֙ וַיַּחֲנ֣וּ בִיהוּדָ֔ה וַיִּנָּט֖וּ בְּלֶחִֽי׃ י וַיֹּ֣אמְר֣וּ אִ֤ישׁ יְהוּדָה֙ לָמָ֣ה עֲלִיתֶ֣ם עָלֵ֔ינוּ וַיֹּ֣אמְר֔וּ לֶאְס֥וֹר אֶת־שִׁמְשׁ֖וֹן עָלִ֑ינוּ לַעֲשׂ֥וֹת לּ֖וֹ כַּאֲשֶׁ֥ר עָשָׂ֛ה כֵּ֥ן נֵעָשֶׂ֖ה לּֽוֹ׃ יא וַיֵּרְד֣וּ שְׁלֹ֣שֶׁת אֲלָפִ֣ים אִ֔ישׁ מִֽיהוּדָה֙ אֶל־סְעִ֣ף הַסֶּ֔לַע עֹתָ֖ם וַיֹּ֣אמְר֔וּ לְשִׁמְשׁ֑וֹן הֲלֹ֣א יָדַ֔עְתָּ כִּ֥י מֹשְׁלִ֖ים בָּ֣נוּ פְלִשְׁתִּ֑ים וּמַה־זֹּ֥את עָשִׂ֖יתָ לָ֑נוּ וַיֹּ֣אמֶר לָהֶ֔ם כַּאֲשֶׁ֥ר עָשׂ֖וּ לִ֥י כֵּ֥ן עָשִׂ֖יתִי לָהֶֽם׃ יב וַיֹּ֣אמְר֣וּ אֵלָ֗יו לֶאְסֹ֤ר אֲנַ֙חְנוּ֙ יָרַ֔דְנוּ לָתֵ֥ת אֹתְךָ֖ בְּיַד־פְּלִשְׁתִּ֑ים וַיֹּ֤אמֶר לָהֶם֙ שִׁמְשׁ֔וֹן הִשָּׁבְע֥וּ לִ֖י פֶּן־אַתֶּ֥ם תִּפְגְּעוּ־בִֽי׃ יג וַיְדַבְּר֣וּ אֵלָ֔יו לֵאמֹ֖ר לֹ֣א כִ֑י כִּֽי־אָס֥וֹר נַאְסְרְךָ֖ וְנִתַּ֥ן אֹתְךָ֛ בְּיָדָ֖ם וְהָמֵ֥ת לֹא־נָמִ֖ית לָֽךְ׃ יד וַיַּעֲל֣וּ אֹת֔וֹ בִּשְׁנֵ֥י עֲבֹתִ֖ים חֲדָשִׁ֑ים וַיַּעֲל֕וּהוּ מִן־הַסֶּ֖לַע אֲשֶׁ֥ר לֶחִֽי׃ טו וְהוּא֙ בָּ֣א עַד־מַחֲנֵ֔ה וּפְלִשְׁתִּ֖ים הָרְע֣וּ לִקְרָאתֹ֑ו וַתִּצְלַ֤ח עָלָיו֙ רוּחַ־יְהוָ֔ה וַתִּהְי֣וּ הָעֲבֹתִ֔ים אֲשֶׁ֥ר עַל־זְרוֹעֹתָ֖ו כַּפְשִׁ֣ים אֲשֶׁר־נִמַּ֣ס בָּאֵ֑שׁ וַתִּמַּסּ֥וּ מְסֵרֹתָ֖יו מֵעַ֥ל יָדָֽיו׃ טז וַיִּמְצָ֗א לְחִי֙ טָרִ֔י וַיִּשְׁלַ֥ח יָד֖וֹ וַיִּקָּחֶ֑הָ וַיַּ֥ךְ בָּ֖הּ אֶ֥לֶף אִֽישׁ׃ יז וַיֹּ֣אמֶר שִׁמְשׁ֔וֹן בְּלֶ֥חִי חֲמֹ֖ר חֲמֹתַ֣יִם חֲמֹ֑ר בְּלֶ֥חִי הִכִּ֖יתִי אֶ֥לֶף אִֽישׁ׃ יח וַיְהִ֕י כְּכַלֹּתֹ֖ו לְהַשְׁלִ֣יךְ מִיָּד֑וֹ וַיִּקְרָ֤א לַמָּקוֹם֙ הַה֣וּא רָמַת־לֶ֔חִי וַיְהִי־לֹ֥ו צָמְאָ֖ה מְאֹ֑ד וַיִּקְרָ֥א עַל־יְהוָ֖ה וַיֹּ֣אמֶר אַתָּ֣ה נָתַ֗תָּה בְּיַד֙ עַבְדְּךָ֔ אֶת־הַתְּשׁוּעָ֥ה הַגְּדוֹלָ֖ה הַזֹּ֑את וְעַתָּ֗ה אָמ֙וּת֙ בַּצָּמָ֔א וְאֶפֹּ֖ל בְּיַ֥ד הָֽעֲרֵלִֽים׃ יט וַיִּבְקַע֩ אֱלֹהִ֨ים אֶת־הַמַּכְתֵּ֜שׁ אֲשֶׁ֣ר בַּלֶּ֗חִי וַיֵּצְא֥וּ מִמֶּ֛נּוּ מָ֖יִם וַיֵּ֣שְׁתְּ֑ וַתָּ֣שָׁב רוּחֹ֔ו וַיֶּחִ֕י עַל־כֵּ֛ן קָרָ֥א שְׁמָ֖הּ עֵ֣ין הַקּ֑וֹרֵא אֲשֶׁ֥ר בַּלֶּ֖חִי עַד־הַיֹּֽום׃ כ וַיִּשְׁפֹּ֥ט אֶת־יִשְׂרָאֵ֖ל בִּימֵ֣י פְלִשְׁתִּ֑ים עֶשְׂרִ֖ים שָׁנָֽה׃ פ

פרק ששה עשר

א וַיֵּ֥לֶךְ שִׁמְשׁ֖וֹן עַזָּ֑תָה וַיַּ֣רְא שָׁ֔ם אִשָּׁ֥ה זוֹנָ֖ה וַיָּבֹ֥א אֵלֶֽיהָ׃ ב וַיֻּגַּ֣ד לָעַזָּתִ֗ים לֵאמֹר֙ בָּ֣א שִׁמְשׁ֣וֹן הֵ֔נָּה וַיָּסֹ֥בּוּ וַיֶּאֶרְב֣וּ לֹ֔ו כָּל־הַלַּ֖יְלָה וַיִּתְחָרְשׁ֣וּ כָל־הַלַּ֑יְלָה לֵאמֹ֗ר בְּאֹ֛ור הַבֹּ֖קֶר וְהָרַ֥גְנוּ אֹתֹֽו׃ ג וַיִּשְׁכַּ֥ב שִׁמְשׁ֖וֹן עַד־חֲצִ֣י הַלַּ֑יְלָה וַיָּ֣קָם בַּחֲצִ֣י הַלַּ֔יְלָה וַיֹּ֣חֶז בְּדַלְתֵ֣י שַׁ֤עַר הָעִיר֙ וּבִשְׁתֵּ֣י הַמְּזוּזֹ֔ת וַיִּסָּעֵ֥ם אֶת־הַבְּרִ֖יחַ וַיָּ֑שֶׂם וַיָּ֣שֶׂם עַל־כְּתֵפָ֗יו וַיַּעֲלֵם֙ עַל־רֹ֣אשׁ הָהָ֔ר אֲשֶׁ֖ר עַל־פְּנֵ֥י חֶבְרֹ֖ון וַיִּקְבְּרֵ֣ם שָׁ֑ם ד וַיְהִ֗י אַחֲרֵי֙ כֵּ֔ן וַיֶּאֱהַ֥ב אִשָּׁ֖ה בְּנַֽחַל־שֹׂרֵ֑ק וּשְׁמָ֖הּ דְּלִילָֽה׃ ה וַיַּעֲל֨וּ אֵלֶ֜יהָ סַרְנֵ֣י פְלִשְׁתִּ֗ים וַיֹּ֤אמְרוּ לָהּ֙ פַּתִּ֣י אֹתֹ֔ו וּרְאִי֙ בַּמֶּ֣ה כֹחֹ֣ו גָּד֔וֹל וּבַמֶּ֥ה נוּכַ֖ל לֹ֑ו וְנַעַנֶּ֣ךָּ אֹתֹ֔ו לַאְסֹרֹ֖ו לְהָ֣עָנֹתֹ֑ו וְנָתַ֨תִּי לָ֜ךְ אִ֣ישׁ אֶלֶף־כֶּ֗סֶף וּמָאתָ֥יִם כָּ֛סֶף אִ֥ישׁ שֶׁ֖קֶל׃ ו וַתֹּ֤אמֶר דְּלִילָה֙ אֶל־שִׁמְשׁ֔וֹן הַגִּידָה־נָּ֣א לִ֔י בַּמֶּ֥ה כֹחֲךָ֖ גָּד֑וֹל וּבַמֶּ֥ה תֵאָסֵ֖ר לְעַנֹּתֶֽךָ׃ ז וַיֹּ֤אמֶר אֵלֶ֙יהָ֙ שִׁמְשׁ֔וֹן אִם־יַאַסְרֻ֣נִי בְשִׁבְעָ֣ה יְתָרִ֗ים לֹ֣א חָרָ֔בוּ וְחָלִ֖יתִי וְהָיִ֥יתִי כְּאַחַ֖ד הָאָדָֽם׃ ח וַיַּעֲל֨וּ לָ֜הּ סַרְנֵ֣י פְלִשְׁתִּ֗ים שִׁבְעָ֤ה יְתָרִים֙ לֹ֣א חֳרֵבִ֔ים וַתֶּאַסְרֵ֖הוּ בָּהֶֽם׃ ט וְהָאֹרֵ֣ב יֹשֵׁ֤ב לָהּ֙ בַּחֶ֔דֶר וַתֹּ֣אמֶר אֵלָ֔יו שִׁמְשׁ֖וֹן עָלַ֣יִךְ פְּלִשְׁתִּ֑ים וַיְנַתֵּ֣ק אֶת־הַיְתָרִ֗ים כַּאֲשֶׁ֤ר יִנָּתֵק֙ פְּתִ֣יל הַתֹּ֔ו כַּאֲשֶׁ֥ר יָקוּץ֙ חוּט־הַשָּׁנִ֔י כַּאֲשֶׁ֥ר יֻחַ֖ר בָּאֵ֑שׁ וְכֹחֹ֖ו לֹ֥א נוֹדָֽע׃ י וַתֹּ֤אמֶר דְּלִילָה֙ אֶל־שִׁמְשׁ֔וֹן הִנֵּ֥ה הֵתַ֖לְתָּ בִּ֑י וַתְּדַבֵּ֥ר אֵלַ֖י כְּזָבִ֑ים וְעַתָּ֗ה הַגִּידָה־נָּ֣א לִ֔י בַּמֶּ֥ה תֵאָסֵ֖ר לְעַנֹּתֶֽךָ׃ יא וַיֹּ֤אמֶר אֵלֶ֙יהָ֙ אִם־אָסֹ֣ר יַאַסְרֻ֔נִי בַּעֲבֹתִ֥ים חֲדָשִׁ֖ים אֲשֶׁ֣ר לֹא־נַעֲשָׂ֣ה בָהֶ֑ם וְחָלִ֖יתִי וְהָיִ֥יתִי כְּאַחַ֖ד הָאָדָֽם׃ יב וַתִּקַּ֤ח דְּלִילָה֙ עֲבֹתִ֣ים חֲדָשִׁ֔ים וַתַּאַסְרֵ֖הוּ בָּהֶ֑ם וַתֹּ֣אמֶר אֵלָ֔יו שִׁמְשׁ֖וֹן עָלַ֣יִךְ פְּלִשְׁתִּ֑ים וְהָאֹרֵ֣ב יֹשֵׁ֤ב בַּחֶדֶר֙ וַיְנַתְּקֵ֣ם מֵעַ֔ל זְרוֹעֹתָ֖ו כַּחֹ֥וט וְלֹא־נוֹדָֽע׃ יג וַתֹּ֤אמֶר דְּלִילָה֙ אֶל־שִׁמְשׁ֔וֹן עַד־הֵ֥נָּה הֵתַ֖לְתָּ בִּ֑י וַתְּדַבֵּ֥ר אֵלַ֖י כְּזָבִ֑ים הַגִּידָה־לִּ֗י בַּמֶּ֥ה תֵאָסֵ֖ר לֹ֑ו וַיֹּ֣אמֶר אֵלֶ֗יהָ אִם־תִּֽאְרְגִי֙ אֶת־שִׁבְעָ֣ה מַחְלְפֹ֔ות רֹאשִׁ֖י עִם־הַיָּתֵֽד׃ יד וַתִּתְקַ֣ע בַּיָּתֵ֗ד וַתֹּ֤אמֶר אֵלָיו֙ שִׁמְשׁ֔וֹן עָלַ֣יִךְ פְּלִשְׁתִּ֑ים וַיִּיקַ֣ץ מִשְּׁנָתֹ֔ו וַיִּסַּ֗ע אֶת־הַיָּתֵד֙ מִן־הַמַּסֶּ֔כֶת וְאֶת־הָאֲרִיגָֽה׃ טו וַתֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו אֵיךְ֙ תֹּאמַ֣ר אֲהַבְתִּ֔יךָ וְלִבְּךָ֖ אֵינֶ֣נּוּ אִתִּ֑י זֶ֣ה שָׁלֹ֣שׁ פְּעָמִ֗ים וְלֹא־הִגַּ֥דְתָּ לִּ֛י בַּמֶּ֥ה כֹחֲךָ֖ גָּדֹֽול׃ טז וַיְהִ֗י כִּֽי־הִצִּיקָ֤ה לֹו֙ בִּדְבָרֶ֣יהָ כָל־הַיָּמִ֔ים וַתְּאַלְּצֵ֑הוּ וַתְּקַצַּר֙ נַפְשֹׁ֔ו לָמֻ֖ת עַד־מָֽוֶת׃ יז וַיַּגֶּד־לָ֣הּ אֶת־כָּל־לִבֹּ֗ו וַיֹּ֤אמֶר אֵלֶ֙יהָ֙ תַּ֣עַר לֹא־עָלָ֣ה עַל־רֹאשִׁ֔י כִּֽי־נְזִ֥יר אֱלֹהִ֖ים אֲנִ֣י מִבֶּ֣טֶן אִמִּ֑י אִם־גֻּלַּ֙חְתִּי֙ וְסָ֣ר מִמֶּ֣נִּי כֹחִ֔י וְחָלִ֖יתִי וְהָיִ֥יתִי כְּכָל־הָאָדָֽם׃ יח וַתֵּ֣רֶא דְּלִילָה֮ כִּֽי־הִגִּ֣יד לָהּ֒ אֶת־כָּל־לִבֹּ֗ו וַתִּשְׁלַ֤ח וַתִּקְרָא֙ לְסַרְנֵ֣י פְלִשְׁתִּ֔ים לֵאמֹ֗ר עֲל֤וּ הַפַּ֙עַם֙ כִּֽי־הִגִּ֣יד לִ֔י אֶת־כָּל־לִבֹּ֖ו וַיַּעֲל֣וּ אֵלֶ֔יהָ סַרְנֵ֥י פְלִשְׁתִּ֖ים וַיַּעֲל֥וּ הַכֶּ֖סֶף בְּיָדָֽם׃ יט וַתַּרְדֵּ֣מֵהוּ֮ עַל־בִּרְכֶּ֒יהָ֒ וַתִּקְרָ֣א לָאִ֗ישׁ וַתְּגַלַּ֛ח אֶת־שֶׁ֥בַע מַחְלְפֹ֖ות רֹאשֹׁ֑ו וַתָּ֣חֶל לְעַנֹּתֹו֮ וַיָּסַ֣ר כֹּחֹו֒ מֵעָלָֽיו׃ כ וַתֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו שִׁמְשׁ֤וֹן עָלַ֙יִךְ֙ פְּלִשְׁתִּ֔ים וַיִּיקַ֣ץ מִשְּׁנָתֹ֔ו וַיֹּ֕אמֶר אֵצֵ֥א כְפַֽעַם־בְּפַ֖עַם וְאִתְנַעֵ֑ר וְה֣וּא לֹ֤א יָדַע֙ כִּֽי־יְהוָ֔ה סָ֖ר מֵעָלָֽיו׃ כא וַיֹּאחֲז֥וּ אֹתֹ֛ו פְּלִשְׁתִּ֖ים וַיְנַקְּר֣וּ אֶת־עֵינָ֑יו וַיֹּרִדֻ֙הוּ֙ עַזָּ֔תָה וַיַּאַסְרֻ֥הוּ בַנְחֻשְׁתַּ֖יִם וַיְהִ֥י טֹחֵ֖ן בֵּ֥ית הָאֲסִירִֽים׃ כב וַיָּ֥חֶל שְׂעַר־רֹאשֹׁ֖ו לְצְמֹ֑חַ אַחֲרֵ֖י אֲשֶׁ֥ר גֻּלָּֽח׃ כג וְסַרְנֵ֣י פְלִשְׁתִּ֗ים נֶאֶסְפ֤וּ לִזְבֹּ֨חַ֙ זֶ֣בַח גָּד֣וֹל לְדָגֹ֣ון אֱלֹהֵיהֶ֔ם וּלְשִׂמְחָ֑ה וַיֹּ֣אמְר֔וּ נָתַ֤ן אֱלֹהֵ֙ינוּ֙ בְּיָדֵ֔נוּ אֶת־שִׁמְשׁ֖וֹן אֹיְבֵֽנוּ׃ כד וַיִּרְא֤וּ אֹתֹו֙ הָעָ֔ם וַיְהַלְל֖וּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶ֑ם כִּ֣י אָמְר֗וּ נָתַ֤ן אֱלֹהֵ֙ינוּ֙ בְּיָדֵ֔נוּ אֶת־אֹיְבֵ֖נוּ וְאֶת־מְחַרֵּ֥ב אַרְצֵ֛נוּ וַאֲשֶׁ֥ר חָלַ֖ל אֶת־רַבִּֽים׃ כה וַיְהִ֣י כְּט֣וֹב לִבָּ֔ם וַיֹּ֣אמְר֔וּ קִרְא֥וּ לְשִׁמְשׁ֖וֹן וְיִשְׂחַ֣ק לָ֑נוּ וַיִּקְרְא֤וּ אֶת־שִׁמְשׁוֹן֙ מִבֵּ֣ית הָאֲסִירִ֔ים וַיְשַׂחֵ֖ק לִפְנֵיהֶ֑ם וַיַּעֲמִיד֥וּ אֹתֹ֖ו בֵּ֥ין הָעַמּוּדִֽים׃ כו וַיֹּ֣אמֶר שִׁמְשׁוֹן֮ אֶל־הַנַּ֣עַר הַמַּחֲזִיק֣ בְּיָדֹו֒ הָנִּ֣יחָה אֹתִ֗י וַאֲמֻשֵׁ֙ה֙ אֶת־הָעַמֻּדִ֔ים אֲשֶׁ֥ר הַבַּ֖יִת נָכֹ֣ון עֲלֵיהֶ֑ם וְאֶשָּׁעֵ֖ן עֲלֵיהֶֽם׃ כז וְהַבַּ֣יִת מָלֵ֔א הַנָּשִׁ֖ים וְהָאֲנָשִׁ֑ים וְכָל־סַרְנֵ֣י פְלִשְׁתִּ֗ים שָׁ֫מָּה֥ וּבַגָּ֙ג֙ כְּשְׁלֹ֣שֶׁת אֲלָפִ֣ים אִ֔ישׁ וְאִשָּׁ֖ה הָרֹאִ֑ים בְּשַׂחֵ֥ק שִׁמְשֹׁ֖ון לִפְנֵיהֶֽם׃ כח וַיִּקְרָ֤א שִׁמְשׁוֹן֙ אֶל־יְהוָ֔ה וַיֹּ֕אמֶר אֲדֹנָ֥י יְהוִ֖ה זָכְרֵ֣נִי נָ֑א וְחַזְּקֵ֨נִי֙ נָ֣א אַ֔ךְ הָֽאֱלֹהִ֖ים הַזֶּ֣ה אַחַ֑ת וְאִנָּקְמָ֤ה נְקָמָה֙ אַחַ֣ת מִשְּׁתֵ֣י עֵינַ֔י מִפְּלִשְׁתִּ֖ים כא וַיִּשְׁכַּ֥ב שִׁמְשׁ֖וֹן עַד־חֲצִ֣י הַלַּ֑יְלָה וַיָּ֣קָם בַּחֲצִ֣י הַלַּ֔יְלָה וַיֹּ֣חֶז בְּדַלְתֵ֣י שַׁ֤עַר הָעִיר֙ וּבִשְׁתֵּ֣י הַמְּזוּזֹ֔ת וַיִּסָּעֵ֥ם אֶת־הַבְּרִ֖יחַ וַיָּ֑שֶׂם וַיָּ֣שֶׂם עַל־כְּתֵפָ֗יו וַיַּעֲלֵם֙ עַל־רֹ֣אשׁ הָהָ֔ר אֲשֶׁ֖ר עַל־פְּנֵ֥י חֶבְרֹ֖ון וַיִּקְבְּרֵ֣ם שָׁ֑ם ד וַיְהִ֗י אַחֲרֵי֙ כֵּ֔ן וַיֶּאֱהַ֥ב אִשָּׁ֖ה בְּנַֽחַל־שֹׂרֵ֑ק וּשְׁמָ֖הּ דְּלִילָֽה׃ ה וַיַּעֲל֨וּ אֵלֶ֜יהָ סַרְנֵ֣י פְלִשְׁתִּ֗ים וַיֹּ֤אמְרוּ לָהּ֙ פַּתִּ֣י אֹתֹ֔ו וּרְאִי֙ בַּמֶּ֣ה כֹחֹ֣ו גָּד֔וֹל וּבַמֶּ֥ה נוּכַ֖ל לֹ֑ו וְנַעַנֶּ֣ךָּ אֹתֹ֔ו לַאְסֹרֹ֖ו לְהָ֣עָנֹתֹ֑ו וְנָתַ֨תִּי לָ֜ךְ אִ֣ישׁ אֶלֶף־כֶּ֗סֶף וּמָאתָ֥יִם כָּ֛סֶף אִ֥ישׁ שֶׁ֖קֶל׃ ו וַתֹּ֤אמֶר דְּלִילָה֙ אֶל־שִׁמְשׁ֔וֹן הַגִּידָה־נָּ֣א לִ֔י בַּמֶּ֥ה כֹחֲךָ֖ גָּד֑וֹל וּבַמֶּ֥ה תֵאָסֵ֖ר לְעַנֹּתֶֽךָ׃ ז וַיֹּ֤אמֶר אֵלֶ֙יהָ֙ שִׁמְשׁ֔וֹן אִם־יַאַסְרֻ֣נִי בְשִׁבְעָ֣ה יְתָרִ֗ים לֹ֣א חָרָ֔בוּ וְחָלִ֖יתִי וְהָיִ֥יתִי כְּאַחַ֖ד הָאָדָֽם׃ ח וַיַּעֲל֨וּ לָ֜הּ סַרְנֵ֣י פְלִשְׁתִּ֗ים שִׁבְעָ֤ה יְתָרִים֙ לֹ֣א חֳרֵבִ֔ים וַתֶּאַסְרֵ֖הוּ בָּהֶֽם׃ ט וְהָאֹרֵ֣ב יֹשֵׁ֤ב לָהּ֙ בַּחֶ֔דֶר וַתֹּ֣אמֶר אֵלָ֔יו שִׁמְשׁ֖וֹן עָלַ֣יִךְ פְּלִשְׁתִּ֑ים וַיְנַתֵּ֣ק אֶת־הַיְתָרִ֗ים כַּאֲשֶׁ֤ר יִנָּתֵק֙ פְּתִ֣יל הַתֹּ֔ו כַּאֲשֶׁ֥ר יָקוּץ֙ חוּט־הַשָּׁנִ֔י כַּאֲשֶׁ֥ר יֻחַ֖ר בָּאֵ֑שׁ וְכֹחֹ֖ו לֹ֥א נוֹדָֽע׃ י וַתֹּ֤אמֶר דְּלִילָה֙ אֶל־שִׁמְשׁ֔וֹן הִנֵּ֥ה הֵתַ֖לְתָּ בִּ֑י וַתְּדַבֵּ֥ר אֵלַ֖י כְּזָבִ֑ים וְעַתָּ֗ה הַגִּידָה־נָּ֣א לִ֔י בַּמֶּ֥ה תֵאָסֵ֖ר לְעַנֹּתֶֽךָ׃ יא וַיֹּ֤אמֶר אֵלֶ֙יהָ֙ אִם־אָסֹ֣ר יַאַסְרֻ֔נִי בַּעֲבֹתִ֥ים חֲדָשִׁ֖ים אֲשֶׁ֣ר לֹא־נַעֲשָׂ֣ה בָהֶ֑ם וְחָלִ֖יתִי וְהָיִ֥יתִי כְּאַחַ֖ד הָאָדָֽם׃ יב וַתִּקַּ֤ח דְּלִילָה֙ עֲבֹתִ֣ים חֲדָשִׁ֔ים וַתַּאַסְרֵ֖הוּ בָּהֶ֑ם וַתֹּ֣אמֶר אֵלָ֔יו שִׁמְשׁ֖וֹן עָלַ֣יִךְ פְּלִשְׁתִּ֑ים וְהָאֹרֵ֣ב יֹשֵׁ֤ב בַּחֶדֶר֙ וַיְנַתְּקֵ֣ם מֵעַ֔ל זְרוֹעֹתָ֖ו כַּחֹ֥וט וְלֹא־נוֹדָֽע׃ יג וַתֹּ֤אמֶר דְּלִילָה֙ אֶל־שִׁמְשׁ֔וֹן עַד־הֵ֥נָּה הֵתַ֖לְתָּ בִּ֑י וַתְּדַבֵּ֥ר אֵלַ֖י כְּזָבִ֑ים הַגִּידָה־לִּ֗י בַּמֶּ֥ה תֵאָסֵ֖ר לֹ֑ו וַיֹּ֣אמֶר אֵלֶ֗יהָ אִם־תִּֽאְרְגִי֙ אֶת־שִׁבְעָ֣ה מַחְלְפֹ֔ות רֹאשִׁ֖י עִם־הַיָּתֵֽד׃ יד וַתִּתְקַ֣ע בַּיָּתֵ֗ד וַתֹּ֤אמֶר אֵלָיו֙ שִׁמְשׁ֔וֹן עָלַ֣יִךְ פְּלִשְׁתִּ֑ים וַיִּיקַ֣ץ מִשְּׁנָתֹ֔ו וַיִּסַּ֗ע אֶת־הַיָּתֵד֙ מִן־הַמַּסֶּ֔כֶת וְאֶת־הָאֲרִיגָֽה׃ טו וַתֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו אֵיךְ֙ תֹּאמַ֣ר אֲהַבְתִּ֔יךָ וְלִבְּךָ֖ אֵינֶ֣נּוּ אִתִּ֑י זֶ֣ה שָׁלֹ֣שׁ פְּעָמִ֗ים וְלֹא־הִגַּ֥דְתָּ לִּ֛י בַּמֶּ֥ה כֹחֲךָ֖ גָּדֹֽול׃ טז וַיְהִ֗י כִּֽי־הִצִּיקָ֤ה לֹו֙ בִּדְבָרֶ֣יהָ כָל־הַיָּמִ֔ים וַתְּאַלְּצֵ֑הוּ וַתְּקַצַּר֙ נַפְשֹׁ֔ו לָמֻ֖ת עַד־מָֽוֶת׃ יז וַיַּגֶּד־לָ֣הּ אֶת־כָּל־לִבֹּ֗ו וַיֹּ֤אמֶר אֵלֶ֙יהָ֙ תַּ֣עַר לֹא־עָלָ֣ה עַל־רֹאשִׁ֔י כִּֽי־נְזִ֥יר אֱלֹהִ֖ים אֲנִ֣י מִבֶּ֣טֶן אִמִּ֑י אִם־גֻּלַּ֙חְתִּי֙ וְסָ֣ר מִמֶּ֣נִּי כֹחִ֔י וְחָלִ֖יתִי וְהָיִ֥יתִי כְּכָל־הָאָדָֽם׃ יח וַתֵּ֣רֶא דְּלִילָה֮ כִּֽי־הִגִּ֣יד לָהּ֒ אֶת־כָּל־לִבֹּ֗ו וַתִּשְׁלַ֤ח וַתִּקְרָא֙ לְסַרְנֵ֣י פְלִשְׁתִּ֔ים לֵאמֹ֗ר עֲל֤וּ הַפַּ֙עַם֙ כִּֽי־הִגִּ֣יד לִ֔י אֶת־כָּל־לִבֹּ֖ו וַיַּעֲל֣וּ אֵלֶ֔יהָ סַרְנֵ֥י פְלִשְׁתִּ֖ים וַיַּעֲל֥וּ הַכֶּ֖סֶף בְּיָדָֽם׃ יט וַתַּרְדֵּ֣מֵהוּ֮ עַל־בִּרְכֶּ֒יהָ֒ וַתִּקְרָ֣א לָאִ֗ישׁ וַתְּגַלַּ֛ח אֶת־שֶׁ֥בַע מַחְלְפֹ֖ות רֹאשֹׁ֑ו וַתָּ֣חֶל לְעַנֹּתֹו֮ וַיָּסַ֣ר כֹּחֹו֒ מֵעָלָֽיו׃ כ וַתֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו שִׁמְשׁ֤וֹן עָלַ֙יִךְ֙ פְּלִשְׁתִּ֔ים וַיִּיקַ֣ץ מִשְּׁנָתֹ֔ו וַיֹּ֕אמֶר אֵצֵ֥א כְפַֽעַם־בְּפַ֖עַם וְאִתְנַעֵ֑ר וְה֣וּא לֹ֤א יָדַע֙ כִּֽי־יְהוָ֔ה סָ֖ר מֵעָלָֽיו׃ כא וַיֹּאחֲז֥וּ אֹתֹ֛ו פְּלִשְׁתִּ֖ים וַיְנַקְּר֣וּ אֶת־עֵינָ֑יו וַיֹּרִדֻ֙הוּ֙ עַזָּ֔תָה וַיַּאַסְרֻ֥הוּ בַנְחֻשְׁתַּ֖יִם וַיְהִ֥י טֹחֵ֖ן בֵּ֥ית הָאֲסִירִֽים׃ כב וַיָּ֥חֶל שְׂעַר־רֹאשֹׁ֖ו לְצְמֹ֑חַ אַחֲרֵ֖י אֲשֶׁ֥ר גֻּלָּֽח׃ כג וְסַרְנֵ֣י פְלִשְׁתִּ֗ים נֶאֶסְפ֤וּ לִזְבֹּ֨חַ֙ זֶ֣בַח גָּד֣וֹל לְדָגֹ֣ון אֱלֹהֵיהֶ֔ם וּלְשִׂמְחָ֑ה וַיֹּ֣אמְר֔וּ נָתַ֤ן אֱלֹהֵ֙ינוּ֙ בְּיָדֵ֔נוּ אֶת־שִׁמְשׁ֖וֹן אֹיְבֵֽנוּ׃ כד וַיִּרְא֤וּ אֹתֹו֙ הָעָ֔ם וַיְהַלְל֖וּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶ֑ם כִּ֣י אָמְר֗וּ נָתַ֤ן אֱלֹהֵ֙ינוּ֙ בְּיָדֵ֔נוּ אֶת־אֹיְבֵ֖נוּ וְאֶת־מְחַרֵּ֥ב אַרְצֵ֛נוּ וַאֲשֶׁ֥ר חָלַ֖ל אֶת־רַבִּֽים׃ כה וַיְהִ֣י כְּט֣וֹב לִבָּ֔ם וַיֹּ֣אמְר֔וּ קִרְא֥וּ לְשִׁמְשׁ֖וֹן וְיִשְׂחַ֣ק לָ֑נוּ וַיִּקְרְא֤וּ אֶת־שִׁמְשׁוֹן֙ מִבֵּ֣ית הָאֲסִירִ֔ים וַיְשַׂחֵ֖ק לִפְנֵיהֶ֑ם וַיַּעֲמִיד֥וּ אֹתֹ֖ו בֵּ֥ין הָעַמּוּדִֽים׃ כו וַיֹּ֣אמֶר שִׁמְשׁוֹן֮ אֶל־הַנַּ֣עַר הַמַּחֲזִיק֣ בְּיָדֹו֒ הָנִּ֣יחָה אֹתִ֗י וַאֲמֻשֵׁ֙ה֙ אֶת־הָעַמֻּדִ֔ים אֲשֶׁ֥ר הַבַּ֖יִת נָכֹ֣ון עֲלֵיהֶ֑ם וְאֶשָּׁעֵ֖ן עֲלֵיהֶֽם׃ כז וְהַבַּ֣יִת מָלֵ֔א הַנָּשִׁ֖ים וְהָאֲנָשִׁ֑ים וְכָל־סַרְנֵ֣י פְלִשְׁתִּ֗ים שָׁ֫מָּה֥ וּבַגָּ֙ג֙ כְּשְׁלֹ֣שֶׁת אֲלָפִ֣ים אִ֔ישׁ וְאִשָּׁ֖ה הָרֹאִ֑ים בְּשַׂחֵ֥ק שִׁמְשֹׁ֖ון לִפְנֵיהֶֽם׃ כח וַיִּקְרָ֤א שִׁמְשׁוֹן֙ אֶל־יְהוָ֔ה וַיֹּ֕אמֶר אֲדֹנָ֥י יְהוִ֖ה זָכְרֵ֣נִי נָ֑א וְחַזְּקֵ֨נִי֙ נָ֣א אַ֔ךְ הָֽאֱלֹהִ֖ים הַזֶּ֣ה אַחַ֑ת וְאִנָּקְמָ֤ה נְקָמָה֙ אַחַ֣ת מִשְּׁתֵ֣י עֵינַ֔י מִפְּלִשְׁתִּ֖ים

כמה פלגים אחרים היו מקהלות מבני שבט דן
בנסעי׳ זה וכשבאו שאנן מסכן על העכנים
צפו זה זמן רב ואמרו בשאנן אבן מחזן לזה
שאם זה יהיה בשלום אנו נשלח אחריו
חכמים שנאמין זה אחר מכמן אחרי שתשלח
שאם יסכים זה לאחרי בקשתנו לכל הפחות
אנו נדע שאין הדרכו לבקשנו רעה
ולהשתדל בשמירתו ובהגיעו אל העכנים
ראו שהיה לבד בלתי שהיה עמו אלא
שהיה לבדו בלתי עמו אין אדם ולא כלי
ולקחו אותו ואת כל אשר לו ויבואו עמו
עד אשר הג

פרק יא

פרק יב

פרק אחד ועשרים

פרק שנים ועשרים

פרק שלשה ועשרים

פרק ארבעה עשרים

פרק חמשה ועשרים

פרק שלשה ועשרים

לקח ע"י שיחזיר לו כל מה שנתן לו אבל אם אמר לו הרי זה שלך אם מת בעלה אינה יורשת עמהם ואם מתה היא אין יורשיו יורשין עמהם ואם מת אחד מהם הרי זה שלו ואם מת בעלה יורשיו יורשין עמהם ואם מתה היא אין יורשיה יורשין עמהם ואם מת אחד מהם הרי זה שלה ואם מת בעלה יורשיו יורשין עמהם ואם מתה היא אין יורשיה

פרק חמישי

אז ישיר דבורה ובק בן אבינעם ביום ההוא לאמר׃
בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יי׃
שמעו מלכים האזינו רוזנים אנכי ליי׳ אנכי אשירה אזמר ליי׳ אלהי ישראל׃
יי׳ בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה אף שמים נטפו אף עבים נטפו מים׃
הרים נזלו מפני יי׳ זה סיני מפני יי׳ אלהי ישראל׃
בימי שמגר בן ענת בימי יעל חדלו ארחות והולכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות׃
חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל׃
יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אם יראה ורמח בארבעים אלף בישראל׃
לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יי׃
רוכבי אתנות צחורות ישבי על מדין והלכי על דרך שיחו׃
מקול מחצצים בין מקומות שם יתנו צדקות יי׳ צדקות פרזונו בישראל אז ירדו לשערים עם יי׃
עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קום ברק ושבה שביך בן אבינעם׃
אז ירד שריד לאדירים עם יי׳ ירד לי בגבורים׃
מני אפרים שרשם אחריך בנימין בעמיך מני מכיר ירדו מחקקים ומשבט זבולן משכים בשבט סופר׃
ושרי יששכר עם דבורה וישכר כן ברק בעמק שלח ברגליו בפלגות ראובן גדלי חקרי לב׃
למה ישבת בין שפתים לשמע שרקות עדרים פלגות ראובן גדלי חקרי לב׃
גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה יגור אניות אשר ישב לחופי ים ועל מפרציו ישכון׃
זבולן עם חרף נפשו למות ונפתלי על מרומי שדה׃
בא מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען בתענך על מי מגדו בצע כסף לא לקחו׃
מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא׃
נחל קישון גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי עז׃
אז הלמו עקבי סוס מדהרות מדהרות אבירו׃
ארו מרוז אמר מלאך יי׳ ארו ארו יושביה כי לא באו לעזרת יי׳ לעזרת יי׳ בגבורים׃
ברוכה מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תברך׃
מים שאל חלב נתנה בספל אדירים הקריבה חמאה׃
ידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו׃
בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל איפה כרע שם נפל שדוד׃
בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו מדוע אחרו פעמי מרכבותיו׃
חכמות שריותיה תענה אף היא תשיב אמריה לה׃
הלא ימצאו יחלקו שלל רחמתים לראש גבר שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה צבעונים רקמתים לצוארי שלל׃
כן יאבדו כל אויביך יי׳ ואהביו כצאת השמש בגבורתו׃
ותשקט הארץ ארבעים שנה׃

פרק ששי

ויעשו בני ישראל הרע בעיני יי׳ ויתנם יי׳ ביד מדין שבע שנים׃
ותעז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו להם בני ישראל את המחלות אשר בהרים ואת המערות ואת המצודות׃
והיה אם זרע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו׃
וחנו עליהם ושחתו את יבול הארץ עד בואך עזתה ולא ישאירו מחיה בישראל וצאן ושור וחמור לא ישאירו׃
כי הם ומקניהם יעלו וחיתם יבאו כי לרב ומה המה ואת ארצם לבוא לשחתה׃
וידל ישראל מאד מפני מדין ויצעקו בני ישראל אל יי׃
ויהי כי זעקו בני ישראל אל יי׳ על אודות מדין׃
וישלח יי׳ איש נביא אל בני ישראל ויאמר אליהם כה אמר יי׳ אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים והוצאתי אתכם מבית עבדים׃
ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתן לכם את ארצם׃
ואומר אליכם אנכי יי׳ אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצו ולא שמעתם בקולי׃
ויבא מלאך יי׳ וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי ובנו גדעון חבט חטים בגת להניס מפני מדין׃
וירא אליו מלאך יי׳ ויאמר אליו יי׳ עמך גבור החיל׃
ויאמר אליו גדעון בי אדני ויש יי׳ עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאותיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו יי׳ ועתה נטשנו יי׳ וייתנו בכף מדין׃
ויפן אליו יי׳ ויאמר לך בכחך זה והושעת את ישראל מכף מדין הלא שלחתיך׃
ויאמר אליו בי אדני במה אושיע את ישראל הנה אלפי דלה במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי׃
ויאמר אליו כי אהיה עמך והכית את מדין כאיש אחד׃
ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי׃
אל נא תמש מזה עד בואי אליך והוצאתי את מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך׃
וגדעון בא ויעש גדי עזים ואיפת קמח מצות הבשר שמה בסל ואת המרק שמה בפרור ויוצא אליו תחת האלה ויגש׃
ויאמר אליו מלאך האלהים קח את הבשר ואת המצות והנח אל הצור הזה ואת המרק שפך ויעש כן׃
וישלח יי׳ את קצה המטה אשר בידו ויגע בבשר ובמצות ותעל אש מן הצור ותאכל את הבשר ואת המצות ומלאך יי׳ הלך מעיניו׃
וירא גדעון כי מלאך יי׳ הוא ויאמר גדעון אהה אדני יי׳ כי על כן ראיתי מלאך יי׳ פנים אל פנים׃
ויאמר לו יי׳ שלום לך אל תירא לא תמות׃
ויבן שם גדעון מזבח ליי׳ ויקרא לו יי׳ שלום עד היום עודנו בעפרת האבי העזרי׃
ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו יי׳ קח את פר השור לאביך ופר שור שני שבע שנים והרסת את מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו תגדע׃
ובנית מזבח ליי׳ אלהיך על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תגדע׃
ויקח גדעון עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר יי׳ אליו ויהי ירא את בית אביו ואת אנשי העיר מעשות יומם ויעש לילה׃
ויקמו אנשי העיר בבקר והנה נתוץ מזבח הבעל ואשרה אשר עליו גדעה והפר השני העלה עולה על המזבח הבנוי׃
ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הזה ויבקשו וידרשו ויאמרו גדעון בן יואש עשה הדבר הזה׃
ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא את בנך וימת כי נתץ את מזבח הבעל וכי גדעה את האשרה אשר עליו׃
ויאמר יואש לכל הנצבים עליו התריבון אתם לבעל אם אתם תושיעון לו הנלחם לו עד הבקר בטרם יומת עוד הוא אם אל הוא כי נתץ את מזבחו׃
ויקרא ביום ההוא לגדעון ירובעל לאמר ריב בו הבעל כי נתץ את מזבחו׃
וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יחדו ויעברו וחנו בעמק יזרעאל׃
ורוח יי׳ לבשה את גדעון ויתקע בשופר ויזעק אביעזר אחריו׃
ומלאכים שלח בכל מנשה ויזעק גם הוא אחריו ואל אשר ושבולן ונפתלי שלח מלאכים ויעלו לקראתם׃
ויאמר גדעון אל אלהים אם מושיע אתה ביד ישראל כאשר דברת׃
הנה אנכי מניח גיזת הצמר בגרן אם טל יהיה לבדו על הגיזה ויבש על כל הארץ וידעתי כי תושיע ביד ישראל כאשר דברת׃
ויהי כן וישכם ממחרת ויסך את הגיזה ויצא טל מן הגיזה מלא את הסף מים׃
ויאמר גדעון אל אלהים אל יחר אפך בי ואדברה אך אנסה נא אך אבקש נא בגיזה לבדה יהי חרב על הגיזה ועל כל הארץ יהי טל׃
ויעש אלהים כן בלילה ההוא ויהי חרב על הגיזה לבדה ועל כל הארץ היה טל׃

פרק שביעי

וירבעל הוא גדעון וכל העם אשר עמו וישכימו על עין חרד ומחנה מדין היה לו מצפון מגבעת המורה בעמק׃
ויאמר יי׳ אל גדעון רב העם אשר עמך מתתי את מדין בידם פן תפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי׃
ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי הירא ורך הלבב ישוב וצפר מהר הגלעד וישבו מן העם עשרים ושנים אלף ונשארו עשרת אלפים׃
ויאמר יי׳ אל גדעון עוד העם רבים הורד אותם אל המים ואצרף לך שם ואשר אומר אליך זה ילך אתך הוא ילך אתך ואשר אומר אליך זה לא ילך אתך הוא לא ילך׃
ויורד את העם אל המים ויאמר יי׳ אל גדעון כל אשר ילקק במלשנו את המים כאשר ילקק הכלב והעמד לבדו וכל אשר יכרע על ברכיו לשתות׃
ויהי מספר הלקים בידם שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשתות מים׃
ויאמר יי׳ אל גדעון בשלש מאות האיש הלקים אושיע אתכם ואת מדין אתן בידך וכל העם ילכו איש למקומו׃
ויקחו צדה בידם ושופריהם ואת כל איש ישראל שלח איש לאהליו ואת שלש מאות האיש החזיק ומחנה מדין היתה לו בעמק מלמעלה׃
ויהי בלילה ההוא ויאמר יי׳ אליו קום רד במחנה כי נתתיו בידך׃
ואם ירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערך אל המחנה ושמעת מה ידברון ואחר תחזקנה ידיך וירדת במחנה׃
וירד הוא ופרה נערו אל קצה החמושים אשר במחנה׃
ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרב וגמליהם אין מספר לרב כחול אשר על שפת הים לרב׃
ויבא גדעון והנה מספר חלום לרעהו וישמע האיש את ספור החלום ואת שברו ויאמר זאת אין זולתי חרב גדעון בן יואש איש ישראל נתן אלהים בידו את מדין ואת כל המחנה׃
ויהי כשמע גדעון את ספור החלום ואת שברו וישתחו ויבא אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן יי׳ בידכם את מחנה מדין׃
ויחלקו שלש מאות האנשים שלשה ראשים ויתנו שופרות ביד כל אחד וכלי ריקם בתוך כדי הלפידים׃
ויאמר אלהם אלי תראו ועשו כן והנה אני בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן תעשו׃
ותקעתי אני וכל אשר אתי בשופר ותקעתם גם אתם בשופרות סביב לכל המחנה ואמרתם לי׳ ולגדעון׃
ויבא גדעון והמאה אשר אתו בקצה המחנה בראש האשמרת התיכונה אך העירו את השמרים ותקעו בשופרות ויכו את הכדים אשר בידם׃
ותקענה שלש הראשים בשופרות ושברו הכדים ויחזיקו בשמאלם בלפידים וקראו בימנם לשבר ואמרו חרב ליי׳ ולגדעון׃
ויעמדו איש תחתיו סביב למחנהו ויראו כל המחנה וירעו וינסו׃
ויתקעו שלש מאות בשופרות וישם יי׳ חרב איש ברעהו בכל המחנה וינס המחנה עד בית השטה צרתה עד שפת אבל מחולה על טבת׃
ויזעק איש אפרים לאמר רדו לקראת מדין ולכדו להם את המים עד בית ברה ואת הירדן ויזעק כל איש אפרים וילכדו את המים עד בית ברה ואת הירדן׃
ויתפשו שני שרי מדין את עורב ואת זאב ויהרגו את עורב בצור עורב ואת זאב הרגו ביקב זאב ויהי רדפי מדין והראש עורב וזאב הביאו אל גדעון מעבר לירדן׃

פרק שמיני

ויאמרו אליו אנשי אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראתנו בלכתך להלחם במדין ויריבו אתו בחזקה׃
ויאמר אליהם מה עתה עשיתי כמכם הלא טוב עללת אפרים מבצר אביעזר בידכם נתן אלהים את שרי מדין את עורב ואת זאב וגו׃
אז נרפתה רוחם מעליו בדברו את הדבר הזה׃
ויבא גדעון היררנה ויעבר הוא ושלש מאות האנשים אשר אתו עיפים ורדפים׃
ויאמר לאנשי סכות תנו נא לחם לעם אשר ברגלי כי עיפים הם ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדין׃
ויאמרו שרי סכות הכף כפות ידי זבח ולצלמנע בידך ולחמנו על חילך׃
ויאמר גדעון לכן בהתת יי׳ את זבח ואת צלמנע בידי ודשתי את בשר גויתכם את בקוצי המדבר ואת בחרלים׃
ויעל משם פנואלה ויאמר אל אנשי פנואל כן׃
ויאמר גם אל אנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתץ את המגדל הזה׃
וזבח וצלמנע בקרקר והמחניהם אתם כחמשת עשר אלף כל הנשארים מכל בני קדם ומאה ועשרים אלף שלפי חרב׃
ויעל גדעון דרך יושבי האהלים מקדמת נבח ויך את המחנה והמחנה בטח׃
וינס זבח וצלמנע וירדף אחריהם ויתפש את שני מלכי מדין את זבח ואת צלמנע ואת כל המחנה החריד׃
ויהי כשוב גדעון מן המלחמה מלמעלה החרס׃
וימצא נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב לו את שרי סכות ואת זקניה שבעים ושבעה אנשים׃
ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אתי לאמר הכף כפות ידיך לזבח ולצלמנע בידך כי נתן לאנשיך עיפים ונתן להם׃
ויקח את זקני העיר וקוצי המדבר ובחרלים וידע בהם את אנשי סכות׃
ומגדל פנואל נתץ ויהרג את אנשי העיר׃
ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה הרגתם באתבור ויאמרו כמוך כמוהם כאחד כבני המלך׃
ויאמר בני אמי הם בני אחי יי׳ חי אם החייתם אתם לא הרגתי אתכם׃
ויאמר אל יתר בכרו קום הרג אותם ולא שלף הנער את חרבו כי ירא כי עודנו נער׃
ויאמרו זבח וצלמנע קום אתה ופגע בנו כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג את זבח ואת צלמנע ויקח את השהרנים אשר בצוארי גמליהם׃
ויאמרו איש ישראל אל גדעון משל בנו גם אתה גם בנך גם בן בנך כי הושעתנו מיד מדין׃
ויאמר אלהם גדעון לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יי׳ ימשל בכם׃
ויאמר אלהם גדעון אשאלה מאתכם שאלה ותנו לי איש נזם שלליו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם׃
ויאמרו נתן נתן ויפרשו שמלה ויטלו שם איש נזם שלליו׃
ותהי משקל הנזם אשר שאל לזהב אלף ושבע מאות זהב לבד מן השהרנים והעגילים ומלבושי הארגמן אשר על מלכי מדין ולבד מן הרהטים אשר על צוארי גמליהם׃
ויעש אתו גדעון לאפוד ויציגהו בעירו בעפרה ויזן כל ישראל אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו למוקש׃
ותכנע מדין לפני בני ישראל ולא יספו עוד לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון׃
וילך ירובעל בן יואש וישב בביתו׃
ויהי לגדעון שבעים בנים יוצאי ירך כי נשים רבות היו לו׃
ופילגשו אשר לו בשכם גם היא ילדה לו בן ויקרא את שמו אבימלך׃
וימת גדעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרת האבי העזרי׃
ויהי כמות גדעון וישובו בני ישראל וישנו אחרי הבעלים ויתנו להם ברית לבעל ברית לאלהים׃
ולא זכרו בני ישראל את יי׳ אלהיהם המציל אותם מיד כל אויביהם מסביב׃
ולא עשו חסד עם בית ירובעל גדעון ככל הטובה אשר עשה עם ישראל׃

פרק שישי

ויעל חמור אבי שכם בניו ויבאו אל מקנה העיר וידברו אל כל אחי אמו ואל כל משפחת בית אבי אמו לאמר׃
דברו נא באזני כל בעלי שכם המוב לכם משלים בכם שבעים איש כל בני ירובעל אם משל בכם איש אחד זכרו כי עצמכם ובשרכם אני׃
וידברו אחי אמו בעד כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויט לבבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא׃
ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר אבימלך בהם אנשים רקים ופחזים וילכו אחריו׃
ויבא אל בית אביו בעפרה ויהרגו את אחיו בני ירובעל שבעים איש על אבן אחת ויותר יותם בן ירובעל הקטן כי נחבא׃
ויקבצו כל בעלי שכם וכל בית מלו ויבאו וימליכו את אבימלך לאלון מצבת בשכם׃
ויגידו ליותם וילך ויעמד בראש הר גריזים וישא קולו ויקרא ויאמר אלהם שמעו אלי בעלי שכם וישמע אליכם אלהים׃
הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך על זית מלוך עלינו׃
ויאמרו הזית חדלתי את דשני אשר בי כבדו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים׃
ויאמרו העצים לתאנה לכי את תמלוכי עלינו׃
ותאמר אלהם התאנה החדלתי את מתקי ואת תנובתי הטובה והלכתי לנוע על העצים׃
ויאמרו העצים לגפן לכי את תמלוכי עלינו׃
ותאמר אלהם הגפן החדלתי את תירושי המשמח אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים׃
ויאמרו כל העצים לאטד לך את תמלוך עלינו׃
והאטד אמר אל העצים אם באמת אתם משחים אתי למלך עלכם באו חסו בצלי ואם אין תצא אש מן האטד ותאכל את ארזי הלבנון׃
ועתה אם באמת ובתמים עשיתם להמליך את אבימלך ואם טוב עשיתם עם ירובעל ועם ביתו ואם כגמול ידיו עשיתם לו׃
אשר נלחם אבי עליכם וישלך נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדין׃
ואתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את בניו שבעים איש על אבן אחת ותמליכו את אבימלך בן אמתו על בעלי שכם כי אחיכם הוא׃
ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירובעל ועם ביתו היום שמחו באבימלך וישמח גם הוא בכם׃
ואם אין תצא אש מאבימלך ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלו ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלו ותאכל את אבימלך׃
וינס יותם ויברח ויבא בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו׃
וישר אבימלך שלש שנים על ישראל׃
וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי שכם באבימלך׃
לבוא חמס שבעים בני ירובעל ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרגם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו׃
ויתנו לו בעלי שכם את כל רעת אנשי שכם ותבא עליהם קללת יותם בן ירובעל׃
ויבגוד אבימלך בבעלי שכם וישלח אש בשכם ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלו׃
ואש תצא מבעלי שכם ומבית מלו ותאכל את אבימלך׃
ויהי כי ברח יותם מפני אבימלך אחיו וישב בבאר ויגר שם׃
ויהי מקץ שלש שנים וישלח יי׳

פרק תשיעי

פרק עשירי

פרק שנים עשר

פרק שלשה עשר

פרקארבעה עשר

פרקחמשה עשר"

פרקשש עשר"

פרק תשעה עשר

פרק עשרים

פרק אחד ועשרים

פרק שנים עשרים

נרך חכנא דסיע

פרק ראשון

ביני ויהי מלכנו ושפטנו ויצא לפנינו ונלחם את
מלחמותינו ככל הגוים: ויאמר שמואל את כל דברי ה'
באזני העם וגו' ויאמר זאת יהיה משפט המלך אשר
ימלוך עליכם את בניכם יקח וגו' ולמה לא הזכיר
להם מה שכתוב בתורה ויאמר אליהם כך וכך יעשה
המלך אלא שהוא ראה ברוח הקדש שלא יעשו כן
ולפיכך לא הזכיר להם אלא מה שהמלך עושה
מדעתו ולא מה שכתוב בתורה: ויאמר זאת יהיה
משפט המלך אשר ימלוך עליכם את בניכם יקח
ושמם לו לרכבו ולפרשיו וגו' ואת בנותיכם יקח
לרוקחות ולטבחות ולאופות וגו' ואת שדותיכם
וכרמיכם וזיתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו וגו'
ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת בחוריכם הטובים
ואת חמוריכם יקח ועשה במלאכתו וגו' ואתם
תהיו לו לעבדים: ויאמר שמואל את כל דברי ה'
באזני העם ויאמרו לא כי אם מלך יהיה עלינו
ונהיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו
ויצא לפנינו ונלחם את מלחמותינו: ויאמר שמואל
את כל דברי ה' וישמעם באזני העם ויאמר אליהם
שמואל לכו איש לעירו: ויאמר שמואל אל כל
ישראל הנה שמעתי בקולכם וגו' ועתה הנה המלך
מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי וגו' ואני
התהלכתי לפניכם מנעורי וגו' הנני ענו בי נגד ה'
ונגד משיחו וגו' ויאמרו לא עשקתנו ולא רצתנו
ולא לקחת מיד איש מאומה: ויאמר אליהם עד ה'
בכם ועד משיחו ביום הזה כי לא מצאתם בידי
מאומה ויאמרו עד: ויאמר שמואל אל העם ה'
אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את
אבותיכם מארץ מצרים: ועתה התיצבו ואשפטה
אתכם לפני ה' וגו' ויאמר שמואל אל העם יראתם
את כל הרעה הזאת אשר עשיתם לעיני ה' לשאת
לכם מלך: ויקרא שמואל אל ה' וגו' ויאמר שמואל
אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה
הזאת אך אל תסורו מאחרי ה' וגו' כי לא יטוש ה'
את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל ה' לעשות
אתכם לו לעם: ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה
שמעתי בקולכם וגו' ועתה הנה המלך מתהלך
לפניכם ואני זקנתי ושבתי וגו' ואני התהלכתי
לפניכם מנעורי וגו' הנני ענו בי נגד ה' ונגד
משיחו וגו' ויאמרו לא עשקתנו ולא רצתנו ולא
לקחת מיד איש מאומה: ויאמר אליהם עד ה' בכם
ועד משיחו ביום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה
ויאמרו עד: ויאמר שמואל אל העם ה' אשר עשה
את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם
מארץ מצרים: ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני
ה' וגו' ויאמר שמואל אל העם יראתם את כל
הרעה הזאת אשר עשיתם לעיני ה' לשאת לכם
מלך: ויקרא שמואל אל ה' וגו' ויאמר שמואל אל
העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת
אך אל תסורו מאחרי ה' וגו' כי לא יטוש ה' את
עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל ה' לעשות אתכם
לו לעם:

פרק שלישי

ב: ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקולכם
בכל אשר אמרתם לי ואמליכה עליכם מלך: ועתה
הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי
ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנעורי
ועד היום הזה: הנני ענו בי נגד ה' ונגד משיחו
את שורי מי לקחתי ואת חמור מי לקחתי ואת מי
עשקתי את מי רצצתי ומיד מי לקחתי כופר ואעלים
עיני בו ואשיב לכם: ויאמרו לא עשקתנו ולא
רצצתנו ולא לקחת מיד איש מאומה: ויאמר אליהם
עד ה' בכם ועד משיחו ביום הזה כי לא מצאתם
בידי מאומה ויאמרו עד: ויאמר שמואל אל העם
ה' אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את
אבותיכם מארץ מצרים: ועתה התיצבו ואשפטה
אתכם לפני ה' וגו' ויאמר שמואל אל העם יראתם
את כל הרעה הזאת אשר עשיתם לעיני ה' לשאת
לכם מלך: ויקרא שמואל אל ה' וגו' ויאמר שמואל
אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת
אך אל תסורו מאחרי ה' וגו' כי לא יטוש ה' את
עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל ה' לעשות אתכם
לו לעם:

פרק רביעי

ד: ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל
לקראת פלשתים למלחמה ויחן אצל האבן העזר
והפלשתים חנו באפק: ויערכו פלשתים לקראת
ישראל ותט המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים
ויכו בחלליהם בשדה ארבעת אלפים איש: ויבא
העם אל המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו ה'
היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלו את ארון
ברית ה' ויבא בקרבנו ויושיענו מכף אויבינו:
ויבא העם שלו וישלחו אנשים שלו ויישאו משם
את ארון ברית ה' צבאות יושב הכרובים ושני בני
עלי עם ארון ברית האלהים את חפני ואת פינחס:
ויהי ארון ברית ה' בא אל המחנה וכל ישראל
הריעו תרועה גדולה ותהם הארץ: וישמעו
הפלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה
הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון ה'
בא אל המחנה: ויראו הפלשתים כי אמרו בא
אלהים אל המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא היתה
כזאת אתמול שלשום: אוי לנו מי יצילנו מיד
האלהים האדירים האלה אלה הם האלהים המכים
את מצרים בכל מכה במדבר: התחזקו והיו לאנשים
פלשתים פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם
והייתם לאנשים ונלחמתם: וילחמו פלשתים וינגף
ישראל וינסו איש לאהליו ותהי המכה גדולה מאד
ויפל מישראל שלשים אלף רגלי: וארון האלהים
נלקח ושני בני עלי חפני ופינחס מתו: ויהי איש
בנימיני בא מן המערכה ביום ההוא ויבא שלו
ויקרע בגדיו ואדמה על ראשו: ויבא והנה עלי
ישב על הכסא יד דרך שער כי היה לבו חרד על
ארון האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל
העיר: וישמע עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול
ההמון הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי: ועלי בן
תשעים ושמנה שנה ועיניו קמה ולא יוכל לראות:
ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא מן המערכה ואני
מן המערכה נסתי היום ויאמר מה היה שם בני:
ויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם
מגפה גדולה היתה בעם וגם שני בניך מתו חפני
ופינחס וארון האלהים נלקח: ויהי כהזכירו את
ארון האלהים ויפל מעל הכסא אחור ותשבר ערפתו
וימת כי זקן האיש וכבד והוא שפט את ישראל
ארבעים שנה: ואשתו הרת כלת לילד ותשמע את
השמועה אל נלקח ארון האלהים ואל מת חמיה
ואישה ותכרע ותלד כי נהפכו עליה צירים:
ובעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל תיראי כי
בן ילדת ולא ענתה ולא שתה לבה: ותקרא לנער
אי כבוד לאמר גלה כבוד מישראל אל נלקח ארון
האלהים ואל חמיה ואישה: ותאמר גלה כבוד
מישראל כי נלקח ארון האלהים:

פרק חמישי

ה: והפלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאהו מאבן
העזר אשדודה: ויקחו הפלשתים את ארון האלהים
ויביאהו בית דגון ויציגו אצל דגון: וישכימו
אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני
ארון ה' וראש דגון וכפות ידיו כרתים על המפתן
רק דגון נשאר עליו: על כן לא ידרכו כהני דגון
וכל הבאים בית דגון על מפתן אשדוד עד היום
הזה: ותכבד יד ה' על אשדודים ותשמם ויך אתם
בעפלים את אשדוד ואת גבוליה: ויראו אנשי
אשדוד כי כן ויאמרו לא ישב ארון אלהי ישראל
עמנו כי קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו:
וישלחו ויאספו אל כל סרני פלשתים ויאמרו מה
נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו סבב יסב ארון
אלהי ישראל אל גת ויסבו את ארון אלהי ישראל:
ויהי אחרי סבבו אותו ותהי יד ה' בעיר מהומה
גדולה מאד ויך את אנשי העיר מקטן ועד גדול
ויפקו להם עפלים: וישלחו את ארון האלהים
עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו
העקרונים לאמר הסבו אלי את ארון אלהי ישראל
להמיתני ואת עמי: וישלחו ויאספו את כל סרני
פלשתים ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל וישב
למקומו ולא ימיתנו כי היתה מהומת מות בכל
העיר כבדה מאד יד האלהים שם: והאנשים אשר
לא מתו הוכו בעפלים ותעל שועת העיר השמים:
ויהי ארון ה' בשדה פלשתים שבעת חדשים:
ותקצפנה ארצות פלשתים: ויקראו הפלשתים לכהנים
ולקוסמים לאמר מה נעשה לארון ה' הודיעונו
במה נשלחנו למקומו: ויאמרו אם משלחים אתם את
ארון אלהי ישראל אל תשלחוהו ריקם כי השב
תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם למה לא תסור
ידו מעליכם: ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו
ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשה
עכברי זהב כי מגפה אחת היתה לכולכם ולסרניכם:
ועשיתם צלמי עפליכם וצלמי עכבריכם המשחיתים
את הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל
ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם: ולמה
תכבדו את לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את
לבבם הלא כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו:
ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות
אשר לא עלה עליהן על ולקחתם את הפרות
והשיבותם עגלה הביתה מעמם: ולקחתם את ארון
ה' ונתתם אתו על העגלה ואת כלי הזהב אשר
השבתם לו אשם תשימו בארגז מצדו ושלחתם
והלך: וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית שמש הוא
עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת ואם לא נדעה כי
לא ידו נגעה בנו מקרה היתה לנו: ויעשו האנשים
כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת
בניהם כלאו בבית: ואת ארון ה' ואת הארגז ואת
עכברי הזהב ואת צלמי עפליהם נתנו על העגלה:
ותישרנה הפרות בדרך אל דרך בית שמש במסלה
אחת הלכו הלוך וגעו ולא סרו ימין ושמאול
וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד גבול בית שמש:
ובית שמש קצרים חטים בעמק ויישאו את עיניהם
וירא את הארון וישמחו לראות: והעגלה באה
בשדה יהושע בית שמשי ותעמד שם ושם אבן גדולה
ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות העלו עולה
לה': והלוים הורידו את ארון ה' ואת הארגז אשר
אתו אשר שם כלי זהב לדברת ונתנו על האבן
הגדולה ואנשי בית שמש העלו עולות וזבחים
ביום ההוא לה': וחמשת סרני פלשתים ראו ושבו
עקרון ביום ההוא: ואלה טחרי זהב אשר השיבו
פלשתים אשם לה' לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון
אחד לגת אחד לעקרון אחד: ועכברי זהב מספר כל
ערי פלשתים לחמשת הסרנים מעיר בצורת ועד עיר
הפרזי ועד אבל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון
ה' השדה יהושע בית שמשי היה עד היום הזה:
ובאנשי בית שמש לא שלח ידו ויגפם כי ראו בארון
ה' ויגף בעם שבעים איש חמשים אלף איש: ויתאבלו
העם כי הכה ה' בעם מכה גדולה: ויאמרו אנשי בית
שמש מי יוכל לעמד לפני ה' האלהים הקדוש הזה
ואל מי יעלה מעלינו: וישלחו מלאכים אל יושבי
קרית יערים לאמר השיבו פלשתים את ארון ה'
רדו העלו אתו אליכם:

פרק שישי

ו: ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון ה'
ויביאו אתו אל בית אבינדב בגבעה ואת אלעזר בנו
קדשו לשמר את ארון ה': ויהי מיום אשר ישב
ארון בקרית יערים וירבו הימים ותהיינה עשרים
שנה וינהו כל בית ישראל אחרי ה': ויאמר שמואל
אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים
אל ה' הסירו את אלהי הנכר מתוככם ואת העשתרות
והכינו לבבכם אל ה' ועבדוהו לבדו ויצל אתכם
מיד פלשתים: ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת
העשתרות ויעבדו את ה' לבדו: ויאמר שמואל קבצו
את כל ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל ה':
ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני ה'
ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו לה' וישפט
שמואל את בני ישראל במצפתה: וישמעו פלשתים כי
התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני פלשתים
אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני
פלשתים: ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש
ממנו מזעק אל ה' אלהינו ויושיענו מיד פלשתים:
ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלהו עולה כליל לה'
ויזעק שמואל אל ה' בעד ישראל ויענהו ה':
ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה
בישראל וירעם ה' בקול גדול ביום ההוא על
פלשתים ויהמם וינגפו לפני ישראל: ויצאו אנשי
ישראל מן המצפתה וירדפו את פלשתים ויכום עד
מתחת לבית כר: ויקח שמואל אבן אחת וישם בין
המצפתה ובין השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר
עד הנה עזרנו ה': ויכנעו הפלשתים ולא יספו עוד
לבוא בגבול ישראל ותהי יד ה' בפלשתים כל ימי
שמואל: ותשבנה הערים אשר לקחו פלשתים מאת
ישראל לישראל מעקרון ועד גת ואת גבוליהן הציל
ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין
האמרי: וילך שמואל כל ימיו בית אל והגלגל
והמצפה ושפט את ישראל בכל המקומות האלה:
ותשובתו הרמתה כי שם ביתו ושם שפט את ישראל
ויבן שם מזבח לה':

פרק שביעי

ז: ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון ה'
ויביאו אתו אל בית אבינדב בגבעה ואת אלעזר בנו
קדשו לשמר את ארון ה': ויהי מיום אשר ישב
ארון בקרית יערים וירבו הימים ותהיינה עשרים
שנה וינהו כל בית ישראל אחרי ה': ויאמר שמואל
אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים
אל ה' הסירו את אלהי הנכר מתוככם ואת העשתרות
והכינו לבבכם אל ה' ועבדוהו לבדו ויצל אתכם
מיד פלשתים: ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת
העשתרות ויעבדו את ה' לבדו: ויאמר שמואל קבצו
את כל ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל ה':
ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני ה'
ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו לה' וישפט
שמואל את בני ישראל במצפתה: וישמעו פלשתים כי
התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני פלשתים
אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני
פלשתים: ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש
ממנו מזעק אל ה' אלהינו ויושיענו מיד פלשתים:
ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלהו עולה כליל לה'
ויזעק שמואל אל ה' בעד ישראל ויענהו ה':
ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה
בישראל וירעם ה' בקול גדול ביום ההוא על
פלשתים ויהמם וינגפו לפני ישראל: ויצאו אנשי
ישראל מן המצפתה וירדפו את פלשתים ויכום עד
מתחת לבית כר: ויקח שמואל אבן אחת וישם בין
המצפתה ובין השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר
עד הנה עזרנו ה': ויכנעו הפלשתים ולא יספו עוד
לבוא בגבול ישראל ותהי יד ה' בפלשתים כל ימי
שמואל: ותשבנה הערים אשר לקחו פלשתים מאת
ישראל לישראל מעקרון ועד גת ואת גבוליהן הציל
ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין
האמרי: וילך שמואל כל ימיו בית אל והגלגל
והמצפה ושפט את ישראל בכל המקומות האלה:
ותשובתו הרמתה כי שם ביתו ושם שפט את ישראל
ויבן שם מזבח לה':

פרקשביע

פרק ששי

בריך רחמנא דסיעך
הלכות אבל

פרק ראשון

פרק שני

פרק שלישי

פרקרביע

פרקתניש

פרק שביעי

פרק שמיני

ולמד אשר יאמרו לעולם. חוץ שבשני
שהעיד אחד מהן ראיה על אחיו שהיא
וחזר ומכרה לו בחוב שהלוה לו מאותו
אבוד שהלוה לו קודם שיעיד עליו ולא
כדי שיגבה בחוב שהלוה לו אחר שהעיד
לו על כך דהא מגבי ליה מיניה בלאו הכי
דלמא שהעיד עליו בשביל שהלוה לו
ואחר שהלוה לו חזר והעיד עליו ולא
נתכוון בשעת הלואה לגבות בחוב זה
אלא בשעת העדות ולכך אינו גובה
בחוב זה אלא מיתומי המלוה ולא מן
הלוקחות שלקחו מהן קודם שהעיד
שלקחו בזמן שלהם. דמקמאי דעתא
דכולי עלמא לא אתי שכל הבאים
אחר שעת העדות הרי הם כאילו
נכתבו בשטר שעדיו מעידים שבו
ואחר שעת העדות לא נתכוון המלוה
לגבות בחוב זה מהם ולא נתחייבו
בו

פרק ארבעה עשר

פרק ראשון

פרשה שני

פרקישלישי

פרקרביעי

פרקחמישי

פרק יט

פרק כ

פרק שבעי

פרק תשיעי

פרק עשירי

פרק אחד עשר

פרק שנים עשר

בדיק רחמנא רסיין

עמד ספר ארבע עשר	ינון פרקי אדר	יבנה
תלמה	שמחי רגלים	פרקם
תלמה	עזה	פרקים
תלמה	מנחם	פרקים
תלמה	אבן	מרקם
תלמה	כלכם ועזרי	עזה

על הכתב והמקובל

חזק